

Yavuz Yağcı

- Őirler -

Yayın Tarihi:

18.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yavuz Yağcı

1963 Yılının kışında
doğmuşum, altı ay geç yaz
mişlar nüfusa. Anam Dudu
halı dokurmuş Gördes'te,
babam Nedim ayakkabı çe
kiçlermiş diz üstünde.
Tüm çocukluk yılları
m İzmir'de geçti. Sonra
sonra cız etti yurdundan ko
pup gidenlerin duygusu
bende de.
Üniversiteyi Yıldız
Saraylarında okudum. Mü
hendis çıktım. Şimdi memu
rum elektrik işinin başında
Salihli düzündü.

Oralar

Kaç gündür gözlerim gün batımında
Bilinmez kaç zamandır ışığın evinden parlar
Kaç kişiyedir bakışlar bakılanlar kimdir
Kimdir özlenen martılar neden sessiz

Bu ne gereksiz tuzak ne kötü uzak
Kaç kez balık istedi canım rakıyla
Kaç kez daha isteyecek egeyi imbatıyla
Kırılınsın bu zincir açılınsın bu kapılar

Zeybeği de özlermiş insan duymayı
Hadi gariyi dökemeyince radikaya
Sarıları özlermiş insan mavileri
Kaç kez daha dönecek yüzüm batıya

Öf bırak şimdi bırak koyver oraları
Koyver tutsak bulutları söyle rüzgarlara
Işıldayan yüzleri sıcak gülüşleri getirsin sana
Şimdi koyver zamanı onları getirsin sana

11.06.2003.22:50

Yavuz Yağcı

Tekerrür

Saçın nefret tohumlarını saçın.
Saçın misket bombalarını saçın
Süzün acıları anaların gözlerinden
Yeni kahramanlar damıtsınlar kendi
İmbiklerinden

Yüz yıl önce de yedi düveldiniz
Şaşıktan sonra nefret tohumlarını
İşbirlikçilerinizle güzel yurduma
Geldiğiniz gibi geri gittiniz

Saçın nefret tohumlarını saçın.
Saçın misket bombalarını saçın
Sayın petro-dolarları şehitlerin cebinden
Yeni destanlar yaratsınlar yattıkları yerden

Yüz yıl önce bozkırda top-tüfek idiniz
Kırk yıl önce cangılda napalm idiniz ya
Bu gün de akıllı füzelersiniz çöllerde
Dün olduğu gibi bu gün de geldiğiniz gibi
Gideceksiniz.

31.03.2003

Yavuz Yağcı

And

Sanki yarın cumartesiymiş gibi
Başım kazan, gözlerim kirpi
Tükettim hafta başında günlerin beşini
Bir kadeh ve iki dost kelamı şartım

Olsun olsun bütün kadehler dolsun
Hey sevgilim senden bana yol olsun
İki kelime yetmez bolca öpücük olsun
Sana da aşk olsun, sevda olsun şartım

Şart, mart, nisan, mayıs, rüzgâr
Paldır küldür geçiyor yıllar
Ne kadar çok sevsem de insanı
Aşka doymadan gitmeyeceğim and olsun

09.07.2003

Yavuz Yağcı

Hasret

Yok yok olmuyor
Sabah uyanıyorsun
Yanında yokum
Yüzünü yıkıyorsun
Aynada varım
Ben burda avare bulutlarlayım
Yanından geçiyorum bir rüzgara takılıp
Görmüyorsun
Seviniyorsun sevildiğine
Ellerim uzak kalemlerden yazıyor
Müziksiz dans ediyorum seninle
Ayak seslerinden yoksun
Hayır olmuyor
Ben seni özlüyorum
Kilometreler masalarda tükeniyor
Tellerden sesleniyorum
Ben senin sıcaklığını istiyorum
Gün geçtikçe yaklaşıyorsun
Yok yok böyle olmuyor
Ya geçsin artık birden zaman
Ya da biz kendimizden

Yavuz Yağcı

Kötü

Bak, aslında beni 'hiç' sevmiyorsun.
Sadece gözlerinle gezmeye çıkmıştın,
Ve ellerini de yanında getirmiştin,
Dudakların kalır mıydı onlar da gelmişlerdi.

Çok ciddiğim kötüler kötüsüyüm ben
Hazlarla dokunuşumdan da belli ederim,
'Masum' bir öpücükle de anlatırım bunu.
Gözyaşlarım ne güne, onlar ki kötüler kötüsü.

Aslında bak, git buralardan uzaklara
Ama benim olanı bana bırakmayı unutma
Sende ellerim, gözlerim, kokum kaldı
Hele dudaklarında tuzum saklı hala

Yok yok gitme, beni sev, iyiliklerle gel
Benim gitmem uzaklaşma değil
İyiliğim iyiliğindendir, kendiliğinden değil
Sevdam, yaşama sevincim, sevgilimsin sen.

14.05.2006

Yavuz Yağcı

Kutlama

Aslında uzun uzun yazmalı,
Kısa kısa cümleler kurmalı.
Ama iyice, bir güzel anlatmalı
Demeli, söylemeli, yinelemeli.

Neyi, neden, kime? Belli.
Duysunlar diye, bilsinler diye
Üç nesilden sonra "hiç" isek
Bugün farkımız olsun diye

Aşk yaşansın, gün kutlansın
Sevda sürsün, ten kavuşsun diye
Varız diye, seviyoruz diye
Bu güne, her güne selam olsun.

29.01.2004

Yavuz Yağcı

Mülk

Ne menem bir şeymiş züğürtlük
Sahiplenme duygusunu neyle geliştirecektik
Vatanımız, aşklarımız, evlatlarımız olmasa.
Nasıl bilebilecektik "Benimdir" demesini.

Sahip olanlar der mülk boş şey diye
Oysa hep boş olan bizim ceplerimiz
Varsın fazla para bize de yakışiversin
Kötü nam bir gün, zenginlik her gün sürecekse

Sahip olmadıklarımızı paylaşmak kolay
Hava, bulut gibi sevmek de bedava ya
Acaba ondan mı ki bir tek şey dışında
Her şeyde, her yerde, hep beraber dememiz.

Yavuz Yağcı

Orta

O kadar basit ki hayatımız
Yaşamak için çok az şey kullanırız
Olsa olsa bir oyuncak, bir çikolata lüksümüz
Öyle büyük planlarımız yoktur bizim

Kendimiz hiç olmayız hayatımızda
Hep geleceğe yükleriz umutlarımızı
Orta sınıf derler bize ama
Her şeyimiz ucundan, kenarındandır bizim

Yalancı düzen, bize dürüstlüğü öğütler
Hırsızı namuslu, ahlaksızı iffetli olun der
Bize tüm jurnali itidal ve uyum tavsiye eder
Erdemimiz dürüst kalıp aç ölmektir bizim

Yavuz Yağcı

Oyun

Çok şey mi yaptın sanki
Sanki dünyayı dolaştın da
Balık avladın da yedi denizde
Ondan geldi bu bıkkınlık üstüne

Damlaya damlaya olurmuş göl
Bırak dostum bunları
İki üç şiir yazdın diye
Dünyanın aşkının altında mı kaldın

Dünya bıkmadı kötüler de para da
Sen yaptın mı onlarınkiler kadar
Yoksa hep direndin mi onlara
Ne o ne o hemencik bıktın hepsi bu

Çok alışkanlığın da yok üstelik
Delicesine tutkuların da olmadı
Gelgeç sevdalar gündelik tavırlar
Çok halt ettin de sanki usandın

Bir sürü yapacağın şey var daha
Kırk yıllık iş var daha yapacak
Acele etme öğrenemedin daha
Yaşamayı bir oyun mu sandın
25.04.06

Yavuz Yağcı

Sen Ben Rio

Donduk ya burada!
Ayaz kötü ısıyor...
Bir elimi sana uzatayım
Bir elimi de Rio'ya.

Mümkün olsa da 3'ümüz
1 Arada olsaydık,
Isınırdık sıcacık
Senle ben Rio'yla.

Hepsi hepsi 1 rüyalık
Güneşim yüzün oluverdi
Saçların sıcak dalgalar
Ellerin palmiye dalları.

Bu luştuk işte 3'ümüz
Bu soğuk mart ayında,
Isınıverdi içimiz
Hiç gitmediğimiz Rio'yla.

21.03.2003

Yavuz Yağcı

Sevinç

Ben ne yapacağım şimdi?
Bir demet çiçek?

Kime gidip sorulur ki ne yapmalı diye?
Bir küçük öpücük?

Yahu ben ne yapmalıyım şimdi?
Kocaman bir sarılma?

Hep çamlar devirdim bu güne kadar!
Bilmem ki ne yapmalı, kabul görüldüğünde!

Kır çiçeği nasıl tutulur ki, ya zambak?
Elim ayağıma dolaştı bak!

Ya ona su mu vermeli?
Aman ne telaş, ne telaş!

Tuttum ya ucundan hayatın yeniden!
Yaşıyorum arkadaş!

15.09.2002

Yavuz Yağcı

Soluk

Her Şey arayış
Ve dűŐ
Yoksa sűze ne gerek vardı
YaŐanmiŐlık olsaydı
Öyleyken
Alınan her nefes bir tokat
Dűnyaya dűndűren
İki soluk arasında kalır dűŐler
Orada yaŐarım
Çok mu gűrűlűr
Belki bir gűn aŐarım

28.07.06

Yavuz Yağcı

Su

Suyum su!
Taş mıyım ben?
Koşullar değişince, değişirim.
Zaman gelir akarım gürüldeyip,
Bir bakarsın damlarım yağmur olup,
An gelir çelikleşirim pırıl pırıl,
Ya da pencere camında buğuyum bir nefesten.
İşe yaramak için değişirim.
Gelişmek için değişirim.
Buzum, suyum, buharım!
Aslımı inkâr etmem ne olduğumu bilirim.
Ona göre, sayım suyum yok!
Ben değişirim.
Gelişirim.

28.08.2002

Yavuz Yağcı

Tecim

Verebileceğim kadarını değil,
Vereceğim kadarını isterim
Senden daha çoğunu almam
Borçlu da kalmak istemem alacaklı da.

Ne böbürleneyim isterim fazladan
Verilmeden aldıklarımla
Ne de zayıf görüneyim eksiltilen
Vermeden benden alınanlarla.

Bizi ezen, ağırlıklarımız olsun
Hesaplarımız ve çıkarlarımız değil.
O ağırlık ateşimizle gelsin,
Eriyelim birlikte o yükün altında.

Alış verişimizden kârımız,
Aldığımız haz ve mutluluk ise,
Taahhüdümüz, senedimiz ve mührümüz;
Gözlerimiz, ellerimiz ve dudaklarımız olsun.

26.02.2002

Yavuz Yağcı

Umut

(A. İlaslan'a)

Bu sabah ne güzel!
Babaçan bir dostun
Verdiği kitap gibi.
Bu sabah ne güzel

Güne başlamak
Yeni bir sevinçle
Sevgiyle olmalı diyorsun.
Bu sabah ne güzel.

...

...

Sevmek...
İnsana umut vermektir.

13.03.1995

Yavuz Yağcı

Yalnız

Kimsesizliğimden değil yalnızlığım
Yakınlığımı uzakta bırakışımın.
Geçmek bilmiyor bu tatil günleri
Ben burada aklım kaldığı yerdeyken.

Benimle beraber bir de ben varım hep
Nereye dönsem baksam yine ben.
Yıldırımlar bir başka gürlüyor burda.
Tanımadığım bunca insan yüzü de ben.

Yalnızlığımı dağıtıyorum kuzgun sohbetleriyle
Hırsız alaylarıyla caka satıyorum utanmasız.
Bin yıllık gelenekleriyle tembel avuntularındalar.
Yine benimle yatıyorum her gece, bedenim arsız.

31.05.2003

Yavuz Yağcı

Yaşa

Bak sana ne soracağım
Olup bitenler mi bağlar hayata
Yoksa olabilecekler mi?
Sahip olmakta mıdır zenginlik
Yoksa sahip olma beklentisinde mi?

Mutluluk yaşanan güzel anların
Beklentisidir gelecekte de tekrarlanmasının
Umudun tek besinidir zaman
Yaşamın besini de umut
Yaşadığınca sürecektir hükmü zamanın

Artık söylenecek her şey söylendi
Şimdi en önemli söze geldi sıra
Ne kadarını yapabildin istediklerinin
Ve ne kadarını yapabileceksin ki daha
Neyi umursuyorsun istediğin gibi yaşasana

23.09.2002

Yavuz Yağcı

Yıllar

Hatıralarım sizler
Yaşlanmış sandık diplerine atılmışsınız.
Ben şimdilik 45'lik silah gibiyim.
Ateşteyim, kabzamdaki çentikler,
Ve çelik gövdemdeki yara berelere rağmen.
Öldürdüklerim için yapabileceğim bir şey yok.
Fakat yeni bir başlangıç için
Kör kurşunumla yaraladıklarım beni affetsin
Niyetim vurmak değildi çünkü.
Sadece sesim duyulsun istedim

01.06.2008

Yavuz Yağcı

Yine

Bu gün selamlaştık senle yalnızca
Her defasında olduğu gibiydim ben
Yine ilk kez görüyordum seni bir daha
Yine ellerimi koyacak yer bulamadım
Yine kaçıştı sözcükler sıralamasız
Yani hepsi birden tökezlendiler dilimden
Bir daha ilk kez görüyordum ya seni ondan
Gözlerini bir kez daha birinci görüşümdü bu
Ve ilk kez böyle ışıltı ışıltı öncekiler gibi
Yine yüzün gülüyordu bana
İşte dedim O, yarınki gibi.

24.08.2002

Yavuz Yağcı

1. Haiku

Oğul anası
Göğe gidince büyür
Çocuk kalayım

12.05.18

Yavuz Yağcı

10. Haiku

Güneşle rüzgar
Birlikte çalışıyor
Ege yanıyor

26.07.18

Yavuz Yağcı

100

Elbette ki insan yapar
Başka ne yapar ki
İnsanı yapana kıymayı
Hayvan yapmaz bunu
Bitki ot çöp böcek yapmaz
İnsandan doğup
İnsan olamayan yapar
Anan yaşamasın yine de
O ananın yaşadıklarını
Sadece suratına tükürsün

700.Gün.

Yavuz Yağcı

11. Haiku

Yanan ıralar
Suya atıldığında
Sevinmeli mi

24.01.19

Yavuz Yağcı

12. Haiku

En kötüsü de
Anlaşıyorum derken
Anlamaması

03.02.19

Yavuz Yağcı

13. Haiku

Masal yaşamak
Dileğim buydu senle
Çok büyümüşsün

06.02.19

Yavuz Yağcı

18 Mart

Çanakkale geçilmezdi.
Biz düşmanımızı bile
Ötekileştirmiyorduk.
Ne oldu ne yaptınız bize?
Yirmibeş yıl konuk oldunuz
Ata yağız atına binip gitti
Çöreklenip oturdunuz
Yetmişbeş yıldır
İmf oldunuz dolar oldunuz
Top tüfek yetmezdi
Satmaya müsait
İşbirlikçiler buldunuz
Biz parya siz efendi oldunuz
Artsın kudursun ki zulmünüz
Bu kez maşalarınızla bir
Yine geldiğiniz gibi
Defedilip gönderilesiniz

Yavuz Yağcı

2.

Benzerliğimiz tek
Üstü lazım değil
İki y fazla bize

09.01.19 yyağcı

Yavuz Yağcı

2. Haiku

Tel dolap bomboş
Anam akşam ne yapar
Tatlı bile var

13.05.18

Yavuz Yağcı

200. Yıl

Onlar vıdayı aynı şekilde
Sulu portakalı aynı
Sıkan insanları sever
Herkesin aynı eğitimi almasını
Aynı düşünmesini isterler
Herkesine ayrı fikir
Kaç para biliyor musun sen
Herkesin fiyatı aynı olur mu
Herkesine ayrı din ayrı millet
Sermayesini kurtarmaz
Benzetiliriz paraguayın
Ve mogadişunun insanına
Çünkü vıdayı aynı anahtar
Portakalı aynı pres sıkarsa
Daha ucuza mal olur
Tek dertleri rekabettir
Ve insan icadıdır
Bölümler ve alanlar
Herkesten yeteneğince
Herkesine hakettiğince
Yaşam hakkı sunmazlar
Karga bile bırakmazlar
Keyfine göre uçan
Ve çayırda hızla koşan
Ne ceylan ne kaplan
Hepsi fotojenik koşmalı
Sen insansın sen insan
Çok yüce olmasan da
Bir armadillo dan
Bir lemur dan
Büyük gruplar kurabilirsin
Büyük grupları yönetebilirsin
Yönetenleri çöpe atabilirsin
İşbirliği içinde sıkabilirsin vıdayı
Aynı şekilde felipe ve kumar gibi
Ve aynı şekilde öldürebilirsin
Birbirinizi yakup ve jakop gibi
Bu da ucuza gelir
Gömmesi de kolay olur
Gütmesi de
Hiç gerek yokken portakal
Vıda ve anahtara
Alırsın evine bu aralar
Ne başka şey görürsün
Vıdadan ve portakal sıkacağından
Ne de başka hayat düşünürsün
Farklı düşünürsen fark edilirsin
Düşünürsen istersin
İstersen birlik olur
Yapar alırsın
Onlar biter
Güzel geleceğe

Sen birliğinle varırsın
05.05.18

Yavuz Yağcı

3. Haiku

Rehber listesi
Azalıyor yavaşça
Ölüyoruz biz

Yavuz Yağcı

4. Haiku

Arama cepten
Bir numara daha sil
Arkadaş ölmüş
14.05.18

Yavuz Yağcı

5. Haiku

Hümanizm sürsün
Zeki makinalarla
Kasapta etsin

15.05.18

Yavuz Yağcı

6 Mayıs

Ben hangi dalına
Gülüne bağlayayım
Dileklerimi
Ben üç derya içindeyim
Hangi denize atayım
İsteklerimi
Gül solmuş almaz
Deniz coşar ağmaz
Vermiyor dileklerimi
Hızır İlyas bile öldü
Deniz Yusuf Hüseyin
Bu sabah yeniden
Sonsuza doğdu
Ben sizi hangi gülün
Bağlayayım dalına
05.05.18

Yavuz Yağcı

6. Haiku

Tan yollarında
Derdim dünyadan büyük
Ekmek parası

16.05.18

Yavuz Yağcı

7. Haiku

İlk onu gördüm
Son kez seni göreyim
Sevdam mavidir

05.06.18

Yavuz Yağcı

8. Haiku

Tecrübe körlük
Güne güvenme alış
Umutsa zehir

12.06.18

Yavuz Yağcı

9. Haiku

Bıktım vergiden
Doymayacak mısınız
Litreyle vergi

17.072018yyagci

Yavuz Yağcı

Acele

Çıkıyor işte bazen, birdenbire
İnsanın karşısına böyleleri...
Konuşuyor bir iki kelime çabucak
İnsanın kafasında bir şimşek çakıyor...
Şimşeğin atik aydınlığında
Aniden görüyor önündeki her şeyi...
Bir de dönüp bakıyor arkasına...
Görecek bir şey yok ki...

Yavuz Yağcı

Aç

Öyle çoklar ki
Hava gibi ot gibi
Açlıkları mı çok
Göç eden açlar mı
Tokluğunuzdan
Utanır mısınız
Gururlanır mısınız
Evime aş götürüyorum diye
Öyleyse eğer
Suçluyorum
Tükettiğiniz kadar
Sorumlusu sensin
Bunca ölümün
Tokluklarımızın bedeli
Onların aç bedenleri

19.08

Yavuz Yağcı

Açlık

Yine tedbirsiz olmak istemiyorum
Kurtarın canları
Görüyorum siz de görün
Ortak olmayın görmeyerek
Duyun derinden gelen sesi
Birlik olmayın katline
Artık bilin olanı olmayanı

Yine dikkatsiz olmak istemiyorum
Bir kasabada elektrikten düşüp
Genç yaşta yitenden
Kanuni sorumluluğum gibi
Olaylar göz önünde
Vicdanım gözümün önünde
Gözlerimizin önünde her şey
İnsanın kudret eksikliğinden
Kendini aç öldürmesi
Bizim dikkatsizliğimiz
Bizim tedbirsizliğimiz olmasın

Ama bizim suçumuz yok
Biz ne yapabiliriz ki

Üzül hiçbir şey yoksa elinde
Zaten kahrolacaksınız
Şak diye kolsuz bir cesaret
Vuracak tokadı yüzünüze
Yıllar sonra hatırlayıp
Üzüleceğinize o günlere
Bugün
Bu güne üzülün

İlk büyük suçummuş
Dikkatsizlik ve tedbirsizliğim
Öldü çocuk
Düştü direktten
Gencecik
Kanun böyle dedi
Aldım kabul ettim
Dikkatsiz ve tedbirsizmişim
Görmedim hiç yüzünü
Sesini de duymadım
Yaşadığını bile bilmiyordum
Altı ay verdi bana kanun
İçim sizler hala keşke görebilseydim
Duyup konuşabilseydim

Şimdi elimde bu fırsat
Bu kez hayır
Kurtaralım gençleri
Verin işini aşını
Yaşayıp gülsünler

Sizin bilmediğiniz ömürleri
Gün be gün sürsünler

Bir daha hayır
Birine daha ortak olmak istemiyorum
Milyonlar siz de olmayın
Eminim üzüleceksiniz
Umursamayanın
Dert etmeyenin canı
Küçümseyenin şerefi
Cehennem dibine
Ama can canım
Üzüleceksin bir yerlerde
Sessiz kaldığına
Bir ses ver şimdi kurtar
Kurtar geleceği
Ortak olma cinayete
Gör duy bil düşünebiliyorsan
Ölmesin ekmek parasına
Yaşasın geçim kaygısıyla
Yaşasınlar onur telaşıyla
22.06.2017

Yavuz Yağcı

Adak

İnsanoğlu bu yüzden
İğrenç ve kötüsün
Hep sözde aradığın
Barışı bulamayacaksın
Asla umutlanma
Ağzın dışın var
Ve cesede açsın
Her yediğin çünkü
lme adaktır
Barış isteyen sen
Yanlışa doğmuşsun
Çınar olsaydın
Ya da bir omca
Yok etmeden
Aşk da retirdin
Mutluluk da verirdin
Hayat da

Yavuz Yağcı

Ağaç

Gölge pazarlamayı
Bilmiyorlar henüz
Oysa hayal kapısı
O bizim işimiz
Perde kurmak
Vitrin seyri
Şişede balık
Eşitlik özgürlük meselesi
Bilmiyor olsalar da
Ağaçtaki gölgenin güzelliğini
Gitmekte görmekte köyünden
Hür tek ağaç gölgesine terfi
Razıyım öğrenselerdi keşke
Ağaç gölgesini satmayı
Kesilmezler hiç olmazsa
Satamazlar kesemezlerse
O zaman da dalına
Asarlar mı ki?

18.07.2015YY

Yavuz Yağcı

Ağır

Yokluğum özgürlüğü ise yüreğinin
En derinlerindeyim zindanının
Kilitsiz de olsa kapısı
Mahkûmuyum yüreğinin
İstediginde her gel dediğinde
Geliverişim tanyeri
Gülüşün aşım ekmeğim
Beni çağır alacakaranlıkta
Gel deyinceye kadar görünmeyeceğim
Dünya döner
Yüreğimin etrafında
Karalar bağlamalıyım artık
Aklım senin hesaplarında
Akıl çelen bakışlarından ağır
Bu kez son diyen sözlerin
Gücüm tükenmekte gün bitmekte
Bebeğinim beni koynunda yatır

07.07.06

Yavuz Yağcı

Ağıt

Ağıt

Balıkçılar aç çekerler,
Denizden, denizden...
Aşıklar gurbet ezerler,
Seviden, seviden...
Düşlerim yürekler oynatır,
Yerinden, yerinden...
Halime bir ad koyamadım
Zaman eskimekte...

Gemiciler yelken çeker,
Rüzgar kucaklasın diye...
Yiğitler ölür gider,
Toprak kucaklasın diye...
Ozanlar türkü yakar,
Hasret kucaklasın diye...
Halime bir ad koyamadım
Zaman eskimekte...

İçimdeki köz sönmekte,
Küller birikir, birikir...
Gözümdeki nur sönmekte,
Yaşlar birikir, birikir...
Derdime çare yok,
Sevdam birikir, birikir...
Zaman eskimekte,
Sensizlik birikir, birikir...

Yavuz Yağcı

Ağrı Yaman

Versene verdirsene
Mesleğimi işimi aşımı ekmeğimi
Umut ettirsene bana geleceğimi
Kuracağım güzel günlerimi ailemi
İşim de yok umarım da
Bari viskimi içeyim
Göbeğimi kaşıyayım
Belime dolayıp plastiği
Kalabalığa tam karışayım
Ya karşıya geçip yada geçmeyeyim
Özgürlük için savaşıyım öleyim
Fikir için din için öleyim
Vatan için öleyim
Lise bitti sekiz yıldır
İşsizim çayım sigaram babadan
Ütanırım dosttan kardaştan anadan
Ölümüm para etmese de
Onurum yükseliyor buralarda
Kahraman da diyorlar şehit de
İşsiz avare demesinler de
Durun ben viskimi içeyim
Versene verdirsene
Mesleğimi işimi aşımı ekmeğimi
Umut ettirsene bana geleceğimi
Kuracağım güzel günlerimi ailemi
Lise bitti sekiz yıldır
Ölüyüm

Yavuz Yağcı

Ah

Gür kaşların kartal kanadı oldu
Güzel bakışların gece göğü
Bu yaşta yüklendin yükünü adaletin
Gülümsemen tokat olsun katiline

Gözden geldi fişek
Gezden geldi mermi
Gözeterек arpacıktan ahh

Vicdanı suskundur onların
Avazı gür içi boş teneke
Efradı harami parası bol
Canın onlara bilet olsun cehennem

Gözden geldi fişek
Gezden geldi mermi
Gözeterек arpacıktan ahh

Evladım fişekte patlayan çiçek
Canım sokakta dövülen yürek
Kardeşim meydanda gürleyen
Hepiniz bedelsiniz özgür geleceğe

Gözden geldi fişek
Gezden geldi mermi
Gözeterек arpacıktan ahh

YY 11.03.2014

Yavuz Yağcı

Akşamüzerleri

Çiçeklerin en güzel koktukları andır
Renkleri tense, ruhları rayihalardır
Artık ne arı ne de kelebekler vardır
Taçları kapanıp, gizlenir akşamüzerleri.

Günün köpürüp çalkanan mavilikleri
Kıyıda yaşayana sunar meltemini
Tekdüze sesle sahilde, mırıldar gibi
Ak çarşaf danteli dalgalar, akşamüzerleri

Dizlerin yüklerinin iyice arttığı
Aklın özü bir kadeh rakıya sattığı
Telaş içinde sokağın eve aktığı
Dinlenme için loş sunaktır akşamüzerleri

Ömür bir günlük ise sefası sürülen
O günün saltanatının sonuna yakın
İhtiyarlıkla aynı dinginliğe çıkan
Yaşanan mutena bir andır akşamüzerleri

Yavuz Yağcı

AI

Çok kötüye gebe
Aklında daha kötü olan
Eyleme dönüşecek
Kötü fikirli günler yaşıyoruz
Şimdilik bu tarafta değil
Öte yakada uzakta
Er geç gelir sana
Hiç meraklanma
Ama oğlunu asker ettiğin
Kızını gelin ettiğin gün
Nasıl sızladıysa
Burnunun direği
Öyle sızlamıyorsa seninki
Vakitsiz ölümler ve
Gereksiz hükümlerden
Sen lazım değilsin bana
Olmamışsın daha
Ama azıcık şüphes varsa
Ve korkuyorsan
Ve cesaretin de yoksa
Karşı durmaya
Ve güçsüzsün
Hiç utanma
Yalnız sanma kendini
Sevmemeyi geç
Nefret et ondan
Tüküremiyorsan bile
İki yüzüne birden
Bakışının oku deldin ciğerini
Fikrinin coşkun nehri
Boğsun onun yılan dilini
Bir fırsat geçer elbet
İşte o an indir mührün bittiği yere
Bıyığından al
Sakalından al
Saçından al
100217

Yavuz Yağcı

Altın Kız

Yalnız kalmamak için değil
Sevmek aşk da değil
Panikledikçe yaşlanır
Evlenemedikçe sızlanır
Sahipleşme peşine düşer
Korkutur yalazlanır
Kurtlandıkça yalnızlaşır
Aranan bulunmaz
Bulunsa zaman
Olsa mekan uymaz
Der yalnızken de ayaktayım
Derken sabahlar olur
Yalnız hayallerin
Kırıklığında sövülür
Gelmeyen beyaz atlıya
En son gidip bir eşşeğe
Altın semer olunur
05.04

Yavuz Yağcı

Anadolu

Yeter artık
Bir pislüğünüzün daha
İzini taşıyamam
Nefreti hissediyorum
Oysa ben sevgiliyim
Güneşin yükseldiği yerde
Okuduklarımdan utandım
Yaşadıklarımdan usandım
Ağır geliyor bana
Dokuzyüzkırkdört yılın yükü
Hep mi nefret edilir
Kendimizden komşumuzdan
Halkın bir kısmından
İlenti dolu yüküm
Yeter artık
Birine daha hayır
Hiçbirşeyi yok da edemedik
Bizim de etmedik
Bu güzel topraklarda
Hep nefret ettik
Bak çiçekler kan açıyor hala
Hiçbiri yok olmadı ki
Ne Diyojenin askerleri
Ne de Bedreddinin yoldaşları
Celalinin kandaşları
Torosun oğullarına karışık
Pirsultanın ceylanları
Despina'nın kızlarıyla bir
Şeyhonun aşireti
Yörügün otağıyla beraber
Savaş hep seni
Akan kan hep seni
Besledik semirttik
Nefreti tetikledik
Karıştık karmakarışık
Her şey bitti bu topraklarda
Kardeşlik dışında
Ben bıktım
Her yalnızlığımda
Özür diliyorum
Bir daha asla diyorum
En meşhur söz
Kaçın Türkler geliyor
Sayemizde onlar medeni
Bize kalan barbarlık
Yeter artık
Taşımak istemiyorum
Taşımazın soyum
Geri kalan yükleri
Konuşun artık
Anlaşın
Sevgiyle barışın

Anadoluyla tanışın
10.09.2015

Yavuz Yağcı

Anı

Arkadaşım anlattıydı
Arkadaşı iletmiş geçenlerde
Geçen dediyse epey olmuş
90ların o karanlık günlerinde
Ankarada yurttayız demiş
Solcu iki genç gelmiş
Parkalı, kararlı, ciddi
Bekçiye demişler
Haber et görelim kardeşimizi
Selamlaşalım konuşalım
Ziyaretçin var deyiver
Adı ne demiş görevli
Almış yiğidin adını
Yurt da inlemiş
Yürekler de sızlamış
Başlamış anons, biteviye
Erdal Eren ÖLMEZ
Erdal Eren ÖLMEZ
Erdal Eren ÖLMEZ

Yavuz Yağcı

Anka

Güzel kuş renkli kuş
Beni de alsana yanına
Götür taa uzaklara
Orda karışalım bulutlara
Benim ne cebim var
Ne de çektiğim araba
Özgürlüktür yakışan bana
Ne para taşırım yanımda
Ne de bir sevda
Verirsen bir öpücük
Sıcaklığını taşırım yukarıya
Tüy bile isteme benden
Arada bir şakırım sana
Hızla görünür kaybolurum
Yeniden dönerim sonsuzluğa
26.03.18

Yavuz Yağcı

Ankara-Paris

Yalnızlığa alışmak gibi
İnsan yüreği kötü
Sessiz sedasız ölürdü
İnsancıklar
Yanlarında sevdikleri
Şimdi çok gürültülü
Herkesce duyulan
Bundandır örselenmesi
Gönüllerimizin
Amca teyze yenge
Alt sokaktaki tahta kapılı
Öteki mahallenin bakkalı
Ölürdü hüzünlenirdik
Şimdi sayılar ölüyor
Ya da yerleşimler
Paris 180 Ankara 108
Duygu yok ki önlemeye
Biteviye çarpan dişli
Hergünkü umutsuzluk
Gidip gelinen yol
Aıştırıyor insanları
Üzülüyoruz bile
Sadece yarıştıyoruz
Ayrıştırıyor bölüyoruz
Bitiyoruz
141115

Yavuz Yağcı

Anlaşma

İyi kovboy anlaşmış
Kötü kovboyla
İkisinin de yanında
Birer yancı varmış
Birinin elinde kamçı
Diğerinin revolver
Birlikte ilerleyecekler
Hepimiz biliyoruz
Dünden öğretiler
Şimdi durum mayhoş
Ölenlerle öldürenler
Birlik kurmaya çalışıyor
Diğer ölenleri dışlayarak
Senin ölüne kaka
Benim katilim iyi
Ölü bizdense cici
Senin öldürenin kötü
Hepsinin birliğinde
Gidecekleri yer orası
Yeni cinayetler
Umut öldü artık
Gerek kalmadı üretmeye
Ne evlat ne emek
Sadece şiir yazmalı
Sert türküler olacak
Gelecekte ağıt yakılan
Alışmadan yaşamaya
Son vermeli susmaya
İtirazın en güzeli
Hiçbirşeyi yapmak
Hem de en gereksizinden
Sessiz davulların
Bomboş yolların tozundan
Yeni bir ülke yaratmalı
Barış içinde yaşamaktan
Sevgiye ulaşmaktan
Korkmamalı insan
Kardeşçe anlaşmaktan
29.04.18

Yavuz Yağcı

Anlayana

Anlayana

85' imden önce açtım gözlerimi,
O kadar beklemem gerekmiyor artık,
Hatalar yapmanın ve yalınayak dolaşmanın
Gerekliliğini anlamak için

Ama umutsuzluğumu sırtımda taşıyorum ben.

Beni buldun, gördün ve anladın.
Sadece beynimizde canlandırdığımız bizlerdik.
Seni buldum, tanıdım, ısındım.
Beklentimin çok ötesindeydin sen.

Zaten apaçık, halkalarımı kendim çoğalttım ben.

Kaybettiğim, fakat kaybettiğimin farkına varmadığım
Benim en değerli hazinemmiş meğer aşk,
Bunu da ellerini tutunca buldum yeniden.
Bulmanın bedelinin seni kaybetmek olduğunu bilmeden.

Ama zaten kayıp ülkenin içinde dolaşıyordum ben.

Yavuz Yağcı

Anlayış

Çok kez duy diye seslendim
Ama sen hep kendini dinledin
Aşka düşelim dizelerle diyordum
Düşersem dizim acır diyordun

Bir sürü söz bir sürü şiir söyledim
Hiç biri kulağına girmedi senin
Birini bile tam anlasaydın tamam
Anladıklarını da dibinden anladın

Yavuz Yağcı

Anma

Bu nasıl hırsızlıktı ki artık hep
Maviye yeşile çalıyordu şiirler
Ve çocuklar anlamıyordu sessizliği
Tıraşsız suratların altına gizlendiler

Kanatıyorlardı geleceğin umutlarını
Güvercin saçına kırmızı karanfil taktık
Yolumuzu kestiler defalarca kurşunla
Döngeri etmek için geldiğimiz yere

Baktılar artık gizlemeliydiler doğruyu
Başlarına kara çadır gerdiler meydanda
Şehirlerimi akın akın talan ettirdiler
Bıraktıkları yerlere geleceğimi doldurdum

Umursamazlık kirletti beyaz önlükleri
Kitaplar öksüz bırakıldı tozlu raflarda
Öldüğü gün hep beraber topladık yine
İki yüzlü ağıtlarda iki yüzümle ağladım

10 Kasım 2003

Yavuz Yağcı

Ararım

Ararım

Aradımsa bilinmeli...
Bir süredir düşünüyordum arayacağımı.
Aramak aslında birikimi sağlamak.
İsteğim damla damla çoğalır,
Taşırır kabını ve ararım.

Aranmak önemli mi diye düşünmedim.
Bir yerlerde arayacaklarım var ya.
Benden bir haber almak, sesimi duymak
Bilirim bir tebessüm yaratır onlarda.
Bunu düşünür ve yine ararım.

Hem zaten aramalıyım;
Kalabalıktaki yalnızlığımdan sıyrılmak için,
Dayanışma sağlarıma savaşıma destek için
Hep bilsinler isterim var olduğumu,
Onlarla olduğumu bilsinler isterim hep.
Yine ararım.

Yavuz Yağcı

Arkadaş

Maddeten bitti herşey
Yine konuşurum senle
Konuşacağız
İleri geri
Falan filan
Çok sık olmasa da
Yalan yok
Sadece sen susacaksın
Anıların konuşacak
Kimbilir nerde
Hangi konuda
Ne zaman

22.01

Yavuz Yağcı

Armağan

Armağan

Gözlerindeki ilk pırıltıyı gördükten sonra
Daha çok vakit ayırmalıydım sana
Sesini ilk duyduğum andan sonra
Daha uzun uzun konuşmalıydım seninle

Uzun uzun sarılmalıydım sana
Heyecanın kadar kucaklamalıydım seni
Dudakların ilk kez kıpırdadığı anda
Uzun uzun öpmeliydim onları

Özel anlar yaratmalıydık böyle
Bu fırsatı vermeliydik ikimize önceden
Kalın duvarların arasından sızan
Bir ışık eli bulabilmeliydik yüreğimize deyecek

Pek çok şeyler verebiliriz birbirimize
Hala seller, fırtınalar gibiyiz bunu bil
Azla yetinmeyecek kadar güçlüyüz
Anadolu erenleri kadar engin ve derin

Hep acıyacağız geç kalışımıza
Geç kalışımıza kendimiz için vakit ayırmaya
Ya da doğru zamanda doğru yerde olmayışımıza
Acıyan yaralara ilaç sürülür oysa

Birer armağan verelim biz bize
Kendimiz olalım armağan birbirimize
Hiç eskimesin yıpranmasın incinmesin
Hep kullanalım isterim canımız çektiğinde.

Yavuz Yağcı

Artı39

Terk edin artık beni umutlarım
Düşlerim terk edin beni.
Bu gün yenilgiyi kabullenişimin
Geçmiş bitirişimin ilk günü

Sevmeyin artık beni sevenlerim
Dostlarım güvenmeyin artık bana
Yenileri olmayacak eskiler yitik
Bu gün ömrümün kalanının ilk günü

Yurdum çıkar at beni gövdenden
Mesleğim artık gurur verme bana
Vereceğim hiçbir şey yeni olmaz artık
Bu gün anılara dalışımın ilk günü

Hafızam hep benle kalamazsın
Aklım çözemezsin sorunlarımı
Örselendin ruhum sevemezsin artık
Bu gün yitirmelerimin ilk günü.

Kaslarım uymayabilirsin isteklerime
Kemiklerim taşıma beni dilersem
Sindiremem artık hayal kırıklıklarımı
Bugün çocukluğumun bitişinin ilk günü.

Yavuz Yağcı

Asır

İstanbulda şair olmak kolay
Bir de diyarbakırda
Ara yerler zorlar insanı
Arada kalmışlıklar sıkıştırır
Kaybolamazsın bir kasabada
Birileri itiraf etmişken suçlarını
Affını ilahi adaletten bekler
Sanaysa uydurduğu suçların
Diyetini ödetmek ister
Burada yok olamazsın
Şur içleri öyle mi ya
İster beyazıtta ister kadırgada
İster dört ayaklıda alipaşada
Temiz ve özgür olup
Şıpın işi yokoluverirsin
Gözü önünde dünyanın
Kimseler görmez
İstanbulda şair olmak kolay
Bir de diyarbakırda
Arada kal da gör hayatı
Bu yeni giren kötü asırda

19.10.18yyavooo

Yavuz Yağcı

Askerin Evi

Ben askerim
Sesimi duymazsınız
Ancak şehit olursam
Evime gittiğinizde
Bayrak asmak için
Kalabalık omuzlarınızla
Yaşadığım yer
Bağırır size
Asıolan ölüm değil
Yaşamdır diye
Yaşamım buydu işte
Ölüm de ellerinizde
05.01

Yavuz Yağcı

Aşık

Aşık

Yunus'u Yunus yapan,
Tapduk'un vereceği nefes değil
Alucuna karşı istediği bir heybe buğdaymış.
Sonra ömrü boyunca yitirdiği nefesi aramış.

Ben de ozanım kendimce,
Benim türkülerim hasret ve sıla şimdi
Dolanırken ben de bu çağ ormanında
Sermayem, hiç yalansızlıktı sana.

Artık anlıyorum,
Karacaoğlan'ı, Emrah'ı, Veysel'i
Onlar bana seni söyler, ısıtır içimi
Yavuz'un yüreği artık atmıyor eskisi gibi.

Yavuz Yağcı

Aşk

Yeni istiyorum
Yücesinden
Anlaşalım istiyorum
Gezelim eğlenelim okuyalım
Müzik dinleyelim
İnce zevkler düşler istiyorum
Dans edelim istiyordum
Madem gençlik gitti
Niye hala ölmedim ki ben
Aşk içinde

Yavuz Yağcı

Aşk-ı Memnu

Aşk-ı Memnu

Acıların en güzeli nedir bilirsin.
Bunu senle sürekli yaşayacağım,
Aşkımı saklayacağım, sana anlatmayacağım.
Arkadaşın kalıp hep tazeleyeceğim acımı.

Şılamısın, vatan hasreti gibi yakacaksın içimi.
Özlemine türküler koşacağım, bağı yanık.
Hiçbir şey eskitmeyeceğim, mum olacağım.
Prangalarım ile aydınlatacağım etrafımı.

Deniz feneri olacağım, ateşler olacağım kıyıda,
Işığımı göreceksin taaa uzaktan.
Hey! Sen! Dalgaların içindeki küçük yelkenli.
Belki hep ulaşmak isteyeceksin bana.

Çare yok ne kadar çırpınsan da, ulaşmayacaksın.
Çünkü sen yerini engin sular bellemişsin.
Oysa ben hep ışıldayacağım burada
Sen aşkım, denizde kaldıkça.

Yavuz Yağcı

Aydınlık

Sizler bugün
Beni yargılıyor
Beni suçluyorsunuz
Biliyorum yarın
Anlayacak
Hak vereceksiniz
Sonunda gelişir insan
Ama aynı yarında
Bir başka ben
Yine suçlanacağım
Yeni fikirlerim
Yeni edimlerim yüzünden
Böylece sürececek bu
Başka şair alacak bayrağı
Hayat üzre
Çağlara dair
Anlaşılmamada yok olan
An içinden
Gittikten sonra
Anlaşılmak ve
Anlaşılmaya çalışılmak
İşte bu sonsuz
Yaşamak

Yavuz Yağcı

Ayık

Rakı ve dostlarım
Sohbetiniz bambaşka
Sigarayı sevmiyorum mesela
Nefret etmeyi ve
İğneli sözleri de
Ama hiç sevilmez mi
Pazar günleri
Açık ve güneşli olurdu daim
Sofya ve polis radyosu
Cızırtısıyla seslenirken
O pazarlar ki babam
Hep ayık
Ve evde olurdu.
21.12.2014

Yavuz Yağcı

Ayna

Aynı denizin
Aynı çölün halklarıyız
Bir o yana gönlüm
Bir bu yana
Tuzağa düşmeyelim
Aynı suçu işlemeyelim yine
Dün bu yana acım
Bugün o yana
09.Eylül.17

Yavuz Yağcı

Aynı

Batıda aynı denizin
Doğuda bir çölün
Sıra dağların halklarıyız
Aynı suçu işlemeyelim yine

Bak çipuramız sarmamız
Halayımız türkümüz aynı
Rakı da aynı tadla
Arak ile uzun bardakta

Öyle iççeyiz ki bu yaylada
Kimse demesin kendine
Aslım soyum şudur diye
Ben hepimiziz sadece

Yavuz Yağcı

Az

İnsanların o kadar az zamanı var ki
Yetmiş yıla sığmayan hesaplar
Öbür dünyayı yarattırdı
Hazsız ve emeksiz
14.03

Yavuz Yağcı

Azad

Bütün aşklarım
Gür kanatlarım
Uçun artık
Azad edildiniz
Gönül bahçelerinde
Gözetin beni
Ne güzeldiniz
Ne güzelsin orta yaş
Ne güzelsin dinginlik
Rüzgarsız hava
Sıcak güneş
Zaten sevmek üzre beni
Bir derdiniz yoktu sizin
Savaştı zaferdi geçti
Sizleri seviyorum
Hüznünüzde yüzdüm
Mutluluk neşe verdiniz
Yine uçabilseydim
Aşklarım çiçeklerim
Ne güzeldiniz

Yavuz Yağcı

Bağ

Acılara tutunmak
Geçmiş yaranın
Kabuğunu soymak değil
Yapma bunu
Tamamen kanırtmak
Tornavidayla derininden
Elinle göğsünü
Oysa besle beni
Enginliğinin denizinden
Zihninin memesinden
Büyüt beni
Şekillendir ama bırakma
Çamura dönerim
Sokakta
Senden uzakta
Yapma bunu
Artan zamanlarının
Öteki kadını olamam
Demıştin taa başında
Oysa durum başkaydı
Senindi özel anlarım
Sana ait anlarımda
Yaşıyordum yalnız
Hep senindim ben
Hep seninleydim
Fakat hiçbir yerde yoktun
İkimiz de yüreksizdik
Sen sevmekten korktun
Ben sana gitmekten
İyi ki sen ve şiir vardınız
Ben böyle dayandım
Acaba sen nasıl yaptın
Vay ben ne bencilmişim
Kim bilir ne incitmişim
Bugün aşkı anladım
Sen gül kokacaksın orda
Ben burda şakiyacağım
Hayat geçecek
Bağ bahçe viran
Aşk hep sürecek
21.04.18

Yavuz Yağcı

Bahar

Ah canım
Ah gülüm
Ciğerimin sol yanı
En kuvvetli fırtına bile
Şimdilerde ince bir İzmir meltemidir ruhuna
Uzanıp alacağın meyveler uzakta değil
Çabuk geride kalır çiçekler
Yola çıktıklarım bak uçmakta çoktan
Bahar bugün geldi
Haberin de
Her şey seninle güzel sende güzel
Her şey sen varsan güzel
01.04.2011

Yavuz Yağcı

Baharlar

Ŗu baharın zoru ne
Ne yapıyorsun bize böyle
Gören gözlerimiz parlak
Akan kanımız hızlı
Yenigünde coŖarız
Nevruz deyip ölüme
Sevgili gibi koŖarız
Emeğin bayramı kutlanır
Değer düşman kurŖunu
Meydanlar alevlenir
İlmek atılıpta üç fidana
Hıdrellez için kalkarız
Umut bağlarımız çiçeğe suya
Mertlik bu güne aitse
Onsekiz mayıs niye
Bu baharlar artık üzmesee

Yavuz Yağcı

Bahşış

Yine de güzel yıllarmış
Kesinlikle özlemeyeceğim
Anmayacağım o günleri
Deyip yemin etmişim
Yine de kendi kendinin
Sorumluluğunun sahipliği
Büyük kolaylıkmiş
Ötesi zenginlik.
Öylesine bir zenginlik ki bu
25 yıl sonra bile soruldu
Hala züğürtmüsün diye
Neyin malı kimin mülkü
Ne demek züğürtüm
Aaa asla kabul etmem
Çok şeyim var
Rakı sevmelerim var mesela
Babam gibi
Arkadaş unuttuğum
Sonraki bir dahaya sözleştiğim
Epeydir görmediğim gibi
Sürgün gitmelerim var
Sonra idarece sevilmemek var
Ağız dolusu öfkelerim
Benim beyin ameliyatlarım
Senin ev taksidin var
Onun da kaygıları var
Geleceğe dair
Daha ne olsun
E şiir de var
Hepsini alabilirsin
Üstü kalsın
02.06.2018 yavuzyağcı

Yavuz Yağcı

Bal

İlk işim seni öfkelen­dirmek
Çiçek balı gibi yakan
Tadını alırım
Sinirinin gergin çekiciyle
Mavi mavi şimşek gibi çakan
Işığını görürüm
Kızgınlığında için için tütüp
Sarı alev gibi savrulan
Kokunu duyarım
Ve eminim hazırsın
Padoktan çıkmak gibi
Hırs­tan kapı tekmeleyen
Sesini duyarım
Duyular sende buluşur
Sana dokunmak varoluştur

26.06.18

Yavuz Yağcı

Barış

Bıkmayanlar usanmayanlar
Ölmekten öldürmekten
Karar verenler
Gidin siz ölüñ
Aldatan aldanananlar
Siz daha anlamadınız mı
Hayır deyin bu kez
Yanlış hesaplar ölsün
Bu kez hata var bu işte deyin
Umut var barıştan yana
Bulunur arayın isteyin
Dün adı barış diye
Nasıl razı olduysak
Sahte kısa süreli barışa
Şimdi ne olur
Kimsenin keyfi için değil
İsteyin çocuklar için
İsteyin yarınlar için
İstemeyen sen öl önce
Yanıltan aldatan sende
Toprak iki metre
Uzatırız önce sen gir içre

Yavuz Yağcı

Bayram

Şöyle bir uzandım sırtüstü
Gökyüzü gözümün önünde
Anacım duyuldu öğütlü
Geniş nehirler gibi ağır
Kızlarım şıyrıdayan pınarlar
Daha çok yüklenmek isteyen
Hızlı akan dereler gibi
Gökte leylekler sıralıydı
Verimli güleç çaydı karım
Balıklar su kuşları yüklü
Besleyip büyütüp sulayan
Dinlenmek rahatlık güzel şey
Bu sesler içinde uyumak
Engin sonsuz bir deniz gibi
Mutluluk ben huzur bendeniz
25.06.17

Yavuz Yağcı

Bedel

Küfrederim ben
Hem de en galizinden
Ama sevmem hiç
Nefret kelimesini
Herşeyi sevilesi bulur
Değer veririm
İğrenç sözcüğünü de
İçinde güzellik vardır
En pisin derim
En mundarın şirretin
Ama bugün
Bugün iğrenç bir beyne
Nefretlik bir füyve bağlandı
Patlattı kendini devşirilen
Yok etmek için
Barışı
Umudu
Küfrettim ruhuna
İğrenç buldum dünyamı
Nefret tohumları filizlendi
Hiç hesap sorulmayan
Ankara meydanlarında

10.10.

Yavuz Yağcı

Bekle

Canınız cehenneme demek de gerek
Yeter ne haliniz varsa görün deyip
Çekilip kenara izleyip üzölmek de
Kimse diyemez

Senin için yanmadık ey millet
Hiç kimse söyleyemez bunca sertliğine
Bunca haşın ana gibi seven gönlüne
Öldürüp mahkum edip üzmeneye rağmen
Seni sattığımızı
Fabrikalar tarlalar derelerce ey vatan

Yetişir artık kötünün cahilin peşindeliğinin
Al gözüne dizine dursun ye haltını deyin
Kenara çekilmek izlemek de lazım
Ömür geçti ömür sen de gör bencileyin
Sen de gör
Sen de duy işte iyiyi güzeli doğruyu
Batsın bu huy
Ulaşalım mutlu geleceğe deyip omuz omuza
Ömür geçti, ömür

Kenara çekilip izlemeli düştüğün hali
Kimse diyemez dilersen uzatmayacağımı elimi
Kimse diyemez sevmediğimi seni
Vermeyeceğimi senin için emeğimi
Senin için düşünüp iyiyi güzeli
Seninle bir var etmeyi ülkeyi yeniden
Biraz durmalı gevşeyip güç toplamalı
Azıcık sabır

Bak bekliyorlar batırdıklarını çıkaracak birini
Hemhal olsunlar ettikleriyle yesinler asfaltı
Binanın girişini köprünün ayağını
Kimse seçime girmesin sürsün bir başınalık
Az daha bekle

Az daha sabır yetişir kitle kuyrukçuluğu
Yetişir oy avcılığı seçim huzursuzluğu
Çağır gelmez ya yeşil sarıklı ak cübbeli
Lazım olursa elbet oluruz kurtaracak
Bahtı kara kaderini

06.04.18

Yavuz Yağcı

Beklenir

Anlaşıldı gözlüyoruz
Yeniden gönlümüz maviliklerde
Ya erken bekledik yağmurların yağmasını
Ya da yine yağmayacak
Olsun biz hep bekleyeceğiz o güzelliği
Islanmayı sevdik bir kere
Kupkuru ruhumuz yokluğunda
Bu kez gelsin istiyoruz
Daha geç olmadan
Tam zamanında

03.11.18

Yavuz Yağcı

Bekleyiş

Puslu bir sonbahar orman sabahının
Koyu gölgeli, ışısız derinliğinde
Gizli her şeyim.
Artık net görünmüyor uzaklarım.
Ya da bakmadığımda görüyorum
O gördüklerim, yapabileceklerimdi.
Ateşböcekleri uçuşmada ara sıra, o kadar.
Hala tam emrimde değilim
Kullanamıyorum istediğim gibi beni.
Bazen (yalan, çoğunlukla) söz geçiremiyorum.
Gün yükselince derdim, berraklaşacak ufukum
O güne kadar kör baktığımdan
Farklı renkler görecektim aydınlığımda.
O zaman seriliverecekti her şey önüme.
Ama geç kaldım.Bundan sonra...
Seller soğutacak, volkanlar kaynatacak,
Davullar duyuracak, korku susturacak.
Kösnül çığlıklarda arınacak yararsız masumiyet.
Nefret arsızca yataklarına girecek.
Tüm ömrünü başkaları için yaşamış
Elalem melekleri öfke doğuracak.
Oysa hayata bir tek kez katlanılacak.
Bunlar kırbaç gibi saklayacak benliğimde
Ama ben o an yatakta ölüyor olacağım...

Yavuz Yağcı

Ben

Başarısızlık
Etine saplanmış
Bir madalyadır
Hüzünle taşıyacağın
26.11.2012

Yavuz Yağcı

Beş Duyu

(Sanal Aşk)

Sesini duymadan işittiğim
Yüzünü görmeden fark ettiğim
Elini tutmadan hissettiğim

Tadın,kokun içimde saklı.

12.12.1999

Yavuz Yağcı

Bezirgan

Bütün silahlar amerikan malı
Bütün palalar kamalar çin
Füzelerin hepsi rus malı
Ulan niye bizim kanımızdır akan

Topçu mermiye Allah yazıp atar
Bir yandan öte yana nefretle
Ordan atılan havan şurda patlar
Maşallah vurdum der azametle

Bayramda açılır sınır kapıları
Burdan o yana eşe dosta selam
Görün bakın yine olacak aynı
Ordan bu yana ana bacıyla kelim

Kim ekiyor besliyor ulan nefreti
Kimin karnı doyuyor savaştan
Bu ne boktan iş ölen öldüren biz
Kimdir ortadoğuda kana bezirgan
28.01.18

Yavuz Yağcı

Bıkkın

Hiçbir şeyden tat almazsın bazen
Kitap okumak bile istemez canın, sporu geç.
Yaptıkların zorunlu bir bekleyiş içindir.
Gün boyunca serin cami avlularında
Vakit bekleyen ihtiyarların beklemesi gibi.
Akşam olsun diye beklersin. Olur.
İstemez canın yemek yemeyi ailenle
Ağzında tat yoktur zaten. Sözlerinde de.
Gece olsun dersin, beklersin. Olur.
Tatsızlığın bulaşır ona da. Dönersin sırtını.
Uykuya da sabaha da söz geçiremezsin
Uygun da sabah gibi çok bekletir bazen.
Hep beklersin. Bir an, bir ay, bir ömür.
Kimi bekleyişler çabuk biter, kimileri bitmez.
İsteksizce beklersen bekleyişin isteksizliğini besler.
İsteksizlikle bekleyiş kardeştir bazı durumlarda.
Sen beklersin, o, bu, şu da bekler, orada burada.
Toplaşıp hepimiz oluveririz bekleyenler. Yurdumuzda.
Salt bekleyen olmak yetmez. İsteksiz bekleyenleriz.
Bekler dururuz durumumuz düzelsin diye
Elli yıldır görünen o ki sadece sıkkın bekleyişlerdeyiz.
Sarı toprak damlı, sarı kerpiç duvarlı evine yaslanıp
Tek bir ot bile bitmemiş sarı düzlükleri seyreden
Beş milyon maraba bilmem neyi bekler ki.
Dün de aynıydı yarın da aynı olacak oysa.
Ya on milyon işsiz oğlu işsiz ne bekler ki gelecek seçimden.
Onlar için dün de aynıydı yarın da aynı olacakken.
Neyi isteyeceklerini bilmezler ki bu dünyaya ilişkin
Köylü dayım hep babasının babasının babasının beklediğini
Bekledi bekledi bekledi. Bulduğuuyla yetindi. İstemedi
Bekleyemeyen istekliler aldı götürdü hep umutları
Ve de istekle beklediler ele geçirdiklerinde iktidarı
Beklediler beklediler beklediler. Gitmiyorlar daha.
Göndermiyoruz. Biz de bekliyoruz.
Bıkkın bekleyenleriz. Onlar duruyorlar hala.

Yavuz Yağcı

Bıktım

Bıktım tarihe not düşmekten
Bugün Şu kötölük
Yarın Şu iğrençlik
Beğenmeyin yazdıklarımı
İlenin fırsatçı deyin
Bıktım hergün bunca ölümden
Bunca nefretten bunca ötekiden
Bıktım kendimden ondan bundan Őundan
Kızın bağıрын bana
Yazma boş gereksiz cılız sözler deyin
Ben de
Olmasın bunlar Őunlar
Başka ne diyeyim

20.07.2015YY

Yavuz Yağcı

Bırak

Sana iletmeyip biriktirdiğim
Sarılıp öpüp kokladığım
Fikrimce düzenleyip
Güzelleştirdiğim
Kıyamadığım yeni yıl
Katlayıp sarıp sarmalayıp
Besleyip büyüttüğüm
Sonra kendime sakladığım
Aslında senin olan
Doğum günü
Bayram
Umut
Sevinç
Kutlamalarını gönderiyorum
Ben çok sevdim onları
Ama döndüğüne göre
Artık hepsi senindir
Gönlüne bırak

28.04.16

Yavuz Yağcı

Biliyorum

Biliyorum

Ayak izlerine basıyorum,
Kokunu izliyorum peşinsıra.
Biliyorum geri dönüşüm yok.
Her adımına gönlümden bir parça
Koparıyorum,
Tükeniyorum.

Akar sular gibisin duyuyorum.
Çağıl çağıl sesin geliyor kulağıma.
Kendime çare yok sana koşuyorum.
Her sözünle tutuklun oluyorum.
Gözlerinin hapsinde.
Çürüyorum.

Yalnızlığının tüneline ışık olacaktım,
Yollarıma çığ oldun her şeyi silip geçen.
Ya düşeceğim yarına,
Ya da yanacağım narına.
Köz olacağım,
Külüm kalacak sana.

Yavuz Yağcı

Bir İ Çekiş

Bir İ Çekiş

Düşümde aya baktım dün
Seni görüyorum sandım
Keşke gelebilseydik gözgöze
Hoşgeldin'in gözleriyle bakabilseydim sana

Tutabilseydim ellerinden
Soluğunu duyabilseydim yüzümde
Sarılmanın coşkusuyla biz
Sevdanın ateşi içimizde

Ellerimiz öpüşsün, teri karışsın hep
Belimizde kollarımızın ağırlığı...

...
Şabahın goncasında bir şebnemsin
Uyanmasında bir tatlı yorgunluk...

Yavuz Yağcı

Birgün

Gün kavuşurken çıkılınca yola
Yorgun yılmılara kalır yük
Akıl da araçtan yoksun
Düze yönelir gözü kör gönül

Öyleyken koşulsa kutlu dağlara
Bulutlar engel çıkarır
Rüzgar seslenir gel diye
Ruhum çiçekleri yoldan çıkarır

Zeytin ekmek yenir ömür
Elleri tütün yaprağı kına
Suyu küheylan yelesi akar
Düşlerle düşülür yola

Karanlık ilerlemekte insan yine yaşar
Yine dumanlı bu bozkır
Köle beyinler kantoprağındadır
Ruhlar elbet özgür kalır birgün

Öfke kılıçtan keskindir burada
Utaçla örülmez hiçbir zırh
Zaman gurur nefesiyle yenilir
Günler değeri eksiltir birgün

Yavuz Yağcı

Bit

Kanla besleniyorlar;
Kanla besleniyorlar.
Başımızdaki yavşaklar
Bitmedi kasık bitlerinin davası
Veba yayıp canla besleniyorlar
Kene gibi hayatla besleniyorlar
Onlar yaşamla besleniyorlar
Ne akan kanı ne keneleri bitleri
Temizleyemedik üstümüzden
Kanımız kurudu yıkamaktan
Sirke saçtılar yuvamıza
Cebimiz mintanımız eridi
Biz çıtlatıp gebertmedikçe
Şişmanlayıp semirdiler
Ömürle beslendiler
Muzaffer bir şafağın
Kıpkızıl yangın yerinde
Toptan temizlik alacağımızdır
Bugün olmasa da
Gelecekte ödeteceğimiz
20.06.18

Yavuz Yağcı

Bitiş

İnsan sırf doğduğunda
Çocukken yalnız değil
Yaşlanıp çoğaldıkça
Azalıp birbaşınalaşır

19.08.17yyavoo

Yavuz Yağcı

Biz

Biz ne yaşadık ki
Kendi iç acılarımızdan başka
Ya doksanda yattık
Ya da bakış aımız dardı
Yüzseksen döndük
Ya uçurtmamızın ipi kopmuştur
Ya da kedimiz kaçmıştır
Hepsi özgürlük işi yani
Bizler kendi derinliklerimizde
Gönlümüzün mahpusuyuz
16.08

Yavuz Yağcı

Bizde

Malum ki kelimeler
Her zaman yetmez
Kendini özlettirme bana
Sevmedikliğim kalmasın sende

Sözler gerekmiyor artık
Aynı düşün peşindeyiz
İçindeki şarkıyı dinliyorum
İsteklerim kalmasın sende

Daha da kavrulurken dünya
Pişmek için yıllardayız
Yaşadıklarımızla demlendik
Arzuların kalmasın bende
19.07.2012

Yavuz Yağcı

Bomba

Potasyum nitrat
Bildiğin gübre
Bok gibi yani, pis iş
İnsanlığından utanırsın
...o derece...

Çok partili sistem
Çoğunlukça demokraasi
Bir araç yani
Çok kızgınım sonucundan
...öyle ki...

Şen...cağız...ceğiz bağır
Ölüyorum burda ben
Şarapnel diye
Çiviyle çıktı, gözüm
...yok ki ağlasın...

22.08.2012

Yavuz Yağcı

Bostan

Küfrü işitiyorum
Dayağı yiyorum
İtilip kakılıyor
Sürgün ediliyorum
Efendi olmam lazım ya
Bir söz söylesem
Haklarımdan yana
Terbiyesiz edepsiz
Hain oluyorum
Bilmem artık
Kim koyduysa bu şartı
Salatalık diyarında
Efendilik hıyarlık

Yavuz Yağcı

Bu Kez Sivil

Ne çok eziciymiş bunun yükü
Bir ömür önce de yüklenildi
Bunca yıl sonra yeniden sırtlandı.
Titremiyorsa da yorgun bacaklar
Tekrarıyla bıkkın ve üzgün.
Git artık hayallerin ötesine
Tarihin en derinine. Nefret.
15.06.2013YY

Yavuz Yağcı

Bu Zamanlarda

Güzel anlarında,
 Seninle olmak
 İsterim.

Usunda, yüreğinde,
ben varken

Öyle!
 Beklenmedik
 Pat diye değil.

Bir sürprizin peşinde,
 Sarsılmasın düşüm.

Seni ben,
 Sende ben varken isterim.

Yavuz Yağcı

Buluşma

Anılar yaptık
Yıkığımız hayal duvarlarından
Zamandan söktüğümüz tuğlalardan
Anılar yaptık
Eski insanlarımızın hikayelerinden
Tekrarlanan şenlikli sözlerden
Şiirler yazdık Nazım Veli okuduk
Küfrettik Can'dan övdük özledik
Rakıya selam söyledik Aydın abiyle
Sohbet ormanlarına sürek avına çıktık
Köklü anılar ettik çilingir sofralarına
O günlerde baya iyiydik
İyi de yaptık ve iyi ki yaptık
O güzel anılardan yaptık
27.07.17

Yavuz Yağcı

Bulut

Ŗu bulutun adı mutluluk
Ŗu rüzgarın
Ŗu yağmurun adı da öyle olsun
Yağmıyorsun ya hani
Gölge yapıyorsun güneşe
O zaman işte
Ŗu denizin adı hüzün
Bu kaldırımın keder
Ufuktaki kayığın hasret

05.12.16yyavoo

Yavuz Yağcı

Bunak

Unutulacaksınız hepiniz,
Boşlukta yitip gideceksiniz.
Delik cebimdeki paralar,
Bahar yağmurunda damlalar gibi.

Kadınlarım unutulmuş selamlar.
Arkadaşlarım sonbahar yaprakları,
Çocuklarım badem çiçekleri,
Annem, babam geçip giden tren.

Ne kış, ne kış, kış kış da kış kış.
Helalar sofa, arabalar çam gölgesi.
Hiç bilmesem de iki cihan harbini,
Kağrı tekerleği, ekmek karnesi.

İlkokula gittim miydi ben?
Yahu neden bahsediyordum?
Bahçedeki kavak devrildi!
Kardeşim, babamla çıkageldi...

Yavuz Yağcı

Bütün İnsanlık

Bütün insanlığı kucaklamıyor katoliklik
Bütün insanlığın ortak değeri acı çekmek
Bütün insanlar beyaz sarı ırktan mı
Aynı dili konuşmuyorsak gözyaşlarımız aynı
Bütün şehitlerin üstünü aynı bayrak örtmüyor
Ama bütün anaların kederi hepsini kaplıyor
Bütün insanlığa adı barış olan barış getirmedi
Bütün insanlar kavuşmayla doğumla sevinçli
İnsanlığın en güçlü ortak duygusu aşksa
Herkesin mülkü yok şart mıydı para
Ama bütün insanlık mutluluğunu harcar
Tüketir huzurunu aynı zaman girdabında
Ortak değerlerimiz varsaydıklarımız değil
İnsanlık ortaktır ancak sevinç keder ve acıda
27.01.18

Yavuz Yağcı

Büyü

Senin yanında
Susmayı tembihledim kendime
Hangi söz artırabilir ki
Bu coşkunluğu
Hangi deyim parlak kalır
Işığında
Senin yanında
Gözlerimi bile yerden toplayamam
Gezinsin kaldırım taşlarında
Belki ayağına değer
Büyü mü
En büyüğü parmak uçlarına dokunmak
Dünya yanar o anda
Tüm dilekler gerçekleşir
Senin yanında
23.03.18

Yavuz Yağcı

Cahil

Seni anlamak için
Seni kazanmak için
Senin seviyene inecek mişim
Niye böyle bir şeyi isteyeyim
Ben de mi sen gibi olayım
İkimize de yaramaz bu
Sen de isteme böyle bir şeyi
Kendini bil
Mutluluğun için istiyorsan
Tutun bana
Yükseltelim seni
Çekeyim kör cehaletin kubrundan
Uzanıp alayım seni oradan
Tut elimi
Tamam boynun dik
Göğsün çenen ilerde
Parmak uçlarında yürüyorsun
Farkına var artık be kardeşim
Burnuna kadar
Boka batmışsın

04.07.18

Yavuz Yağcı

Cehennem

Bu korkunç dünyada
Hergün mutlu yaşıyorsak
İşte cehennemimiz bu
Kokusunu almıyoruz iğrençliğin
Körüz görmüyoruz
Bize yönelmiş nefreti
Ne ateşte yanmak
Ne de etlerin kopmasıdır
Gerçek ceza
Bilip yok saymamız
Ve sonsuz aptallığımızdır

14.02

Yavuz Yağcı

Cem'i Defn

Diyelim ki göçtüm dünyadan
En sonunda zaten olacak da
Emin olun doymamış olacağım
Doğruyu bulmaya ve itiraza

Onlar ölçülü ve derin kazar
Mezarımı kilise zangocu kazsın
İlahi koroları eşliğinde
Almayacak mı toprak beni

Cemevinden kalksın cenazem
Helalliği onlardan alıp fakirce
Gördes semahıyla gideyim
Almayacak mı toprak beni

Son duamı haham okusun
En kadim dualar onlarda
Unutmuştur belki zebani
Almayacak mı toprak beni

Tepe üstü dimdik gömün
Bu dünyada hep yattık
Terste bari dik durayım
Almayacak mı toprak beni

Talkımım kalsın imama
Henüz ezberliyordur melekler
Kurtarsın ateşten şefaatler
Almayacak mı toprak beni

Yavuz Yağcı

Ceset

Timsah bıkar
Bunca
Şahin aslan bıkar
Aha bu kadar
Ceset yemekten
Biz bıkmadık hala
Ne denizde ne dağda
Düzde görmekten
Ben bıktım kendimden
Görmekten etkilenmekten
Size yazmaktan
Oysa siz yarıştırdınız
Cesetlerinizi
Biri sürükledi yerde
Öbürü bombayla parçaladı
Küçük bedenler şişti suda
Bıkmadınız
Ben bıktım
Yüreğim yaralı kuşa
Dilim kara çalıya döndü
Yetmedi mi
Hadi barışın artık
Bari siz yaşayın

05.10.

Yavuz Yağcı

Çabuk

Biriniz de kaçırın beni
Kurtarın benden
Ve gönüllü bukağularımdan
Fidye isteyin arzularımdan
Yeter ki farklı ve ani olsun
06.12.17

Yavuz Yağcı

Çağrı

Hak edilenler yaşanırmış
Yaşlanırmışız hak ettiklerimizle
Yalnızız yine,
Senle ben birlikte.

Bir yanda bilinmezin çekiciliği,
Bir yanda kılıç yarası gibi bir aşk.
İkimizde içindeyiz her birinin
Ardımızda gözyaşlarından bir ırmak

Kurtulmanın en kısa yolu suçlamak
Musa da adam öldürmüştü unutma
Hayır! Hak etmiyorum bir kutsama
Mümkün mü ellerini unutmak.

Yavuz Yağcı

Çakmak

Çakıyorum ben burda
Küçük bir kıvılcımım
Bu kadarcıktır ışığım
Korkak ateş yaksana
Mazlum yüreklerde
Yangın çıkarsana
Gariban meydanlarında
Yak ulan kendini
Mırıl mırıl romanlarla
Etliye sütlüye dokunmayan
Tokat atmayan şiirlerin
İki kadeh rakıyla da
Kral çıplak demiyorsa
Yak hepsini
Çağını yak düzenini yak
Çak her yerde
Gözüne düzenbazın
Bakmıyor ki bu yana
Duymuyor sesimi
Görmüyor beni
Bağır o zaman
Küfret korkma
Haydi yeni çocuklar
Yeni başlangıçlara
Olacak olan olur nasılsa
Gidilecek yol bulunur
Yine yeniden
Zam zulüm zindan
İşte faşizm budur
27.09.17

Yavuz Yağcı

Çakmaktaşı

Şimdiden gayrı
Çoban ateşleri yetmez
Bir yıldız kıvılcımının
Aydınlığı kurtarır
Rüyasını unutmuş
Her şeyi satılmış ülkeyi

29.09.18

Yavuz Yağcı

Çamur

Çocukken yaşamın içindeydim
Kapı önündeki karınca yuyası
Setin içindeki yeşil kurbağalar
Dere kenarındaki yağlı çamur
Kitaplar hiç aklıma gelmedi
Hayalgücüme erişilemezdi
Koşarken de yetişilemez
Vakit yoktu ki yaşamaktan
Şimdi daha az zaman kaldı
Bilmenin fevkaladeliğiyle
Bilmeyişin farkındalığıyla
İçindeyim bilgi aşkıyla yaşamın

04.07.18

Yavuz Yağcı

Çanta

Ben ki nedir bilmezken
Açık omuzlu bluzunun
Kaçamağına asılan
Çantayı kıskandım
Öndesin yarışta
Omuz bluz ah çanta
Düşmanımsın şu anda

31.05.18

Yavuz Yağcı

Çare

Madene inilmiştir artık ve
Cevher ışıldıyordur önünde
Bir kazma bir kürek ile
Gönder onu yeryüzüne

Şimdi sıra senin ellerinde
Yont, kır, sürt ki parlansın
Işık ver gözlerinden kamaştırısın
Boş yürek nefesinden ruh alsın

Ne çare ki gözlerin hareli
Ve ne yazık ki görülmüştür çaresiz
Geçmişini hemen bugün bırakabilmeli
Bir kazma bir kürek bekliyor beni

Söyleme bir şey güzel söyler susman
Düzen isteğimce kurulsaydı yeniden
O zaman göğe çıkmak gelir içimden
Bir değil pek çok yürek bekliyor beni

Yavuz Yağcı

Çaresiz

Hangimiz gittik desem
Sokmazsınız aranıza
Girebilsek bile
Kolaylıkla içselleştirmezsiniz
Örgütsüzü geç
Örgütlünüz bile kaçır bizden
Nerede oturup konuşacağız
Akşama kadar yorgunluk
Evde bir çay çorba
Doğru rüyasız uykuya
Camide sohbet yok
Meyhaneye de siz gelmezsiniz
Şehir meydanında haykırırsak seni
Komünist kafir der dinlemezsiniz
Dahası Kızıldere gibi
İhbar edersiniz
İşimiz var sizinle
Kurtulamazsınız bizden
İşimiz bu bizimde
Kendimiz için değil
madem ki öğrendik
Borç bildik insanlığa
Daha dayanmadı mı
Bıçak kemiğe
Mutluysanız mesele yok
Bizim yolumuz mutsuz çaresizle
Ama yine de dün olduğu gibi
Sizinleyiz bugün de

27.05.18

Yavuz Yağcı

Çekme

Maaşından kalan üç beş lirayı
Kızının okul parasını
Oğlunun düğün parasını çekme
Mehmet bey, Ali bey çekme
Bu memleket kim ne derse desin
Bizim
Kurtaracak yine akıllı selim
Çözecek sorunu laik demokrat
Çağdaş orta kesim
Zaten çoğu güruhun yok
Banka hesabı parası
Küçük esnaf kobi
İş sende bitiyor
Milliyetçilik vatan sevgisi
Bu günde belli oluyor
Madem gidecek yok başka
Türkiye
Borcun gibi hesabın da beklesin
Çekmeyelim üçbeş gün ne dersin
Ki millete küfredenle
Büzükdaşları panamaya
Çeker gider paralarıyla
Sen çekme
Daha da çekmesin
Bu memleket bizim.
18.07

Yavuz Yağcı

Çelişki

Benimkisi
Küçük burjuva aydınlığı üstü
Proletarya bilinci
Kimi zaman
Viski ağır basar
Kimi zaman rakı
Hep benimledir
Aydınlık hasreti üzre
Jeneratörün sesi
Türbinin pusu
İlla ki elektrik
Para pul sevmez beni
Ben de sevmedim
Belki burası yanlış
Çok sevdim
Hep sevdim
Seni sevdim
Benimkisi iş gereği
Yönettiğim
Başkasının parası mülkü
Şanki köy çobanı
İnşaat bekçisi
Avm güvenliği
Hadi boşver
Bahar geldi zaten
Kuşlar ötüyor
Doğa çağırıyor
Çalışıp içip
Ona dönelim
3.3.17

Yavuz Yağcı

Çevrem

Kendineden başka
Faydası yok
Varsılığında göneng
Yalnızlığında alışkın
Kadınlarla dolu
Şevmeyen ve
Öpmeyen
25.08.17

Yavuz Yağcı

Çıkmaz

Ara sıra ışıldayan renkleriyle
Yeşil pasaportum işe yaradı
Niyeyse yabancılık çekmedim
Sanki zaten oralıydım
Hiç bağırın çağırın yoktu

Tuvalet sifonuyla
Çiklet arasında sıkıştı buralılığım
Tükürülen ve çekilmeyen
Dert oldu içime
Gitmeliyim buralardan

Tamamen benim diyebileceğim
Yeni bir geçmiş bulamam artık
Belki huzurlu bir gelecek için
Yağmalanmamış bir ada çağırıyordur
Görmeliyim oraları

Bugünüm benim değil
Sokaklar şimdi hiç gezmediğim
Defalarca çarşısına indiğim
Tanımıyor beni esnaf
Hızla değişiyor her şey gelişmiyor

Düzen kural ve saygı beklediğim
Gidip ulaşmalarda gördüğüm
Sıla olmasa dilim rüyalarım
Beş dakika ayırmam buralara
Bir de benim sevdalarım

Hoşgeldin otur ya da güle güle git
Fakat biz arada kalan kuşağız
Dönülmez çıkmazında asılı çamaşırlarımız
Evet gitmeliyim artık buralardan
Yabancılaştığım bu topraklardan
03.09.18

Yavuz Yağcı

Çıra

Yanan çıra
Suya atıldığında
Bahtiyar olmalı mı

Sevinmeli mi
Söndürüldüğüne

Ya aşk ve doğru
Ya özgürlük ve tutku
Onlar ne olacak
23.01.19

Yavuz Yağcı

Çiçek

Çırpınıyorum
Ölmeyin öldürmeyin
Kan kokusu
Nefret dürtüsü
Ölüm uykusu
Bu kadar mı güzel
Bu kadar mı
Güzel tan ağarması
Çiçekten arı uçması
Yürekten aşk sızması
Bebekten söz çıkması
Bu kadar güzelken
Çırpınıyor kanatlarım
Ellerim ayaklarım
Güneş herkese
Güneş hergün doğarken
Ölmeyin
Öldürmeyin öldürmeyin
Seçmeyin
Seçtirmeyin
12.08

Yavuz Yağcı

Çivi

Bir çivi kafamdan sökeyim
Kapkalın gönlünün duvarlarına
Çakayım kendimi orda paslanayım
Asacak bir resmin de mi yok

Tarla çiftlik işi bilmem ama
Bir çapalık bahçen vardır
Yoksa da saksı kadar yüreğimi al
Gün gösterecek pervazın da mı yok

Kaç kişi var hayatında
Bencileyin bunca yıldan sonra
Düşünüp özleyip yanan
Gel diyecek dilin de mi yok
25.06.06

Yavuz Yağcı

Çocukca

Bir sabun köpüğüüm
Tüp kontrolünden kalıntı
Üfle neşeyle uçayım
Sana sevinç saçayım
Kenar süsü yap benden
En sevdiğim arkadaşşıma defterinde
Kurşun kırmızı mavi kalemle
Sonsuz anılarınıla boyanayım
Kokulu silgi çizgili defter
Kalem kutusu getireyim sana
Hep benden iste
Ben yok diyeyim bitti
Sen üzül kız ama
Sabırla yine bekle
Ben didinip bulup
Buluşturmaya gideyim
Harcayalım kısarak
Yine yetmedilerde
Öfkelenip sarılalım
Olmadı merhabamı alırsın
Kimseye aktarma
Sende kalsın selamım
En iyi dileklerim ve ilgim
Sıcaklığını görsün ışığının
Hermesin kanatları
Olsun bileklerinde
Ayağını bastırmasın yere
Ulaş düşündekilere
Kapıyı çalayım tık tık tık
Kim o de sen
Ben de benim diyeyim
Kapı açılsın şingirmingır
Ya da çilink sesinle
Daha sarılmalar başlamadı
Buyur et baş köşeye
Yemeğim pişmedi de
Çamurdan kurabiyeler
Gazoz kapaklarında
Kalsaydık hep oralarda

07.10.18

Yavuz Yağcı

Çocukluk

Düşünüyorum da
Biz büyüyerek
Çocukluk etmişiz
Kesinlikle
Saftık bilemezdik
Bilemedik de
Bilebilseydim ben
O üç tel sakalımı
Tırnak makasıyla
Keser miydim
Çocukluk işte

Mustafa Alaybeyoğlu, Yavuz Yağcı 05.08.18

Yavuz Yağcı

Çok

Beni kabul etmediğin
Üstüne evlenmediğin için
Çok iyi yaptın
Çok iyi yaptın
Beni sevmediğin için
Başarıyı yakalayamazdın
Bunca becerikli
Kabiliyeti ve etkileyici
Olamazdın benimle
Lüzumsuz kalacaktı hepsi
Hiçbirine gerek olmayacaktı
Çünkü çok sevecektim seni

Yavuz Yağcı

Çölemerik

Niye ben, demedim
Belki ben de, demedim
Öğrenmedim ki kaçmayı
Bu vatan benim dedim
Uç yoldaş uzandık betona
Kanımız suladı
Bayrak dikili vatan toprağını
Yüzümüzden bakamadılar
Onun anası babası masum
Öyle mi
Ya benim kanım
Ya benim sıcaklığım
Rahatlığım
Anam bacım
Suçlusunuz siz
Tepemdeki hakilisi
Kareli ceketlisi
O masum öyle mi
Edepsizi cibilliyetsizi masum
Tüh onursuz suratsızlar
Ensemde kurşun deliği
Alnım anamın sütü gibi
Gözlerim hala yıldız
Hala oturuyorsunuz yalnız
Mezarıma gelmeyin sakın
Onlar sırtıyorken arsız
Bin yıl önceki taşta yazar
Gençlerin işi
Ölmektir savaş meydanlarında
Tamam peki
Hani savaş
Hani savaş meydanı
Düşman kim
Komutanı kim
Hangi devletmiş aczettiren
Hani nerde benle beraber
Muharebe içindeki komutanım
Ya başkomutanım
Komut. Öl ve sus!
Parola. Vatan!
Şifre. Açılım...

26.10.2014

Yavuz Yağcı

Çöp

Kimseyle paylaşmadığım yalnız biriyim
Dereyi geçmeye çalışıyorum ıslanmadan
Ne güzel çekip giderdim suya düşsem
Hep kaçmak için büyük bir balık olsam

İşimi memleketi aşkla değiştirdim
İçimdeki benden uzaklaşmalı sürekli
Kendimle ilgilendim şapka taşıdım
Döndüm dolaştım beni bulamadım

Acılarından korkup yıllarca bekledim
Ah olsun ki werther aldım bilmek için
Gençlik gidince korkmadan okudum
Bu hayat mı gitti çöpe inanamadım

08.01.19

Yavuz Yağcı

Çözüm

Nasıl mı olacaktı
Çağırırdın
Beraber başlardık

10.06.18

Yavuz Yağcı

Çözüm.

İyi ki sıkılmak var
Her şeyin suçlusu o
Boş zamanı kurtaran
Çok işe yararsın
Çözüm doğuran
Doyumsuz ve suratsız
Öf ile pöfün anası
Can sıkıntısı
13.02.19

Yavuz Yağcı

Daha Var

Sıcağın işin yaşın
Ve yaşadıklarımın kaygısıyla
Dün epey yorgundum
Uyudum rüyasız
Bir kadeh rakı gölgesinde
Dinlendim sızılardan
Diğerleri devam ediyor
Gönül yorgunluğu
Kazanamamışlıkların yorgunluğu
Her türden kokuşmuşluğun
Ne olacak sonranın yorgunluğu
Bunların üstüne tüy diken
Bir de bıkmaya yorgunluğu var
Bıkmaktan usanmaktan yoruldum
Külli biteviyeliğin
Namütenahi yeknesaklığın
Mükerrerliğinden yoruldum
Yok bir şeyim
İyiyim iyiğim sağolun
Daha var
07.07.18

Yavuz Yağcı

Daim

Ben bildiğiniz yobazım
Ne olaylara bakışım
Ne emek sermaye çelişkesine
Tavrım hiç değişmedi
Kırk yıldır aynı yerdeyim
Sömürölüyoruz ol daim
10.05

Yavuz Yağcı

Davet

Oluşun en güzeli seninle olmak
Bu gününde, yarınında, geleceğinde.
Biz'in işi bugünün yarının işi değil
Bolca emek gerek olgunlaşmaya.

Var olmanın da en güzeli seninle
Var et benden, bir yanım sadece senin olsun
Emek ver bana, ürün et beni
Çünkü sevgi emektir sev beni.

Güçsüz seyrimler değil sensizlik
Avaz avaz haykırmak sen
Tutmak ellerini, bakmak gözlerine
Hüzünlenmek, ağlamak, esirmek ben.

Yavuz Yağcı

Değer

İnce boyunlu bir zambaksın,
Dokundum mu kırılıverecek.
Yoksa...
Beyaz tacını seveyim derken...

Bil ki yerin bildik bir yer değil,
Bir kristalin içinde de, buketle de
Tutulamazsın sen...
Yerin erdem bahçesi senin.

Bazen de büyük bir defnesin
Koyu gölgeli ve güzel kokulu.
Barışın simgesi, başların tacı.
Sığınamayacağımı bilmek ne acı.

Hayat çoğu zaman geç kalmaktır.
Hep kaçırmaktır bir şeyleri
Güzellikler içinde bulunca kıymetliyi
Ah Yavuz, insan değerini bilmeli.

Yavuz Yağcı

Deneme

Anlaşılan huzuru bulamayacağım...
Hep sıkıntı, hep iç sıkıntısı, hep geçim sıkıntısı...
Bazen bu işi beceremediğim bile
Geliyor aklıma. -Yaşamayı beceremedim-.
Ne adam gibi adam olmayı,
Ne evlat gibi evlat olmayı,
Ne de baba gibi baba olmayı,
Ve ne de koca gibi koca olmayı
Beceremediğimi biliyorum.
Sonsuz boşluklara düşüyorum düşümde
Bilal gibi taşlar altında eziliyorum
Yanımda yöremde akrepler yuvalanmış.
Kendimi kendime tarif edemiyorum
Fırtına mıyım, fırtınada bir yaprak mı
Bildiğim; Kendi kendine kokuşmuş döşeginde
Kurtlanmış irinli yaralarıyla hep zırlayan
Geberememiş nalet bir ihtiyar gibi ruhum.
Ne sağaltıyorum
Ne hiçliğe gönderiyorum
Ne de çekip çıkarıyorum içimden onu.
Yine beceremiyorum anlayacağınız
Size kimsenin bilmediğini söyleyeyim
Ben kendimin berbat bir denemesiyim
Aslım olmayacak...

Yavuz Yağcı

Denizde

Sen üşüyorsun, ellerin
Soğuk yüreklere batmış
Kan revan şarap kokusundayız
Benim yüreğim köz

Kömür gözlerinin alevi ay
Üşüyor ellerin
Ben ne hazineler kaçırdım
Yitip gidiyor zaman vay

Şuya batmış ellerin
Üşüyor, üşüyor yakamozlar
Bir yıldız koptu semadan
Yaktı bizi bu serin koy

Yavuz Yağcı

Derinlikler

Ateşler yaktın içimdeki
Dağların doruklarında.
En şiddetli fırtınalar da
Söndüremez göksel alevlerini.

(İsmi gökyüzüne yazacağım.
Yıldızların arasına...)

Uzakları değil önümü bile
Görmem yoktu ufuksuzdum
Dev buzdağları idi engelim
Yok oldular meltemin esince.

(...Silahımdaki her bir merminin
ucuna harflerini
kazıyacağım adının...)

Ey! Göğümün sonsuz boşluğu,
İçinde barındırdığın en parlak yıldızı
Getirip koyacağım tam yerine
Rehberim, kutbum, kiblem olsun diye.

(... Ve sonra çok yıldızlı bir gece
boşaltacağım göğe,
senin adını haykıracağım.)

Yavuz Yağcı

Destancı

Çok yorgunum
Derdim var diyenlere duyuracak
Küçük ama acıklı hikayeler
Mırmırlı masallar çığırdım
Bir destancı arıyorum
Nağmeli ve buğulu sesiyle
Şokak sokak ezgi ezgi
Öykülerimi duyurup satacak
Böylece acılarım azalacak
Ben çok yorgunum artık
Başrolü olmaktan masalların
Kimsenin kerevetine çıkılmadığı
Gökten elma falan düşmeyen
Sonsuz bir cevizin altına yattım
Uyanamıyorum düşlerden
O güzel günlerin ataları
Ya bulun beni uyandırın
Ya da taş olayım uyuyan

06.07.18

Yavuz Yağcı

Devam

Eski aşkları
Eski yarım aşkları
Toplayıp toplayıp
İhtiyarlık için
Meze yaparlarmış
Kolay aksın diye

Ö halde devam
09.04.17

Yavuz Yağcı

Devekuşu

İçten
Bir gülümsememiş
Taşı
Almamış yoldan
Yetim
Başı okşamamış
Sevgi
Sözü söylememiş
Zulüm
Ekiyor ateşe
Nefret
İlenip saçıyor
Kötü
Kibrini kusuyor
İğrenç
Yüreginin sözü
Yetki
İşgalcide
Hak
Yalancıda
Mal
Talancıda
Güç
Adaletsizde
Ben
Sıram geldi
Sen
Sıran geliyor
O
Beklemede
Siz
Sıranızı bekleyin
Size
Yakın
Yakın
...
Yoksa
Yakın

Yavuz Yağcı

Dil

Yoruldum bu ülkeden
Gitmek istiyorum
Dilim sussa bile
Biliyorum göreceğim
Rüyalarımı anadilimde
Kırlarımın kuşları
Kendi dilimde şakiyacak
Karşıyakaya geçemeyeceğim
Kemeraltını özleyeceğim
Biliyorum
Ama bıktım
Bunca onurlu didiniş
Vakitsiz imkansız ölümler
Saygısız sövgü sevgi
Her gün daha da
Kötüye
Kendi içimden
Geçip gidiyorum
08.01

Yavuz Yağcı

Dinle

Hiç kendimle ilgili şiir yazmadım ben.
Öncelikle...
Koca kafalı, koca elli, koca ayaklıyım.
Gördüğün gibi...
Kafam,
Çok duygulanıp çok aşık olmak için,
Böyle büyükse.
Ellerim kucaklayabilmek için büyükse
Bütün güzel insanlığı,
Ayaklarım niye büyük ki.
Gözlerim, çipil çipil ufacık.
Ama berrak sular gibidir.
İçim görünür bakarsan,
Oynaşan balıkları da görürsün
Su perilerini de.
Ha! Aklıma gelmişken
Tahtamın biri de eksiktir kafamda...
Bu da havadar olmamı sağlıyor.
Kuşlar giriyor içeri,
Bulutlar çıkıyor.
Mutluyum anlayacağın...
Belki de Abidin beni çizseydi diyorum,
Nazım'a yanıt olurdu herhalde...
Bu gün bi hoşum doğrusu.
Hep böyle kalayım emi...

Yavuz Yağcı

Dost

Aslında özünde yakışan
Rakı ve çirozdur bize
Gönlümüz taze baldıran
İçsek dostun adına yaraşan

Dost az arkadaşımız çoktur
Kötü olduğumuzdan değil
Haşa çevremiz de aridir bizim
Sevsek sevginin adına yaraşan

Şimdi sen sanıyorsun ki
Muhabbet ettik dostla
Karşılıklı eskilerden falan
Hadî be seni konuştuk

Aşkı konuştuk umarsız
Gençlik ne güzel ne çok dedik
Kalbe tansiyona üzüldük
Sendin dost sohbetine yaraşan
01.10.17

Yavuz Yağcı

Dönüş

Uygarlığın yatağından geçtim bu gün
Çinili minarelerin gölgesinden giderken
Ümit dolu köy yoları getirdi beni
Gururlu teşekkürlerin içinde dönerken

On bin yıllık sularda turkuaz izi
Bin yılda surlar ne ilahiler dinledi
İnsanlar dingin bir telaş içinde
Alınlar şeftali çiçeği gözler zeytin yeşili

Sanki melekler çıkacak puslu harelerden
Ve üstünde yürüyüp gelecekler o gölün
Rehberlik ederken sıralı su kuşları
Alıp gidecekler beni vakit daha varken
03.04.06

Yavuz Yağcı

Dört

Bilin dostlar
4 Büyüktür 8den
%50 Fazlasıdır 8in 12nin
Tank sekis yapınca vitesi
Demokrasimiz şimdi 4 köşe oldu
Mutlu günlerdeyiz artık
Emele ulaştık nihayet
4 büyüktür 8den
Zaten berber de yetişmiyordu
Kaportanın zor yerlerine giremiyordu
İlk sekis yapan çocuk
O beyin değişmiyor sonra 12den
Hangi beyin, beyin kimde
Artık 10 luk 12 lik diyecek şeyhim
Sonunda 2.80 uzatılamayınca
4 Köşe olundu sevinçten
Evet 4 büyüktür 8den
Eh bari çak bi 5lik

15.03.2012

Yavuz Yağcı

Dua

Ölmeyin lan ölmeyin işte!
Çıkıp ağzınızın kömürüyle tükürün yüzüne.
Aldırmayanın
Umursamayanın
Varsın kanlı olsun.
Varsın sigara soğan koksun ağzınız.
Ölmeyin işte!
Ölmeyin lan daha!
Barikatlar kuracağız yarın.
Küfredeceğiz kahredeceğiz.
Dövüşeceğiz çelik bilek.
Ölmeyin ölmeyin işte!
Mezar olma ekmek teknesi.
Sen tokluğusun alınterinin.
Kömür karası
Zifiri zehiri
Kurumu. Kurumsalı
Öldürme lan!
Elektrik çarpma hani sen ışıktın?
Makina sen kırma ulaştır dosta.
Öldürme laaan!
Yıkılacak zorlasan düzen...
Dünyanın en güzel gözüyle bakacak.
En güzel nasırıyla tutacak.
Ve en güzel pazusuyla saracaksın geleceği.
Mis gibi koklaşacaksın daha
Ne olur
Ölme emi sen!
Şövmek zamanı ta onun a...nın a...na.
Ölmeyin lan daha.
Henüz zamanı değil
Kıracağız kaşığına soframızdaki hırsızın.
Ölmeyin daha yaşayın lan
Yeniden akıtacağız ırmakları karadenizde.
Yeniden seveceğiz birbirimizi.
Doğuda batıda
Ölme kardeşim.
Ölmeyin daha yaşayın lan!
Ölmedi fikriyat.
Ölmedi düşünce.
Ölmedi ki emek.
Sen de yaşa ölme hadi kalk!

YY Soma Maden 13.05.14

Yavuz Yağcı

Durak

Öleceğiz mutsuzluktan
Ve hayat hızla akıp gidiyor
Bu yıkılmak üzere olan bir şiirin binası
Belki bir isteğın beklentisindeki sır
Ah uzak yaşanan güzelliklere gıpta
En çok hiç de umduğın gibi çıkmaması
Neler bekleniyordu duraklarda
Hayatlar gidiyordu hızla akıyorduk
Bir öncekinde bir sonrakindeydik
Hiç karşılaşmadık aynısında
Sadece andaş yıllarımızdı buluşan
Yanyana içiçe düşdüşe
Hep ayrılıp kavuşmadan ayrılıp
Öleceğiz böylece mutsuzluktan
27.08.18

Yavuz Yağcı

Durma

Ya konuşuyor
Ya da yazıyoruz
Düşünmek için
Vakit yok
Şöyle deniyor bize
Düşünürsen durursun
Durursan düşersin
Sen yorma kendini
Biz düşünürüz yerine
Ne düşüneceğini
Daha çok ne alıp
Ne tüketeceğini
Reklamlar var ya
Zamanın neresindeyiz
Anın içinde miyiz
Ondan azade mi
Tükenen tek şey oysa
Hayatımız
Evet diyor para
Bu iş böyle
Öyleyse üre
Daha çok üre
Bana sen değil
Siz lazımsınız
Hükmüm sürsün diye
19.08.18

Yavuz Yağcı

Duvar

Ne büyük pişmanlık
Çocuklarını da
Kendi yetiştiğın gibi
Yetiştirmek
Oysa hakediyorlardı
Özgürlüklerini

19.01.17

Yavuz Yağcı

Duy

Beklenilenin üstünde
Tam sessizlik içindeyiz.
Hepsi duyurulduğundan
Bize seslenilmesine
Artık gerek duyulmayacak

22.02.17

Yavuz Yağcı

Düğün

Şu günlerde tartın kendinizi
Yüreğiniz titremiyorsa
Üzülmiyorsanız hiçbir şeye
Bilin ki eksiksiniz
Ya kantarın topuzu kaçıktır
Ya da teraziniz bozuktur
Düzeltemiyorsanız
Boşverin, devam edin
Eksikliğinizle size
Mutsuzluklar dilerim
Zulüm evlatlarınız
Acı geleceğiniz olsun

Yavuz Yağcı

Dünya

Bu sabah düşlemi
Işıkla fırçaladım
Daha bir temiz olsun diye ruhum
Ve kestim aynanın karşısında
Yararsız endişelerimi
Umutlar süründüm
Taradım geçmişimdeki iyilikleri
Çebime doldurdum
Öyle çıktım sokağa
Ölüme mahkum bir karanfil yerine
Bol bol mutlu gülücük dağıtacağım
Bana bakan kadınlara
Sekiz dokuz on martta
Nisan mayıs ve ekimde
Ne bir kötülük var
Ne de bir beklenti içimde
Sırf bugün dünya daha güzel diye

08.Mart

Yavuz Yağcı

Dünya Madenciler Günü

Bak Şu bebelerin güzelliğine
İnce olduklarından en ince
Kömür damarının peşinde
Kazma kürek ellerinde
Kanarya taşırklar kafeste
Alınlarındaki fener snk
Işıl ışıl gözlerinde Őaşkınlık
Yüz yılda bitirdiler madeni
Biz bitiremedik ölümleri
 birden beşi yzbiri
Hala kovayla iner Őırnaklı
Hala en derinde zonguldaklı
Uzun mehmetle aynı kazma
Tek fark asetilen lamba
DeđiŐen ha ocuk ha mehmet
DeđiŐmeyen aynı vahşi namert
Biz grmesekte görülecek elbet
Kapkara aydınlatan alınlarıyla
Geçerken kortej omuz omuza
Bayramını kutlayacak proletarya
04.12.17

Yavuz Yağcı

Düş

Düşün...
Beni düşün,
Düşünde düşün,
Gününde düşün.
Düşün de, düşün...
Korktuğunda düşün, güç vereyim,
Kızdığında düşün, teskin edeyim,
Üzüldüğünde düşün, tesellin olayım.
Gerçekleşmeyebileceğim, düşün olayım.
Karanlıktayken düşün beni,
Esrikken düşün beni,
Kösnülken düşün beni,
Mutluyken düşün beni.
Yanında olayım,
Seninle olayım,
İçinde olayım.
Düşün beni,
Düşün...
Düş...

Yavuz Yağcı

Edep

Ölümü kanıksadık
Bombayı mermiyi duyduk
Savruldu bütün kuşlar
Konacakken dallarına
Karanfil gölgesinde sakladık
Şuçlu barut değil
Öğretilmiş cehalet
Hepimiz ordaydık oysa
Yalanlarımızı uluorta seslendik
Görmezlikten gelince böyle
Çaldılar hak olan ömrü
Kanun yaptık madde madde
Adil olunsun istedik
Kurum kurduk
Hüküm kurulsun dedik
Kurum kurum kurulduk
Başa geçtik kasım kasım
Nefret ateşi yaktık
İçimizde gürül gürül
Utanma tecavüze uğradı
Yine birlikte güzel günler için
Kanaat ve paylaşım
Sevgi saygı edep lazım

17.10

Yavuz Yağcı

Ego

İlgilendiğim herkes
Bir numara olmak istiyor
Yavaşladığım zamanlar
İlk beşe girdiğimize sevinin
Birinci hep benim
Diğerleri
Mansiyon bile alamadı
13.06.17

Yavuz Yağcı

Ekmek

Siz ekmek parasına
Köpeklik ettiğinizde
Gençler ekmek atar
Uğruna dövülecek düşleri
Ve gelecekleri için size
Savaşacak umutları
Güçleri ve sabırsızlıklarıyla
Umarsızlıkları kaygısızlıkları
Bir kalemde silişleriyle
Hayatlarını

Yavuz Yağcı

Eksik

300 Spartalı kadar
Meşhur oldular
3yüzküsurdular
Her şeyleri tamdı
... Can eksik

Bugün uğur'suz
Dayanmıyor artık
Gözlerim fersiz
Yürek ne kadar dayanır
... Umut eksik

Tokat küfretti
Tekme raporlu
Bu dağların efeleri
Böyle ne kadar yaşanır
....Onur eksik

Ekme hava eksik
Ömür o zaten eksik
Patrona kömür eksik
Bu düzen değişmeli
... Ne eksik

YYağcı 22.05.14

Yavuz Yağcı

El

Dost ettik, sırtımızdaydı, güvendi.
Güç ettik, yumruğumuzdaydı, öfkeydi.
Dantel ettik, yastığımızdaydı, huzurdu.
Aşk ettik, tenlerimizdeydi, sevdıydı.

En çok fabrikalarda sevdim ben onları
Tarlalarda, işliklerde, okullarda birde.
En derin anamın aklığında sevdim
Bebeklerimin ince narin yumukluğunda...

Vurdu bir kısmı, kesti, kırdı, yaraladı
Bir kısmı ışık yaktı, kolladı, sağalttı
Mona Lisa onsuz hiç düşmedi usuma
Abidin'i de zaten onunla belledim

İlk o buyur etti, en son uğurlayan da bizi o
Birlikte onunla kutsadık ilk tanışmalarımızı
İlk kez onlar dokundu hepimize sıcacık
Ve sıcaklığı en son tattıracak da o bedenimizde

22.05.2002

Yavuz Yağcı

Elektrikçi

Onun işi de görünmeyenle
Farkımız var
Din adamından
O inanır
Biz biliriz
Emrederiz güce enerjiye
Yön verir yol verir durdururuz
Yıldırımlar kardeşlerimiz
Bakır yatağımız
Plastik yorganımızdır
Herkesin görmediğini görür
Aydınlığa hükmeder
Ona kurbanlar veririz
Biz elektrikçileriz

Yavuz Yağcı

Emek Treni

Lokomotif titredi
Bütün tren sallandı
Özgürlük kanatlandı
Uçuyor zafere doğru

Yoldadır emek treni
Nicedir köhneydi
Kötürümdü yakıtsızdı
Koşuyor zafere doğru

Hepsini alır içine
Güçlü giderler birlikte
Örgütsüzü asgaricisi
Işığını görmekte

Çok tökezledin yolda
Ağalar dayılar sefada
Git tekstilden hizmetten
Omuz ver dayanışmaya

Beyaz mavi ayırma
Hepsi birdir patrona
Yol hepimizin yolu
Bursa İzmir Manisa

Emek treni yoldadır
Yükü candır terdir
Gidiyor ileri doğru
Zafer ona hedeftir

Yavuz Yağcı

Er g en

Er(g) en
Sevgilisiz ergenlerdik biz
Bacılarımız vardı bizim
Kardeş değil yoldaştık
Sevdik elini tutamadan
Asıldık (kızlara değil)
Onsekizine varamadan

Yavuz Yağcı

Erise

Yine ama bu kez İsteyerek
Hata yapamıyorsan
Hayatın çizilmiş yolunda
Hesapçı ve mantıklıysan
Yaşlandın demektir
Cesaretin varsa arta kalan
Yediğin son kamçının yangını
Kalacak artık sırtında
Bunlar gençliğin son izleri
Yakuza dövmesi gibi işlensin
Hikayesi ruhunun derisine
Boşver bu da az şey değildir
Bu kırbaç sürüyor son hıza
Koşturuyor arenasında
Mutlu ve müphem aşkın
Ya coşkuyla ikarussun
Erise de ona yaklaşan
Ya da kır bir beygir
Yükünden güç alan
Bezgin bıkkın ve yaşlı
Yavaşça bitime yaklaşan

22.09.18

Yavuz Yağcı

Erişim

Karanlık sokaklarda arıyorum
Varlığını.
Işık sızıyor pencereden.
Odanın işiğını görüyorum,
Oradasın! Urperiyorum.

Elim telefona gidiyor,
Cesaretim kırık bir kol.
Yaşadığın dünyaya uzanmak
Ulaşmak istiyorum sana.
Oradasın! Yapamıyorum.

Aksi işime gelmiyor.
Belki de haklıyım, gerçek bu.
Sürekli düşündüğümün
Beni düşündüğünü
Düşünüyorum.Salıncakta çocuk oluyorum.

Yavuz Yağcı

Ev

Ne kadar çok Őehirliyim
Ne kadar çok iŐŐiyiz
Ne kadar çok burjuvalar
Bengibilerle dolu
İndiğim durağa
Geldim bile
Servis meydanı dönecek
Ayağım yere basacak
IŐık seli ićinde
Erik ve ćilek renkleri
İnsanlarımın sesi
Dolu sokaklar
Dükkanlar
Lokantalar
Baharatćılar
Gülen yüzler
Evim

Yavuz Yağcı

Ey Özgürlük

Özgürleşmek istiyorum,
Ağırlıklarımın ve zincirlerimden azede.
Mesela aşık olmak istemiyorum artık,
Göbeğimi içeri çekmemek, ne büyüklük? !
Zor ama mesela şiir yazmamak
Olmayan
Komünistliğimi zenginleştirmek istiyorum
Ve paylaşmak sevgiyle
Begenilme tasasında olmamak
Ve heyt be, memurluğumdan kurtulmak!
Huzur dolusu sırtmak ve aç kalmak.
Gezmek yürümek yürümek yürümek.
Oy dağlar ve denizler ve adalar oy!
En çok da para
Özgür bıraktı beni kendinden.
Safi yokluk, pür özgürlük.
Gel beni bul
Ey özgürlük.
12.04.2013

Yavuz Yağcı

Eylem

Umudu geç
Direniş ve sevinç ölmez!
Umutta pasiflik,
Direnişte eylem,
Sonuçta sevinç var.
09.12.17

Yavuz Yağcı

Fark

Yine göründün
Hiç değişmeden
Ne iyi senin için
Ne kötü bana
Yaş aldıkça
Fark azalırdı oysa
180217

Yavuz Yağcı

Fer

Biriniz
Olsun
Işığınızı
Yakın
Ülkem
Sönüyor
Seçemiyorum

09.01.18

Yavuz Yağcı

Fısıltı

Hiç biriniz üzölmüyor musunuz
Yüzlerce kişi umurunuzda mı
Ölü tavuklar bile eylemde
Canlarının hesabını zehirleyerek
Çürümüş bedenleriyle çıkarıyorlar
Fısıltıyla bile konuşmadık bunu
Oysa bu bizim kendi ocağımız
Özgürlük isteğı işsizlikle zehirlendi
Madem ki aydınız ve fark ediyoruz
Bunca olayın girdisini çıktısını
Ellerindeki cep telefonlarına
Onlarca kanallı televizyonlarına
Bilgiye ulaşabilme olanağına
Bunca okuryazarlığa rağmen
Göstermeli duyurmalı okutmalıyız
Demek görünmüyor onca ekranla
Görmen gerekeni onlar karartır
Yılan illa seni de sokar bir gün
Özgürce sahip olduğunuz şey
Çocuklarınızdır ki onlara gerek
Korkularınızdır işbaşı yaptıran
Spartaküsten bu yana yöntem
İstemek itiraz etmek ve almaktır
Yıllardır hep çıkıldı basamaklar
Hangi merdiven sonsuza dayanır
Belki bu gün en tepesindeyiz
Hep apartmanlarda oturup
Avmlerde harcanıyor asgariler
Bugün başınıza tac ettikleriniz
Aşağı iniş başladığında çıkar
Fare ve köstebek deliklerden
Ne yan daireden fayda olur
Ne aidat ödediğinin sarısından
Size siz yardım edersiniz ancak
Sadece siz istediğiniz için
Yeni zinciriniz asgari ücret
Zincirlerinizden başka yok
Kaybedeceğiniz hiç bir meret
21.07.18 yyağcı

Yavuz Yağcı

File

Şanslıydım
Şapkamın altında
Her gün iş sonu
Evime dönerken
Sağlık içinde
Sevdiklerime
Benimle bir
Ulaşan filem
Hep doluydu
Bunlar yüzünden
Özür dilerim
Özür dilerim
Özür dilerim

Yavuz Yağcı

Film Gibi

Sigara içmiyorum
Ama isterim
Denk gelirse
Devrimci küba
Purosuyla beraber
Bir dolu şişe rom
Bir 1 mayısta
Havana meydanında
Gönlümde
Memleketimden
İnsan manzaraları
Çevremde
Son komünistlerle

10.02

Yavuz Yağcı

Gayret

Vergilius da yok
Kimse olmadığına göre
Çevremde yöremde
Kalbim büyüdü taşı
Sanırım ben öldüm
Oysa tanrı tanımam
İnsan yapısı yüzünden
Gereksizliğinden insanüstlerinin
Üstinsanlığın peşindeyken
Amin dedim amin
Senin yüzünden
Görebilseydim beni
Senin gözlerinden
Savaş davulları değil
Nabzım yükseldi
Stix değil ağzımın suyu
Sanırım çarpıldım
Yargılandım yaşarken
Adaleti de gördüm bugün
Yarının adaletsizliğini de
İlahi senin yüzünden
Bıçak yarası gibi temiz
Denize karşı bir kayada
Köpükleri izlemek gibi
Ah ne kadar ani kırıldı
Kolum kanadım
Onlarla saracaktım
Sürünürken yerde
Dizlerine yatabilir miyim
Şifa bulayım diye
Bak kurudu damağım
Suspus oldu dilim
Hala yazmaktayım
Sözlerim bari yakınından
Huşuyla baksın sana
Bakamam ben gözlerine
Çocuklaşır ağlarım
Nolur çağır kendine
Derininde boğulayım
Ha ne dersin söyle
Gerçekten bilmeliyim
Kaçırsana beni
Belki daha çok istiyorsun
Kaçıp gitmeyi
Önce ben söyledim
Oraya buraya değil
Kendimden bizden
O bir çift derinliklerinde
Bir adacık vardır
Yanıma sırf seni alacağım
Kuma kağıda göğe
Yazıp duracağım ben

Sen acaba ikirciklerinde
Benimkisi öznel
Yekpare kaya gibi
Sadece ben dağına ait
Yıkılıp gidiverecek
Bir boz renkli
Üzerinde kırmızı
Koyu kırmızı koyu yeşil
Şakayıklar şakıyan
Bir boz renkli kaya
Zaman oyaçak altımı
Ya düşeceğim
Ya uçacağım
Sonra un ufak
Ufacık
Uf
Senin kalp çirpıntılarının
Ve acaba nasıl
Birisilerinin arasında
Yok olup gideceğim
Zaman işte böyledir
Kayayı bile un eder
Büyütölüp beslenmeyecek
Aşka ne etmesin
Beslense şiir etmez
Güzel söz etmez
O da ayrı muamma
Sev beni seveyim seni
Şiir bitsin öylece

...

Ö güzel yüz
O güzel düş
Durur orada
Ben olsam da olmasam da
Öncekiler
Ondan öncekiler
İlk öncekiler gibi
Birden önüne çıkan
Yüzlerce kelebek
Yüzlerce dize
İstemeden çıkınca
Hayır hayır
Düşüncesi bile zor
Kim sevmez ki
Ateşböceklerini
Acaba sever mi
Acaba parmağına
Konsam ister mi
Bir kez öper mi
Hepsini geç
Bakar mı
Gözlerimin içine

Görür mü içimi
Geç bunları geç
Hepsinin nedeni bu
Tavus kuşu neden açıyorsa
Kumru neden gukluyorsa
Yaptığın da bu senin
Acep bu yana bakarmola
Benden yana görürmola
İlgi oduna yandım yanalı
Bir gün beni ünlermola
04.06.18

Yavuz Yağcı

Geç Şair

Biz bu güzel ÷lkede
Bok gibi ucuz
Ve sidik kadar bol
Bir çok şairin
İçinde kenarında
Filiz yetişebilen
Güherçileli gübrelerimiz
Hem yarayı iyileştirir
Hem de içimize sığmaz
Sözlerle patlarız
Çiçekler açsın diye
Özümüzle sular
Tenimizle besleriz
Tüm ifrazatımız şifa
Öfkemiz ilaçtır
Yaralı yüreklere
Umutsuz geleceğe
Kelimelerimiz mirastır
25.02.17

Yavuz Yağcı

Gel

Arzulanıyorsun, önümü kesme.
Bir otobüs, vapur, trenim ben
Durak ya da istasyon değil bir yol ol
Hızla gidiyorum seninle önümü kesme.
Sende olmaktır istediğim bu yüzden,
Dostum deme, arkadaşım deme bana
Hişt! de, Sen! de ya da bir şey deme.
Uçurtma olma önümde, yelken olma.
Hava ol birlikte uçalım, rüzgârım ben
Su ol birlikte akalım, nehirim ben
Kar tanesi, yağmur damlası ol, fırtınayım ben.
Birlikte toz duman olalım uçuşan
Seninleyim işte, önümü kesme.

06.08.2002

Yavuz Yağcı

Genç

Bir ayağı çukurda diğer kıçı koltukta
Cehennemın dibine yakın olanlar
Bakın onlar nice güçlü ve yürekliler
Genç ufuklara yer açma vaktidir

Biliyorum aralarında geziyorum gençlerin.
İlerki 30 yılın şairleri çıkacak içlerinden.
Şimdilerde çelikleniyorlar dayanışarak
Sözleri zor günlerde kılıç gibi kesecek.
08.06.2013YY

Yavuz Yağcı

Gençler

Eskidiğimizden
Çaptan güçten
Düşüğümüzden
Değil
O kadar kalabalıklar
O kadar çoklar ki
Bize hiç kalmadı
Oturacak yer
Yaştlarım nihaventte
Bense rock-metalde
Hoş bi aksilik
18.10.2014

Yavuz Yağcı

Girdap

Nedir bu gördüğüm güneş mi?
Yolumu aydınlatsın ışığıyla
Hayır dediler onun ağzı
Sözleri yakıyor gözleri elem

Kimdir konuşan bir bilge mi?
Kendimi bulayım özdeyişleriyle
Yok yok dediler bir ibretlik
Sanki dönen bendim ibadetten

Git dediler hayatımdan, git
Gittim. Uzaklaşamadım
Şimdi çekiyor beni kendine
Girdap mı dedim. Dediler o

24.04.06

Yavuz Yağcı

Gitme

Çaresizliğime bakmanı isterdim
Ve seni gördüğüm gibi görmeni
Ellerimin seni tutuşundan tutuşmamızı
Sevmeni isterdim gönlümden
Ağlaşırđık
Sevişemezdik yitmeden
Kayboluşda buluşurduk zaten yoktuk
Sevişemezdik, ağlardık
Gitmeden

Yavuz Yağcı

Gitmeli

Bırakıp gideceksin aslında buraları.
Yuları sıkı bağlanmış bir tay gibisin.
İpin gergin, kasların gergin, gözün uzaklarda.
Bırakıp gideceksin aslında buraları.

Gidince bırakacağın sadece buraları olsa kolay.
Gördüğün rüyaları da bırakacaksın,
Güzel kokulu otları da,
Meyveli ağaçları, serçeleri de.

Meçhulün ürküntüsü düşmesin yüreğine.
Bıraktığın köhne geçmişin olacak
Ulaşacağın da parlak geleceğin.
Bırakıp gideceksin aslında buraları,

Duyarsıza, edepsiz, hırsıza bırakacaksın.
Gençliği, güzelliği, birikimleri bırakacaksın.
Orada her şeye yeniden başlayacaksın,
Gençliğe güzel birikimleri bırakacaksın.

Yavuz Yağcı

Göç

Geliyorlar
Afrikai şimal
Cenubi asya
Hindiğin Ortaşark
Sahra altından
Artık her ne halt ettiyseniz
Cehenneminizi yaşatmak için
Koşup geliyorlar size
Sizden alacaklarını tahsile
Koparıp kendilerini köklerinden
Rüyalarında anadilleri
Gözlerinde günbatımıyla
Eller ayaklar kocaman
Açılmış ağızları ve kollarıyla
Geliyorlar
Yol açın
Yer açın
Atalarının yiyemeden
Yaşayamadan bıraktıkları
Sizdeki paylarını
Geri almaya
Kızılıklarınızı ve sarışınlığınızı
Saklayın isterseniz
Griye esmere çevirip tenlerinizi
İcad ettiğiniz ırkçılığınızı
Yok etmeye
Geliyorlar
Farklılıkmiş üstünlükmiş bitirmeye
Yaşadığımız yılların
Son kavimler göçüne
Yer açın
Yol açın
Geliyorlar

Yavuz Yağcı

Göçmen

Ben göçmen bir kuşum
Hep başka yönlere uçarım
O yüzden tüm anılarım
Yeni ve tertemiz
02.07.18

Yavuz Yağcı

Gök

Nerelerdeyiz şimdi
Sokakta da karşılaşamayız
Mahalle bakkalında da
Sen sıkıntılarına sığın
Ben biteviye emeğime
Nerelerde buluşuruz ki
Ağla bana gökyüzüm

Gittiğimiz yol belli
İstesek de vazgeçemeyiz
Köprüden geçmesek de
Sen düş içine sığağın
Ben donayım mavide
Beraber gider miyiz ki
Yağ bana gökyüzüm

Geri dönüp gitmeli
Güzel günleri almaya
Hepsini getiremesek de
Bir yürekte ilk ailen
Mutlu çocukluğun cebinde
İmkan olsa hepsini getirmeli
Düş aklıma gökyüzüm
29.11.18

Yavuz Yağcı

Gönderin

Ne çokmuşsunuz etrafımda
Aslında sizi hiç görmemiştim
Konser salonlarında
Edebi söyleşilerde
Bir mayıs meydanlarında
Ne çok faşistmişsiniz
Ne öfkeli milliymişsiniz
Ne çok Türk'müşsünüz
Gönderin
İnşaatınızdaki ucuz amelenizi
Tarlanızdaki göçebe ırgatı da
İşyerinizdeki bulaşıkçıyı da
Fabrikalarınızdaki asgariciyi
Sevmediğiniz işleri yaptırdığınız
Yok paraya emeğini yediğiniz
Bedavaya kanını terini içtiğiniz
Ölünce memleketine gönderdiğiniz
Komşu olmayıp halay durmadığınız
Arkadaş zaten olmadığınız
İnsanlarınızı insanlarımızı
Gönderin
Hadi
Bölünmez diyordunuz ya
Gönderin
Ne çok faşistmişiz
Ne çok
Ne çok yalnızmışım

YY08.09.2015

Yavuz Yağcı

Gönüllü

Suçsan,
İşledim bu suçu.
Taammüden, planlayarak.
Af maf da istemem ha!
Her hücrende ayrı müebbet olsa da cezam.

Tutkumsun zaten
Üstüne de tutuklun oluvereyim.
İşin içinde hep seninle olmak var.
İstemem beraatı
Özgürlüğümün bedeli sensizlik olacaksa.

Kelepçeye tamam, istemem candarma,
Bukağıya tamam, istemem avukat
Tabutluksa ona da tamam, olmasın gardiyan
Cezamla arama kimse girmesin.
Razıyım sırf senin mahkumun olmaya.

Yavuz Yağcı

Gör

Bir küçük parça kopsun bir yıldızdan
Çiçeğin –seviyor- yaprağına konsun
Mayıs böceği öpsün onu ışıldasın
Gel rüzgara karşı uçur beni

Közden firar eden yalaza yaksın
Yangın yerine saplanmış bıçaksın
Ateşin düştüğü yerdeki sulak alandan
Gel, çorak dudaklara nem ol öp beni

Kim korkar ki alevin kızılından
Sarılınca hanımeli kokusunda hayata
Sevinç kaçmayacaktır umutlananlardan
Gel sonsuz zamanlardan sonra gör beni

25.03.04

Yavuz Yağcı

Gördüm

Daha önce de gördüm onu
Briket aynıydı beton aynı
Gözler başka yaş aynıydı
Aynı çimento kaçmıştı hepsine
Aynı hedefsiz ve öfkeliydiler
Hiç kuş yoktu
Hiç kedi yoktu sokaklarda
Ölü çoktu
Bu kez uzaktı
Benim elim kolum yoktu
Toz çoktu toprak çoktu
Çocuklar aranıyordu
Ana baba ışık yoktu
İçinde fakirlerin olduğu
Fakir yapıların üstüne
Ölüm göktü
Karaib ağlıyordu
14.01.2010

Yavuz Yağcı

Götür

Sensiz bırakma beni, ama git.
Elin elimde olamaşa bile,
Yanı başında olduğumu bileyim,
Ya da gittiğinde benden de götür.

Bir kartpostal görünce adresim gelsin aklına,
Vaktin darsa yazmaya, düşleyiver beni yeter.
Bir kuşun kanadıyla gönder sonra ya da
Rüzgardaki buluta iliştir öyle yolla.

Kim bilir aynı rüzgara dönmüştür yüzümüz
Uçan kuşlara bakıyor da olabiliriz o an.
Belki de aynı isteklerin içindeyizdir
Birbirimize getiriyordur bizi zaman.

Bunu istiyorum evet, beni de götür
Orda bir kez düşsem bile usuna yeter.
Benim aklımdalıkların o kadar çok ki
Bir kez beni düşündüğünü bilsem bana yeter.

Yavuz Yağcı

Göze

Umutsuzsan eğer
Bir pınardan su iç
El değdirmeden aracısız
Öpüver gözenin pırıltısını

Koca kayadan sızabiliyorsa
Gözyaşı gibi ama ışıltılı
Şıtır şıtır taptaze su
Sen de bekleyiver hepsi bu

Damlalar dolup taşıyorsa
Sel olup akıyorsa senden yana
Orda umut zaten vardır
Bekle günlerin yenisi gelir
05.11.2010

Yavuz Yağcı

Gün

Batan gün gibi
Su almış kayık
Batıyor
Yüreğime batan
Yakın iğneler gibi
Benimkiler de
Günlerin batışı da
Hep daha yakın
Yeni bir gün
Yeni bir kayık
Yeni bir ben
20.07.14

Yavuz Yağcı

Günce

Tüm sanat eserlerini öldürdükleri gibi restorasyonlarıyla.
Bin yıllık mescide koydukları alafranga taş gibiyiz.
Oturuyoruz doğunun ortasında
Tüm savaş yöntemlerini de saçtılar ortalığa.
Truva atını açığa çıkarıp yaktılar ama biz üzüldük içindekiler ihanet içindeydiler oysa.
Adalete güvenimizi yokedenler adaletsizliğe uğradı diye adalet istedik.
Verildi sandık sevindik.
Şimdi tiraj yükselir.
Düşmanımızın düşmanı dostumuzdur diyoruz şimdi.
Hem özgürlük hem dava hem kardeşlik adına az kala yokedeceklerken bizi.
Çifte uykunun içindeyiz ve rüya içinde rüya görüyoruz.
Kabusumuzun içinde gördüğümüzün karabasan olduğunun farkında olmadan
uyanmamak için diretiyoruz.
Koyun da öküz de biziz şu anda.
Özgürleşince doğru gidiyoruz uçurumdan atlamaya ya da kasabın bıçağını yalamaya.
Anlamadınız değil mi, hiç anlamamıştınız ki!
Anladıklarımızla teşneydik bir kuyruğa.
Beynimizi özgürleştirmeden girdik her davaya.
Hep aynı düşünmekten beynimizin kireç bağlamış tortularında geziyoruz
Ve göremiyoruz üç adım ötesini bu nedenle ateşe atıyoruz geçmiş güzel günlerimizi.
Yakamıyoruz geleceğin dağbaşı ateşlerini.
İçi kof odunlar alevlenip ısıtıp aydınlatmaz.
Tütüyoruz sadece sessiz ve fersiz...

Yavuz Yağcı

Günlerim

Sen annem cumartesi
Ben buradayım bulundum deyip
Gelip koynuna yatsaydım
Ellerim gözlerim çürümüş
Sen yine öper koklardın
Bense yapmadım
Analar cesurdur ben olamadım
Onurlu avukatım perşembe
Benimle birdin içerde
Sokaktaki izimdin dışarda
Adalet saraydı basamaklarında
Sen itiraz ettin hukuksuzluğa
Yanında olamadım korkuyordum
Cesur yüreklerinizden öpüyorum
Okuduğum okumadığım pazartesi
Sen ki haber almanın özgür sesi
Elinde kırık bir kamera
Bir kayıt cihazı da olur
Ama illa ki keskin kaleminle bir
Eğip bükmeden duyulsun haber
Koşturup baskıya mizanpaja
Her gün elinden bana gelir
Destek olamadım sana da
Şimdi kör sağır dilsizim
Kölesi değildin kimsenin cuma
Ama örselendin yakıldın
Bazen gelin diye satıldın
Ulaşamadım sana tarlada sanayide
Oysa çocuktun oyuna ve bilgiye aç
Bedeninle emeğini sömürdü dünya
Silemedim uzanan kötü niyetleri
Duyuramadım sesini
Çığlığın olmalıydım
Kıramadım kötü elleri
Kılıcın olmalıydım
Sen siyasetçi
Salı sana düştü
Salı sallanır ya
Sen de sallan
Bana neci boşverci sen
Beni sokmayan yılanı uyu sen de
Bugün pazar belki seni
Mitinge çağırırlar döner ayrana
Belki sen de korktun benim gibi
Güruhun içinde ilk kez gücünü gördün
Sahibinin güya alınacak öcünü bildin
Şaire kalan çarşamba
Onu da cehl aldı
02.04.18

Yavuz Yağcı

Hababam

Hababam, debabam gidiyoruz
Yurdun o güzel yarınlarına dair
Hiçbir umudu yeşertemeden hemde
Mahmut hoca gibi direniyoruz bilinçsiz
Gitme ile kalma arasında
Ülkemin karanlığında bırakıp bizi
Karşılaşırsınız belki uyuruyanık

Yavuz Yağcı

Haber

Ben çocukluğumdan bu güne
Terör habersiz gün geçirmedi
Günüm geçmedi hiç geçim sıkıntısız
Çocukluğumdan beri.

Enflasyon hesabını babam da öğrenemedi
Bana da öğretmeden gitti
O günlerde çıktı ilk lockheed olayı
Haberi gündemde uzun süre kalmadı

İlk ajansları maskot marka radyoda
O günlerde dinlemeye başlamıştım
Adamın biri denizleri gezmiş gezmiş
Sonra yakalandı diyordu o ajans

Yine bir sabah uyandığımda
Tarlının yanındaki tren yolunda
3 lokomotif çekiyordu uçsuz vagonları
Kıbrıs barış hareketi başladı dedi radyo

Hep ne yaptılarsa tepemizdekiler
Bizim için yaptılar bildiklerince
Ekmeğimize el ata ata öğrettiler enflasyonu
Bir sabah netekim susturdular haberleri de

O gündür bu gündür değişmedi dinlediklerimiz
Hep martaval, baldır bacak üstü çokça yalan
Orta direk olduk konvertibl ile globalleştik
O gündür daha vahşi sürüyor mutfakta talan

Hep merak ederim batıdaki o insanları
Nasıl yaşarlar dertleri nelerdir
Selamlarında 'ne haber' diye bir şey var mı
Ya da nasıldır bilirler mi gurbet haberi

Ezildik biçildik işte geldik gidiyoruz
Artık ne verilerse onlarla yetiniyoruz
Kalanların kimisi yarabbi şükür diyor tükürüğe
Kimisi köşe döndü uyuverince bu pis düzene

Yavuz Yağcı

Hadi

En olmadık zamanlarda
Çok tuhaf bir böcek
Şert bir çelik bıçak
Yumuşak bir bebek teni
Rengarenk bir çini
Zarifliğinde şeyler
Yaptın evet biliyorum
Okudum ve yaşadım
İşte bu çılgınlığın
Ve bu tetikteliğin
Bu inadin, inceliğin
İçimde bir şeyleri kıpırdattı
Hadi be bir daha
Şaşırt beni
En olmadık
En umulmadık zamanlarda
Kurduğun Cumhuriyet
Veremle savaş
Basma sanayi gibi
Hadi be bir daha
Şaşırt beni
Bunu senden bekliyorum
Hayır hayır
Yaparsın iyi biliyorum
19.01.17

Yavuz Yağcı

Hak

Sen bir haksızlıksın
Tıpkı başka şairin bulduğu dize gibi
Neden benim usuma düşmedi dedirten cinsten.

Önceden neden yoktun ki sanki
Ya da neden göçtüğümden sonra doğmadın
İşte bu yüzden de haksızlıksın sen

Gelip geçen anın ardından yetişmek imkansız
Ne diye geldin de yetiştin o zaman
Sadece bir zamanlar "vardım" dedirtmek için mi

Bütün bunların üstüne bende
Sen doğal bir haksızlıksın diyorum
Sende hakkım varsa istiyorum.

Yavuz Yağcı

Halk İçin

Aydınlığı ben çağırırım
Sen aydınlanırsın
Işıl ışıl
Yalım yalım
Ben yanarım
Sen göremezken tünelin ucunu
Ben ışıldarım
Yeter ki oku
Şairim aydınım
Merak etme beni
Zaten merakta bırakırım seni
Arayacağın aydınlığındır
Özgür esenliğin
Ben sorarım sana
Sordururum
Yeter ki susma
İste senin olanı
Al. Güç sende
Üzülme ben hep yanarım
Senin için
Sen halksın
Ben eserin

Yavuz Yağcı

Hamur

Bir damla çamursa ilkimiz
Toprak kum kil harç beton
Bir arada tutan bunlarsa binayı
Okyanus ötesini bir tutan dolar
Kadim kıtayı euro sarmalar
Japonlarsa aynı gözlerle bakar
Beğenmeseniz de dün rusda ideoloji
Irak ellerinde kötü idiyse de devlet
Ya bizde nedir bizi bir tutan
Ne şer'an birlikteyiz ne fikren
Para desen kiminde çok
Çoğunda da yok
Bizi bizle tutan vatan millet
Çek al bakalım Ata'yı sıradan
Gör bak nedir geriye kalan
Paralarını defet yok olur saltanat
Dağılanlar dağıtılanlarda mülk bitmiş
Üç beş çapulcuya kalmış hükmetmek
Irak Afgan Libya'da yok ki millet
Her milletin vardır bir tutan çamuru
Bizimkiyse Türk Milleti hamuru
Maya tutmuş ekmeği çürütme sakın
Ufalatırsan o doyuran somunu
İşte o zaman görürsün oyunun sonunu
18.04.2013YY

Yavuz Yağcı

Hangisi

Birinci sessizlik
Orman teması patikalı
Sızan ışıklar yaprakların arasında
Yeşil örtülerini örtüyor gözüne
Tüm kuşların cıvıltıları bitti bu sabah
Yolun kenarlarındaki dikenler giysinde
Ne böcek cırıltısı ne rüzgar sesi var
Ayaklarından bile ses çıkmıyor yürürken

İkinci sessizlik
Dalgıç temalı kumlu
Masmavi deniz derinlikleri lacivert
Gelsin istersin fakat korkarsın da
O derinliğin içinden bir alıcı balık
Dip öyle bir kum denizi ki uçsuz bucaksız
Bu deniz balıksız bu deniz yosunsuz
Tekinsiz uğultusuyla paletin sesi

Üçüncü sessizlik
Uzay temalı astronotlu
Zorlu bir yolculuktan yüzbin metre
Titredin korktun sarsıldın
Güneşin başka doğuşunu gördün
Günde üç kez batışını da
Tek bir ses yine nefesininki tıslayan hırlayan
Dönmemeyi dönememeyi düşündün

Dördüncü sessizlik
Ev temalı göçülen
Taşınılan eve son bakışın odalarda aranır
Silinip süpürüldü her yer arkada söz bile bırakılmasın
Teninden parçalardır çoğu uçuşan tozlar
Çocuklarının boy işaretleri kapılarında
Anılarını arıyorsun orada son kez

.....

.....

.....

Hiçbiri değil işte
Hepsi yalnızlık

28.03.18

Yavuz Yağcı

Harcanan

Küçüklüğümün anıları geliyor aklıma
Göçmen kuşlar, nar ağaçları geliyor
Okul yılları geliyor, boykotlar geliyor
Sen geliyorsun aklıma, gençliğim.

İş işten geçti, geliyor aklıma
Kayıp gitti, tutamadım geliyor
Doğru yerde değildi, zamansızdı geliyor
Bir daha geliyor aklıma, sen geliyorsun

Tamam, geçti gitti diyorum
Şimdiki günlerim geliyor aklıma
Gelecek günlerim geliyor, geleceğim geliyor
Ömrüme; hadi bir daha demek geliyor...

Yavuz Yağcı

Hatır Gönül

Kocaman kollarım kocaman ellerimle
Geldim sana
Nasılsın
Gülümseyen yüzüm pırıltılı gözlerimle
Duymak istiyorum
Nasılsın
Yine gördüm ya seni buralarda
Tekrar gelmiş olman ne huzurlu ne güzel
Her şey yolunda belli gülüşünden
Arayıp soramadım affet
Nasılsın
Her anım seninle değildi koşuşturmalar
Falan
Ama inan düşümde ve hayalimdeydin
Her an. Nasılsın
Hınzırca çevreden tatil ettin kendini
Uzaklarda değildin kokun geliyordu
Nergisler oldu buralarda tamam hakkındır
Fakat öykünme ona nasıl sorarım
Sonra sana
Nasılsın

22.01.19

Yavuz Yağcı

Hayal

Dönüp dese; Ne bakıyorsun?
Bir elmasa neden bakar insan?
Ya da bir manzara resmine?
Boş kalmasın diye ruhum derdim.

Dönüp dese yine; Daha ne bakıyorsun?
Kuğu boynunun dönüşünü göreyim
Duru su gibiymiş. Sesini duyayım diye
Derdim, başka neden bakar insan?

Dese; Neden bakıyorsun? Hadi de!
Diyecek söz mü var yıldızlı gökyüzüne?
Sıcak denizli gözlerine. Ayyüzüne
Bakışlarla beslenir onlar dokunulmadan önce.

Diyebilseydim izin ver gözlerine, dudaklarına
Ellerine emir ver dokunsunlar diyebilsem
Hayalimden uyanabilsem ya da uyuyakalsam
Ne olurdu o geri dönmeseydi, ben uyanmasam.

Yavuz Yağcı

Hayalet

Savaş en kanlı gününü şimdilik,
Tomahawklı pazaryerinde gösterdi.
Vahşet en korkunç yüzünü bu kez de
Yakılmış, içi dolu otobüste gösterdi.

İşgalin en sevimli yüzü
Silah tüccarlarının yatlarıydı.
Bebeğin kanıyla yıkanan ellerdi
Petrol tacirlerinde elleri.

GeBeResicelerin USlarında
Bir hayalet dolaşiyor hala.
O hayalet hortlayacak bu kez
Doğunun petrol tarlalarında.

Yavuz Yağcı

Hayat

Ektin baharda tohumu, çiçekliyken
Güz günü göstermeden elinle söktün
Sulayıp boy vermesini görmek varken
Beyazın, saçlarını unutur sandın

Aşkı yok bilip kösnül düşlere daldın
Yüreğin dağlanınca gerçekte kaldın
Dillere düşerim deyip uzak kaçtın
Güzel yüzün hatırdan silinir sandın

Hayretler içindeydim rüyaya daldım
Aşkın peşinde koşan koca yürektim
Erosu dostum arkadaşımdaydım sandım
Atılan yanar oktan devasız kaldım

Gün günü kovalayıp kır çoğalacak
Yaşam aynı tekdüzelikle sürecek
Bir gün gelecek ki zaman da bitecek
Vuslatsız ömürü yaşanır mı sandın

07.07.06

Yavuz Yağcı

Hayat Hikayesi

Kros koşuyoruz
Sen öndesin epey
Açmışsın arayı
Koşuyorum pürtelaş
Terli sırtındaki
Saçının esişini
Güzel izliyor olmak
Yoldaki ayakizlerini
Yetişirsem sana
Nefes alışverişini
Ve kokunu alırım
Bu enerji veriyor
Sen beklemiyorsun
Ortaklaşmıyorsun
Aynı yarışın parkurunda
Tükenmekten başka
Yol engebeli
Ayakkabılar gevşek
Taşlar yolumuzda
İkimize de engel
Ne sen şampiyon
Ne ben sana ulaşan
Eski yarışların sonuçlarıyla
Biteviye avunan
Sen yeni bir zafer
Ben tamamlamak peşinde
Hiç olmazsa yanyana
Göğüsleseydik bitişi
13.02.19yyagci

Yavuz Yağcı

Hayatsız

Sonucu yalnızca
Açlığı gidermekse
Çaresizliktir
Çalışmak

Yavuz Yağcı

Hayıflanma

Hep her Şeye aĉtıĉ
Yemekhane kuyruĉuna
Sınıfta bilgiye vardık
Yaşıtların vardı arkadaştıĉ
Ve yoktum sana ben

Tanıştıĉın sevdiĉin
Kızdıĉın öfkelenip
Sonra nefret ettiĉin
Sevdiĉin vardı öptüĉün
Niye deĉildim ki ben

Omuz omuza yürünen
Yoldaşların vardı öfkeli
Topluca eyleme gittiĉin
Heyecan ve umut daĉıttıĉın
Ne diye yoktum ki ben

Hepimiz hayatı sevdik
Puanlar notlar aldık
Keşke sınavı olmasaydı aşkın
Peşinden koşarken hayatın
Hep sınıfta kaldık

Ne kötüyüm ben
Anılar besliyordum
Niye çıktı ki sandıktan
Geçip gitmişti dedirten
Üzgünüm sen yine yoktun
29.01

Yavuz Yaĉcı

Haziran

Birlikte büyüdüklerimden küçüktüm
Hep en gençtim mitinglerde
Orda aynı yüzler ve gülümsemeler
Daima aynı kararlılığı biteviye süren

Ozan sonsuzluklara estiğinde
Gündoğduda birbirimize dayandık
Klavyeye değil meydana geldi umut
Mutluyum burada yaşıyım artık

İçimin kıracında yeşerdi gençlik
Yeni yüzler aldı yerini meydanda
Benim kızım oğlum elde bayrak
Güzel geleceği onlar kuracak
YY03-06-2013

Yavuz Yağcı

Her Şey

Bıkıp sıkılmadınız mı hala
Her şey değişmeli
Her şey değişmeli artık
Balık baştan kokmamalı
Kavağın en ucuna çıkmalı
Bal ve parmak ilişkisi sonlanmalı
Tereyağında kılın ne işi var yahu
Tulum mu kaldı onun gibi şişilsin
Her şey değişmeli
Her şey
Yaşlı gelmeliyim dünyaya
Son iki tek hücrem bölününce
Yok olmalıyım ihtişamla
Kısa çöp uzun çöpten hakkını almalı
Birleşmeli dünyanın bütün işçileri
Mesela cehalet suç sayılmalı
Yalan ayıplanmalı
Hayal kurulmalı bol bol
Aşmalı yaşamla ilgili tüm sorunları
Son vermeli hırsızların yönetimlerine
Haksız olana dönmeli mermi
İhtiyacı olana gitmeli dilediği
Ve herkesten alınmalı
Yeteneği ölçüsünde
16.12.17

Yavuz Yağcı

Hız

Zamanın akış hızı
Hayata konan virgülden
Bir bebeğin
İlk gülümsemesinden
Başladığında anlaşılır
Bu sürata akıl şaşar
Bazı anılar eskir
Sessiz filme döner
Genç hayatlar var
Onların vınlaması
Bu hıza değer
29.01

Yavuz Yağcı

Hoşgeldin

Bırak kavuşmanın yüzü ağrıtsın yanakları
Hoşgeldinin kolları bak ne kadar açık
Bırak yorulsunlar sana sarılma isteğiyle
Sen geldin ya hoşgeldin öyleyse
İster başımın tacı ol
İstersen başköşeme kurul
Her yer hoşgeldinin
Her yer senin
Mutlu huzurlu gördüm seni
Demek ki geldiğin yer de burdaki gibi
Güzel anılarını bırakmışsın
Bizimkileri de aktarmışsın belki de
Şimdi hesap zamanı
Hadi merakta koma bizi
Anlat sevdiler mi onlar da seni
İyiliklerinden de bağışladın mı onlara
Neyse artık burdasın hoşgeldin
Gel eksik kalan anılardan biriktirelim
Kimbilir yine bunlardan harcatırsın bize
Şimdi burdasın ne güzel
Hoşgeldin
20.01.2018yyavoo

Yavuz Yağcı

Huzur

Dün düşündüm de
O kadar da zor değilmiş
Yalnızlık özlenir
Öyle de yaşanırmış

Yanlış seçimlerin sonunda
Yalnızlık öğrenilir
Yaşlılık ve dinginlik
Huzur kalırmış insana
12.03.17

Yavuz Yağcı

Huzursuzluk

Üst orta gelir grubunun
Tüketmekten başka
Hiç birşey üretemeyen
Sefaletinin içindeyim

Gidip okumam gereken
Onca tekstil işçisi
Onca tarım inşaat işçisi
İşsizi öğrencisi asgaricisi
Beni beklerken içini dökmeye
Edilgen korkaklığımın
Sefaletinin içindeyim

Ben belirlemedim kurguyu
Kimse de bana sormadı
Kendileri pişirdi tezgahlarında
Benim boğazıma tıkıyorlar
Yemeyip tükürdüğüm
Arsız yamyamlıklarının
Sefaletinin içindeyim

Kendi ürettikleri pisliklerini
Temizlemem akıl değil
Şehir şehir insan insan
Benden onay bekleniyor
Çevremden uzak dursunlar
Cehennemlerine yakın

Ne kötüyüm ne iyiyim
Sadece hangisi bilirim
Kimdir iyi kimdir kötü
Yapılanın kar kaldığı ülkede
Haykırmadan yok barış
Uzanıp almadan yok huzur
Huzursuzluğun barışsevmezlerin
Sefaletinin içindeyim

Elleri kırılmadan birliğin
İrkçiliğin dili sökülmeden
Yolu bozulmadan ilerlemenin
Ne mutluluk ne de barış
Bırakın çalsınlar kendilerine
Kan çukurlarında oynasınlar
Bu toprakta hep yaşanan
Huzursuzluğun içindeyim
27.04.2018 yyavoo

Yavuz Yağcı

Hümanizmatik

Ulan hepiniz Voltaire oldunuz be!
Faşizm bildiğim 40lar 50ler 70ler
Ve 80ler 90lardan sonra
İlk kez sopasını sola sallamıyor
Hepiniz Montaigne hepiniz Sartre oldunuz
Oysa dün sopayı yerken hepimiz ordaydık lan
Keyfini çıkarın demiyorum
Bari ders çıkarmalarını sağlayın
Sopanın tadını sorun
Adaletin boşluğunu betimlesinler size
Bırakın öğrensinler ağız tadıyla
Yoldaş-arkadaş ne halde demeyi
Biz zaten yine yeni yeniden
Öğreniriz,
Öğretirler.
Zaten hep buradaydık ama
Hiç istemem biliyorum nasılsa
Yine görüşürüz.

Yavuz Yağcı

Hüzün

Aşık olmadı mı bana,
Red mi etti beni,
Yoksa terk mi edildim.
Terslenip hakir mi görüldüm.

Ben oldum, olduğunu söyledi.
İnandım.
İstedim, gel dedi yanına.
Gittim.
Bırakma beni, sığınağımsın dedim
Kabul etti.
Sevgili, şefkatli ve sıcaktı...
Mutlandım.

Bakınca şöyle, herşey yerliyende.
Peki niye üzgünüm, niye sıkılıyor içim,
Her gün neden hüzünle kanıyorum
Evet.Besbelli Aragon haklı.
Mutlu aşk yok anladım...

Yavuz Yağcı

Islak Sokaklar

Kendine yapabileceğin en büyük kötülük
Bir gün unutulabileceğini sanmandır.
Issız sokağın ucunda belli belirsiz görürüm
Yağmurun içinde soluklaşırken rengini.

Tüm sesler sırasını yağmura verir
Renkler sokak lambasının loş ışığına yenilir.
Kaldırımsız yokuşların ucu yok gibidir
Daha da ağır gelir yürümek yapayalnızken.

Hangi damlanın tuzu bu dudaklarımdaki.
Bu kör gece ışıkları mı aydınlatacak önümü.
Tırmandıkça bitirebilecek miyim yokuşlarını.
Güzel şehrimin kaldırımsız, ıslak, yokuşlarını.

Bir özlem seli akarken damarlarımdan
Köhne saçaklara düşen yağmurun gürültüsü
Karışır kalbimin ürkek tıpırtılarına.
Seni düşünür, seni ister, seni gözlerim. Avunurum.

Yavuz Yağcı

Islanalım

Bir gün,
Yağmurda yürürken sen.
Eskisi gibi...
Bir damla düşecek yüzüne...
Rengi, tadı, her şeyi aynı, diğerleri gibi.
Ama...
Sevinçle fark edeceksin o damlanın
Ben olduğumu.
Daha, bir sürü benden damlalar bulacaksın
Yağmurda.
Daha bir çok seveceksin
Yağmuru.
Daha da çok seveceksin yürümeyi
Yağmurda.
Yağmurlarla buluşacağız ikimiz.
Bizim sığınağımız yağmurlu meydanlar olacak
İnsanların arasında özgürce sevişeceğiz seninle.
Kimseler görmeyecek, duymayacak sevincimizi.

Bir sen bileceksin, bir de benden bir damla sadece...

Yavuz Yağcı

Islık

Saatlerdir yüzüm gülüyor
Kuş yuvasında yumurtalar
Duvardaki nişte kitaplar
Kovuklarda çiçekler açıyor

İstedim anlaşıldım korkmadım
Korktum kuş yuvasını bozmaktan
Kitaplardan şiirden korkmadım
Çiçeği dalından koparmadım

Gülümseme yapıştı dudaklarıma
Büzüştürüp üflesem öptüm say
Yerdeki teneke bağırdı sevinçle
Dudaklarımda pencere önü ıslığı
03.06.18

Yavuz Yağcı

Işık

Gözlerinden yansıyan
Mumun ışığında
Bir şiir okur musun
Ben şarabımı öperken
Dökülen sesinden
151116

Yavuz Yağcı

İhmal

Sırayla yazılı
Düz bir yazı değil bu
Tenle canla yazılı
Yanma ile donmayı
Bir yaşayanlar burada
Aynıdır acısı tende
Yürekta ve dilde
İyi ve güzel hiç bir şey
Olmasın bugün
Varsa bile atın zihnınıza
O iki çift genci hatırlatsın
Yeniden çağırduğınızda
Aynı öfkeyi duyun diye
Bunu normalleştiren
Tantana ve şatafat içinde
Cehaletini kutsayanların
Suratlarına çarpın sevinçlerinizi
Kıyın ta ciğerinden dualarınızla
İyiliklerinizle tokatlayın al al
Umarsızca ihmal edenleri
Yuh etmeyen vah etmeyenleri
Ben bir çöle düştüm gelmeyin
Oradan kutuplara atıldım
İkisi de kurak ve çorak
İkisi de yakar üşütür
Koruyamadım kollayamadım
Yine bir kez daha
Yaşadığım bu günlerde
İnsanlığımдан utandım

28.10.18

Yavuz Yağcı

İhtimal

Boşver yolun uzasın
Yeni kokular tadlar
Güzel ışık ve renkler
Bulmak için diye değiştir
Zor yollardan geldin
Düz ve iyiye sap
İyi ki denemişim de
Biri vardır belki orda
Selamının sıcaklığını tanı
Sezginin gücüyle karşılaş
Çok miltası yok ömründe
Annenin doğurması
Okulun tamamlanması
Aile çocuklar iş
Bir de onun farkındalığıyla
Uyarınaysa şairlik
Uzanacaksan ileriye
Hayalinde de varken
İhtimalin sayesinde

21.10.18

Yavuz Yağcı

İhtiyar

Ben ihtiyarlayınca,
İhtiyar dediysem en az 70'lik olmalı.
Önceden yapamadıklarımı bir bir yapacağım
Nasıl olsa uzatmaları oynuyor olacağım.

Ben ihtiyarlayınca,
Çocuklar, torunlar kızsız bile,
Şigara, puro, nargile içeceğim fosur fosur.
Damar tıkanıklığı, enfarktüs ne gam.

Ben ihtiyarlayınca,
Genç kadınlardan, kızlardan
Makaslar alacağım sokakta, yolda.
Ah seni çapkın tonton ihtiyarcık diyecekler.

Ben ihtiyarlayınca,
Sabıkasızlık diye derdim olmayacak.
İyi hal kağıdım olsa da olacak olmasa da.
Suç işleyeceğim gireceğim dama.

Ben ihtiyarlayınca,
Pervasızca küfredeceğim beceriksiz idarecilere
Yüzlerine tüküreceğim hırsız siyasilerin.
Bunak meczup diyecekler nasılsa.

Ben ihtiyarlayınca,
Etin yağlısını, sütün kaymaklısını,
Kokorecin en kolesterollüsünü yiyeceğim.
Kaldıysa damar zaten tıkanmış olacaktır o güne kadar.

Ben ihtiyarlayınca,
Karanlık köşelerde ayyaşlarla şarap içip,
Sokak çocuklarıyla baly koklayacağım.
Sonra bulup beni bizimkiler, ısıtıp, temizleyecekler.

Ben ihtiyarlayınca,
Çevremdeki tüm ikiyüzlülükleri,
Örtaya dökeceğim çıkarsızca, hesapsızca.
Bunadı bu moruk diyecekler, gebermedi hala.

Ben ihtiyarlayınca,
Bütün bunları yaptıktan sonra bile,
Sevdiklerim, dostlarım, ailem beni.
Bir gün omuzları üstünde taşıyacaklar nasılsa.

Yavuz Yağcı

İki Temmuz

Kibar hanımlar medeni beyler
Nasıl bulacağız çaresini
Kendini bilmez bir serserinin
Çitini yıkmış bir sürünün
Şiddetinden sakınmanın

Geçmişimizin mirası değil
Yabancı bize insancılık
Ölüm seviciyiz onu kutsarız
Ortadoğunun işi yok
Dünyanın bilimiyle fikriyle

Her belde silah mı
-savunma için-
Her bilekte yakın döğüş mü
Sırtımızda kırmızı pelerin
-uçmak için-
Belde sungur kılıcımız
Tığı teber gürz
Bunlar mı olmalı

Yok yok olmaz böyle
Zaten düşünemez bile
Benim çevrem efradım
Savunmak için yok etmeyi

Nasıl olacak peki
Yakılacak mıyız odun gibi
Her iki temmuzda
Ya benim ya toprağın diyenlerce
Bıçaklanacak mıyız yol ortasında
Tecavüz edilen yayru gibi
Telle mi boğulacağız
Bir direk dibine gömülüp
Ya da sinema kuyruğunda
Kurşunlanacak mıyız
Miting meydanlarında
Ezilip bir terör bombasıyla
Hep yok mu olacağız

Bundan da acısı
Hep kar mı kalacak
Yapanın yaptırının yanına
Ettiği zulüm kıldığı canım

Tamam o zaman
Kaldıralım düzeni nizamı
Zaten kalmadı insafı
Gücü gücü yetene
Kana kan diş diş
Ağıt yok af yok

Kuru barış çağrısına doydum
Medeniyet yetmediyse size
Çehennem verelim bu dünyada
Öldürüle öldürüle
Elbet öğrenilir çaresi

02.07.18

Yavuz Yağcı

İkilem

Gümüş ışığıyla ay, yüzünü döndüğünde sana
Altın oklarından mahrum mudur güneşin
Hanginiz çekersiniz onu kendinize daha çok
Yaşamın sürdüğü, hayatın rahmi, sen dünya mı

Bildiğiniz halde ateşinde yanacağını
Bildiğiniz halde içinde boğulacağını
Her iki yerde de yok oluşun başladığını
Yine de çekersiniz onu mavili sarılı ışığınıza

Oysa bilin, aslında yok enerjisi tek başına
Güneşten alır ışığını, dünya senden aşkını
İkisini de harman eder mutlu yüreğinde
Yıldızlara nispet sanki göğün koynunda

Yavuz Yağcı

İkimiz

Tüm paradigmlar ağır yük.
Hepsi yüz yıldır ölü zaten.
Terketmeli bir şehir meydanına.
Dileyen eskici alsın kullansın.

Kızarsa bitirirse arkadaşlığı
Paradigmalarını özgüvenle
Sevgilinin kucağına bırakmalı
Ve dokunma isteğinin aşkçekimini

Biteviye güzel sohbetler değil
Sartr ya da Camus değil
Teşekkür edip methiye değil
Aşk sonuna kadar istemektir

Baudelaire de çok istemişti
Sonuna kadar istedi
Belki getiremedi sonunu
Ama istedi. İstiyorum ben de

Umuyor ve diliyorum
Yaşamın en büyük
Paradigmasının çekiminde
Senden seni istiyorum
03.06.2018yyavoo

Yavuz Yağcı

İlahi

Her gün ibadet eder gibi kaç kez gözleriyleyim
Dua etmek gibi bir şey gülen yüzüne bakmak
Anılarım sevaplarımdır diye düşünüyorum
Ölümüm onu bir defacık öpmekten olsun
Onunla olmak cennette yeniden doğmak demek

Şeytan da, ara ilahi sesini duy diyor her an
Karıştırıp duruyorum zihnimi kösnül günahlarla
Zebanim o olsun, başımda ateşleriyle dikilsin
Aşkının köz çukuruna çeksin yanan ruhumu
Arındırsın bedenimi alev eliyle her dokunuşunda

İlahi ne gerek vardı engizisyonlara, kara sevdaya
Sevdim arzuladım diye yüreğim kanıyor
Ne gerek vardı özleme, hasrete serde aşk var ya
Zeus sen bari gönder Erosu, yardımıma uçversin
Kokusunu alamadım kaç zamandır, canım yanıyor

17.09.03

Yavuz Yağcı

İletişim

Teker teker seçersin kelimeleri
En ince ayrıntıyı düşünürsün
Derdin, kimseleri kırmak değil
Anlatmak istersin içindekileri
Zihninde sözler dört dörtlüktür
Ama sese dönüşmeye görsün
Duygularının çoğunu yansıtamaz
Söyleyemediklerin bir yumruk
Bir düğüm olarak kalır boğazında
Birikir kalan sözcükler zamanla
İlle de çıkacaklarsa dolup taşığında
Ya gözyaşı olurlar ya da öfke daha sonra
Özgürlük düşüncenin doğasındadır
Hiçbir engel tanımaz isteklerinde
Kırıliverir düşünce söze dönüşünce
Önce dinleyicinin tavrı belirler
Hakkındaki izlenimin sınırı çizer
Sonra hareketlerine yansır sözlerin
Sınırlayıcılar daha da çoğalmıştır
Çırlıçıplak istekle yüklüyken düşünce
Önce sesinle giydirip saklarsın onu
Sonra ellerinle, gözünle, hüznünle
Böylece tamamen yok edersin özü
Şansa bakın ki insan çok çetrefil
Bilincin kısıtlarken özgürlüklerini
Bilinçaltın destek oluverir düşüncene
Yardım eder yüzünün rengiyle sözüne
Sesinin titremesinde aktarır söyleyemediklerini
Bütün bedeninin dilin olup çıkıverir
Eh artık gerekirse tamamlayabilmek boşlukları
Dinleyenin yüreğinde isteğindedir.

Yavuz Yağcı

İlkbahar

Demek kasıma kızdım diye
İçin için üzüldün sen.
Ay dediğin de mütevazı olacak
Yok öyle kasım kasım kasılmak
Ay mı adın insan çıkacak içinden
Nisan olacaksın taptaze umutlu
Çiçeklerin zil çalacak eteklerinde
Uyanacaksın güneşe bakıp
Olmazsa bitkileri büyüteceksin
Pelerin kanatlı olacaksın
Ra yolculayacak seni
Mayıs içinde tekrarlanacak ömrün
Savaşı başlatacak ay olacaksın
Karanlık kıştan sırilıp gelen
Martius olacak önderin
Tüm baharı kuşatıp zapteden
Umut olacaksın yeni güne
Yeni hayatlar vadeden
091115

Yavuz Yağcı

İlki

Baharı gördünüz mü?
gelmedi de hala.
Oysa bu zamanlar
O hep buralarda olurdu
Birlikte şiirler aşklar yazardık
Hava hala soğuk
Yüreğimiz gibi.

Yavuz Yağcı

İlla

Çiçek böcek
Kuru dal
Kuru yaprak
Çer çöp
İlla toprak

Kavuşulur illa sıkılma
Can beden
Canan toprak
Yar desen değil
Yaren toprak

Toprak bulunur
Ölmeden de kavuşulur
Toprak'ta can
Can' da toprak
İlla ki bulunur

İlhan çayhan Hakan Karadoğan YYağcı 29.05.14

Yavuz Yağcı

İnat

Ondört yaşımdan beri
Her gün her ay yıl
Öldürülüyorum ben
Yaşama isteğim
Tekrar doğuruyor beni
Ya bir meydanda
Bayram kutlarken
Ya sınıfta sınavdayken
Hem de ders başına birçok kez
Her mitingde bağırıyorum
Seslenip haykırıyorum
Her sloganımda öldürülüyorum
Bir çağrıyla yine doğuyorum
Korsana alanlara diyen
Her işimde öldürülüyorum
İşsizlik silahı
Ücret kurşunuyla
Kalan param diyor ki
Haydı rakıya
Yeniden doğuyorum şişeden
Okuduğum her kitapda
Her gazete dergide
Öldürülüyorum
Şiir yazıp doğuruyorum
Resimle müzikle kendimi
Yeniden yeniden yeniden
Çünkü sevmiyorlar beni
Bizimki hep platonikti
Bu ülke sevmiyor
Bu toprak güneş su
Maarif sermaye egemen
Yaşamamı istemiyor
Vatanımda gönlümce
Çünkü o yaşayamıyor
Şayemizde gönlünce

Yavuz Yağcı

İnat

Oyun oynarken küçüklük
Gururumuz ve zayıfımız
Sevinsin deyip yenilirdik
Hem de bilerek isteyerek
Aşk yap artık bi güzellik

Olgun çocukluk eşiğindeyim
Bir kez de ben sevineyim
Fazlasıyla emek verdim
Ey aşk bi güzellik yapmadın
Ömür boyu peşindeydim

Çok istedim karşılık vermedin
Ben deliydim sen duruydun
Sonsuz fırtınanda yelkoyan
Mavilerinde gümüş balığıym
Deniz bitti aşk kaldı inadin

23.02.2019

Yavuz Yağcı

İnsan

ÖLENLER
VE VAKİTSİZ
VE GENÇ ÖLENLER
ŞEHİT OLSA
KURBAN KAZA OLSA
MAKTÛL OLŞA
HEP ÜZÜLDÜM
ÖLDÜRENLER
SİZLERİ SEVMEDİM
UZAK DURUN
HAYATTAN
ÖLÜMDEN BESLENEN
VE İNSAN
AKBABALAR
VE İNSAN
SIRTLANLAR
VE İNSAN
ŞİNEK KURLARI
ÖLÜDEN BESLENEN
CAN YİYİCİLER
VE ÖLÜME
VE CİNAYETE
ALKIŞ TUTUP
SİYASETEN
YARIŞTIRANLAR
SİZEDİR NEFRETİM
HERKESTEN
UZAK DURUN
VE BENDEN
EPEYCE UZAK
VE ACZE
YAKIN
15.07.17

Yavuz Yağcı

İnşa

Çoğunluk yaşıyor
Ağır bir inek gibi
Gidiyor geliyor hep
Bağlandığı yerde duruyor
Kimisi de mavi bir kırlangıç
Sarı bir arı
Nasıl yaparsa yuvasını
Öyle inşa ediyor kendini
Duygu duygu
Emek emek
Anlayış farkındalığıyla
Yansıtıyor varoluşunu
Bir çiçekle görünüyor
Yakasına taktığı
Arkadaşlarıyla paylaştığı
Güzel anları ve
Yalnızlığıyla
Bırakıp uzaklaşmalarıyla
Hepsinde ince bir bakış
Süzülmüş bir hoşluk beğenisi
Bir el hareketi
Bir boyun eğilmesi
Görmesi
Hele sevmesi
30.07.18

Yavuz Yağcı

İsimli Bomba

Ablacım hiç yandın mı al al
Ama altın kumlar üstünde
Sereserpe güneş kremli değil
Aş pişirirken yanmak da değil

Abicim ben anlamadım
Uçaklar ışıklar geçti ötemden
Çok ısındı çok ısındım
Elbisemin içinde kavruldu

Devamlı yine yanıyordum
Sonra elbisemi çıkardım hala
Eriyordu son giysilerim
Lime lime yanıyordu derim

Sırtımı kolumu çıkardım
Deri deri cilt cilt acı acı
Döşümü unutup düşürdüm
Sahi hiç yandın mı teyzem

Aşk acısı daha çok mu yakar
Sırf ağı acısı mı ciğer dağlar
Ben Vietnamda böyle yandım
Yetmişikide kızkardeşim nar

Amerikan bombasından harım
Ölmedim hep yandım abim
Ad koymayı severler bombalara
Little Boy, Fat Man and Napalm

Böyle daha mı şirin olur dehşet
Yemende koleradan ölürken biz
İsimsiziz diye daha çok ağlat
Sen hac günü bize Maverick fırlat
09.08.18

Yavuz Yağcı

İsteyelim

O ana kadar yavru bir köpeğim
Her görüşümde gülen yüzünü
Alır nasıl olsa beni kucağına der
Sevinir yuvarlanır kuyruk sallarım
Ama görünce aniden o güzel halini
Kendime hoşt derim itoğlu it
Sokak köpeği, bari cins olaydın
Sokağın en güzel bakan itiyim o başka
Boş umuda meyletmem çabalar isterim
Işığımı yitirmedim çağrım da susmadı
Şansım az beni görmene kenardayım
Araba farlarından öte sen çok parlaksın
Ben ki yaratabilirim biçimli dudaklarının
Kenarlarında yukarı doğru birer kıvrım
Beni de sen besle puslu harelerinle
İlk akşam görününce mavi çizgin ufukta
Bayram ilan edeyim gönlümün alemine
Görmüyor musun her karşına çıkışında
Kollarım iki yanımda omuzlarım çökmüş
Gözlerimle bağcıklarımı bağlıyorum
Ellerim telaşla boş ceplerimi aramakta
Dost tuzağına düşürme beni acı bana
Arkadaş olmak asla istemem seninle
Ne kalıyorsa geriye artık ve fazlalardan
Bana onlardan ver gömüleyim kokuna
Bakıyorsun tamam itirazım yok buna
Hiç isim koymayalım bu duruma
Ok nereyi yaralarsa oradan yanalım
Yuvalansın akıl aşk ilgi ve fedakarlık
Belli ki bana en güzel yer üstünde sutaşı
Çizgili defterinde kenar süsü olmak
Ölsün yaşamak isterim yaşayıp görmek
Bulut ellerinde deniz gözlerinde yaşamak
Ben hep isterim sen de iste isteyelim
18.06.18

Yavuz Yağcı

İş

Zamanla ilgili bir olay.
Yani kaçınılmaz.
Yaşlanmak;
İş ki ihtiyarlamamak

Yavuz Yağcı

İşçi

İşçi

Ben bir işçiyim mayakovski
Şiir çeviririm jeneratörlerden
Oysa çoğu yoldaşım
Günleri bile döndüremez
Elektriği trafodan değiştiririm
Değişir kaderin dersen
İşçi kardeşlerim
Sözler kablolar, direklerden
Emek sizlerin et ve kanlarından
Asgariden ücretten
Kemikler sayılır şimdiden
Sınıf bilinci varla yok arasında
Senin günlerindeki gibi
Gür değil sesi
Şair bir teknisyenim fabrikada
Korkarak yazarım şiirlerimi
Kalan yalnız sessiz anlarda
Cılız ve haykır haykır
İşsizlik ve yoklukla korkuturlar
Örgütsüz ve partiler kavgada
Dahası hapis var
Hüküm de var zulüm var
Ben sussam şiir susmaz bilirsin
O sussa omurganın flütü seslenir
Doğruya haklıya devrime diye
Ben bir işçiyim mayakovski
Sonları bile yaklaştı işçiliğimin
Sömürünün de birgün bitecek
Gel gör ki yürek attıkça aşk var
Bilirsin aşk varsa şiir de var
Hasret var barışa ve kardeşliğe
Sevda var geleceğe ve mutluluğa
En sonunda özgürce kavuşmaya
03.02.2018 yyavoo

Yavuz Yağcı

İŖçiler

İŖçiler ölüyor mu
İŖçiler öldürölüyor mu
Ve üç metre trenin yolu
Bir kaŖık kömürün tadı
Ömürden can alanı
Yangının ve trenin dumanı
İŖçiler ne zaman
Kendi için ölecek

09.07.18

Yavuz Yağcı

İt Gibi

Bahçelievler iti
Uzun yaşayıp izbelerde
Sessizce gebereceksin
İrinli döşeginde

Biz ise haykıra haykıra
Öldük ki genceciktik
Domuz bağlarıyla
Ense kurşunlarıyla

Öcümüz mahşere kaldı
Ona yanarım ben
7mizde beceremezdik zaten
Öğretilmedi öldürmek bize

İstemezdik arkamızdan
Ağlaşılmasını oysa yığittik
Birer onur karanfili
Açılmalıydı alnınızda

Yavuz Yağcı

İtki

Vatan millet üzre
Umut etmiyorum
Öfkemizi ve istencimizi
Satın aldılar

09.10.18

Yavuz Yağcı

İyi İnsanlık

Neden kitaplar okuyorum
Hayır efendim hayır
Entel dediğinden olmaya değil
Bilgimden güç alayım
Daha sağlam basayım diye

Ben neden düşünüyorum
Çok yediğimden değil
Çakırkeyif de değilim
Açmazlara kendimce
Çözüm bulayım diye

Neden bunca masrafım
Gezme görmeye dair
Yok yok ukalalık için değil
Bir defalık varlığımda
Yaşamımı yüceltmek için

Peki neden hiç okumayan
Düşünmeyen çözmeyen
Gülmeyen eğlenmeyenler
Kasten öğretilmiş cehalet
Tarafından yönetiliyorum

Üstelik cahil kalmaları için
Bunca masraf niye
Fakir edebiyatı yapma
Beni de devlet okuttu
Kütüphaneden ve yemekhaneden
Arkadaşımdan dostumdan
Besledim açken beni

Sanırım cehalet de besleniyor
Bizim yüce insancılığımızın
Münbit saf tarlalarından
Ökse olarak besleyip
Taşıyoruz boynumuzda

Sonu mu geliyor huzurun
Tanrı da ölmüşken hazır
Yüceltme fırsatı çokken
Bütün insanlığı tümünden

Tokların asalaklığından
Geri dönüşler başladı
Yaşanan güzel günlerden
Karanlığa doğru yeniden

Ele geçirilmeli yaşam
İyi insanlar tarafından
Kurtulunmalı kötünün
Cehalet tuzağından

Zaman girdabına düşüp
Siz yerime geldiğinizde
Daha ilerlemiş olacağım
Yaşamımdan sonra bile
Sizler okudukça beni yine
03.05.18yyavoo

Yavuz Yağcı

İyilik

Yaptıklarımın çok yapmadıklarımın
Yaşadığım pişmanlıkların nedenleri.
Zaten kötü bir şey yapmadım ki
Hep yapmadıklarım iyilik olsun diyeydi.

06.08.2002

Yavuz Yağcı

İzmir

İçinden hızlıca
Her sabah ve akşam
Delip geçiyorum
Ekmek parasına
Yalıçapkını suyunu
Gevrek martısı göğünü
Delip geçiyor
Ayağımı bağladım
Kanatlarımı ben
Gece ışıkları
Erikleri kedileri
Denizi içimi yakıyor
Yine özledim bak
Dar yokuş sokaklarını
Bilinmeyen meyhanelerini
Altın damlasını
Çok sürdüremem
Uzun ayrılığı
Avare dolaşmalıyım
Esnafla şakalaşmalı
Pazarcıyla dalaşmalı
Kendimi ve seni yaşamalıyım
Az daha
Epey daha
Çok daha
Zaman hızla geçiyor
Biraz daha yavaşlarsa
6.5.2015.YY

Yavuz Yağcı

İzmirde

Aynı şehirde yaşıyoruz
Tellerde gördüğüm kumru
Mavi kapılı evin kedisi
Hepsi bu şehrin güzeli
Koşar adım çiğdemler
Akşam sığağında yasemin
Geziyorsundur cebinde imbat
Kokusu deniz kıyısı
Saçına takılmış senle beraber
Eski fuarlar ve dar yoluşlar
Yağmur kordonunda biralar
Tektekçi meyhaneleri
Bunların hiçbirinde yoktun
Hep gözlerin ve kibrin vardı
Sanki bu şehirlisin
Aynı şehirde yaşıyoruz
Ama yoksun
Hepsi bu
011015

Yavuz Yağcı

Kadeh

Belki de kandırdım kendimi
Hatırladığım iki üç
Yaşanmışlıkla
Oysa hep sarhoştı o
Anam büyüttü beni
Onun için belki bunca
Edilgenliğim ve etkisizliğim
Kaçmak da gelmiyor
İtmek de gelmiyor elimden
Oysa o kaçıyordu
Başarmıştı kendince
İçinde vardı belki
Aktaramadığı dertleri
İçe içe öldürdü kendini
Erkence
En büyük eylemi buydu
Şıktı kalbine kadehi
İkinci dubleye gerek kalmadı
İstedığı gibi gidince
20.08

Yavuz Yağcı

Kadın

Kadın

Özendirilmiştir,
Ganimet umuduyla kışkırtan.
Neden yıkılsın komşu ülkenin kalesi
Fatih olmak bu kadar yakınken.

Vazgeçilebileceklerin yükünü muzaffer,
Hannibal'in filleriyle bile taşıyamayacakken
Kutsal kadehi gözyaşıyla doldurmak gerekmez
Meylerle dolu hayata bir an ile bağlıyken.

Zaferin daha mı gönençli olacak
Kanadı kırık Anka kuşu olunca ben
Göze alabilir miydim korkunun yok edici etkisini
Gayya kuyusunda yüreğim ateşlerle yanmaktayken.

04.06.02

Yavuz Yağcı

Kalp

Yok yok
Yürek ne et
Ne de kan
Başka bir şey
Ya sevincin ışığından
Ya da çeliğin tozundan
Yoksa nasıl dayanır
Bir babanın yüreği
Ananın yüreği bir
Nasıl taş kesilir
Nasıl bok kesilir
Bir katilin kalbi
Kalp işte
Ne umut ne sevda
İşte pis çamur
İşte pis
Kapkara kan
Kesilip atılası
Gel birlikte dayanalım
Hasan Ferit'in babası
Gel Metin'in anası
Ben nasıl dayanırım
Ben
Kıyamam
Ben zaten
Dayanamam

Yavuz Yağcı

Kan

Dağda kan akıyordu
Kokusu gelmiyordu
Kol kopuyordu
Kemik kırılıyordu
Çatırdayarak
Duyulmuyordu
Hepsi insandı
Savaştırılıyorlardı
Gereksiz
Nefret ediyorlardı
Birbirlerinden
Görölmüyordu
Kimse dur demedi
Gar ortalık yerde
Yine kan akıyor
Oluk oluk
Kokusu yapışıyor
Kol bacak kopmuş
Sahibini arıyor
Seslenmese de
Duyuluyor
Herşey gözönünde
Görölüyordu
Nefret yoktu
Barış diyenler
Halay duruyorlardı
Düşleri birdi
Şimdi kanları bir
Katilleri kırk yıllık
Çok yakın tanıdık

11.10.15

Yavuz Yağcı

Kapı

Kapı kapalı.
Sağlam mı sağlam.
Açmalıyım onu.
Kapı açılıp kapanmadıkça
Nerden bilecek
Kapı olduğunu.

Hücrem karanlık.
Isınamıyorum,
Ruhum aç.
Koşamadım kaç zamandır adımlarca.
Açılacaksınız kestiğiniz ceza bitince
Nasılsa.

Biliyorum, ardındaki
Toprak en sarısını saçlarınının,
Güneş en parlak rengini
Gök en mavisini.
Gözlerin,
Ağaçların en gölgelisini gösterecek.

Omuzlasam mı?
Yok!
Abanoz mu, ceviz mi olmayacak
Bir giz'e dokunmuş, bir tılsımlı söz
Yetecek.
Açılmayınca kapı ne işe yarayacak?

Belki de en kolayı
Kilidini açivermek güzelce;
Anahtar yapıp yüreğimi çevirmek şöyle.
Yada en bildik büyü söz
"Açıl susam açıl"
Demek mi gerekli, söyle...

Yavuz Yağcı

Kara Şiir

Askıntı bir yılışık olarak
Görüyorsan beni
Kurtuluşum kendi elinde
Git dersin olur

Usandıran bir yeknesaklık olarak
Görüyorsan beni
Ferahlığım kendi elinde
Unut dersin biter

Yapışkan bir sinek olarak
Görüyorsan beni
Sinekliğim kendi elinde
Savurursun olur

Boğazında bir düğüm olarak
Görüyorsan beni
Ciğerinin taa içindeyim
Tüküröver olur

İğrenç bir pislik olarak
Görüyorsan beni
Sifonum kendi elinde
Çekersin olur

Ki bu kadar çok sık
Görüyorsan beni
Varlığım kendi elinde
Sev dersin ölür

07.12.09

Yavuz Yağcı

Karar

Yalnızlığınızı besleyin
En kanıtlanmış yalnızlık
Kahkahaların arasından
Arsız kalabalığın içinden

Sürünüzü oraya sürün
Beslensinler iştahla
Eşliğinde çatal kaşığı
Kelimeler ve kokulardan

Tek başına birey olun
Doyurun yalnızlığınızı
Tek yolu çokluğun
Farkındalığında birbaşinalığın

Sırıtmalar ve onaylamalar
Ortamdaki hiçkimselerinle
İçkötüler dışgölümsemeler
Tanımadığın günlük yarenler

Kararınız olsun seçiminiz
Atın eski fikirleri maziyi
Yalnızlık sizi azaltmaz
Zengin anılarla çoğalırsınız
07.10.17

Yavuz Yağcı

Karşılıksız

Ortaya söylenmiş
Kötü bir sözü bile
Umudunu yeşertir
Ya sana dediyse

Yavuz Yağcı

Kasım

Sanki bir arkadaşını
Görüp hemen çıkacak
Yok öyle yağma
Sen ki ilkokul üç mevsimler ünite
Sonbahar küme son dersisin
Zaten birincilik hep ocağındır
Güneş de üşüdü kaçıyor artık
Gitti gidecek o da sıkıldı
Karabağlardan üzüm getirecek sanki
Getirse getirse zemheri
Sonbaharın sonusun işte
Herşey bitti bitecek
Laf ettirmez kendine kasılır
Uzun geceler vadeder
Yorgan ağırlığına sığınmalık
Yorgun sevgiliye sarılmalık

05.11.2015

Yavuz Yağcı

Kayıp

Yüreğim üşür karanlıktaki
Sokak lambasının solukluğunda
Sen kapı eşiğinde coşkun
Ben yorgun ateşlerin kucağında

Ellerim yumuşatır belki ellerini
Gözlerim yüreğini, yazmasam
Unuttuğumu sanırsın sözlerini
Bir ömre kaç hasret sığar ki

Sevgilerimizin katili bizleriz
Ya zamanla zehirleriz damla damla
Ya da kırarız lambaları
Anılar ormanında kaybolup gideriz

Yavuz Yağcı

Kendine

Öldürülen bir çocuktu
Öldürülen bir polisti
Öldürülen bir travestiydi
Öldürülen bir kadındı

Çocuğa birileri üzüldü
Polise birileri üzüldü
Travestiye birileri üzüldü
Kadına birileri üzüldü

Herkes kendi ölüsüne
Herkes kendi amacına
Herkes kendi yaşamına
Herkes kendi sevdasına

Herkes düşmandı
Herkes çok düşmandı
Herkes büyük düşmandı
Herkes insana düşmandı

Ölen hep insandı
Ölen hep insanlıktı
Öldüren hep insandı
Ölüm sanki insandı
09.12.16

Yavuz Yağcı

Kır Gezisi

Bak! Şu adam var ya,
Hasan dayı,
Sen tanımazsın onu,
Ben de çok tanımam.
Ama bak, bak nasıl el sallıyor taa
Karşı tarladan.
Yüzündeki merhabayı görüyor musun?

Tut elimi!
Dikkat et yer ıslak düşeceksin. Basma!
-Aman olsun...
Sen amurdan önce pınara bakacaksın.
Hele Şu kenardaki mavi minelere bak
Suyun sesini de duyuyorsun değil mi.

Güneşin parlaklığına kuş sesleri karışıyor,
Nefesimize nefesimiz, am kokusuyla birlikte.
Işığın hafif kanatlarıyla uçalım.
Karşı tepede yürümeye devam...

Yolumuz daha uzun...
Yaşanan güne selam...

Yavuz Yağcı

Kırkpare

Herşeyimiz çoktur bizim
Açlıkla doymadı hayallerim
Pişiremem ki ekmeğimi güneşle
O yüzden hiç oyuncak yapamam

Acı çekmekten beynim dizim
Öfkeyle semirdi bedenim dilim
Uçmaya balonlar taşıyamazken bizi
Delirmiyorsam o da benim inadım

Yoksulluğumuz size hiç seslenmedi
Meydanlar kanımızdan beslenmedi
Niye parlasın haziran güneşi bize
Bir karanfille kutsamamışsın denizi

Ancak sökülüklerinden ışığı görürüz
Oradan boy verir aydınlığımız
Ölüm uykularına örtünmüş
Kırkpare renk renk yorganız biz

Üstümüz lime lime dökük
Barış kokuları tüter toprak
Biz bu tuzaktan da çıkarız elbet
Sizin erkiniz sizle kalsın ancak

Sefaletimizin kökünü sulayan
Savaş ve öte dünya sopasından
Tek mum yeter aydınlanmaya
Bulacak elbet çaresini arayan

Yavuz Yağcı

Kırkyl

Kaldığım yerden devam ederim
Kırk yıl öncekileri gördüğümde
Onlar garipser bunca eski anıyı
Zaman nedir ki yaşıyorsan
Biz bağlar biz koparız dostluğu
Kırk yıl önce de rüzgar eser
Ayaz üşütür yağmur ıslatırdı
Kırk yıl önce de vurulurduk
Ben kırk yıl önce de aşkıttım
Bugün görsem yine
Değişmesin iyi güzel şeyler
Kötülerinse kökü kazınsın
01.09

Yavuz Yağcı

Kırmızı

Kolay iş mi
Ölüme yatmak
Çoğunun düşü
Düğün dernek
İş edinmek
Tek derleri yarırken
Coğrafyanın tam ortasında
Tüm dünyayı kucaklamak
Uzaklarda doğanlar için
Duvarların
Kara zarların ardındaki
Hiç göremeyeceği canlar
Daha iyi yaşasın
Özgür olsun
Mutlu olsun diye
Ölüme kafa tutmak
Hem de dul eşime
Yetim çocuğuma
Maaş kalır falan demeden
Patlatınca kendini
Cennet garanti demeden
Üstelik
Üstelik çocuğum
Böylesine mavi gören
Böylesine sarı esen
Devrim hayallerin varken
Ölüme yatmak kolay mı
Güzel görüşlerinle baktığın
Dünya unutmasın seni
Kırmızı fularlı kız
Yapmak istediğini
Gönlünce yaparken
Dünya unutmasın seni
30.05.17

Yavuz Yağcı

Kıyamet

Geleceğimizin manzarası buruk
Protez dizlerin üstündedir yalnızlık
Yemeği yaksa da umarsızlıktan
Nasıl olsa takma diş ile yenilecek

Bıkılacağını biliyor muydun
Her anı neşeyle dolduruyorken
Ölse de kurtulsak deneceğini
Hiç aklına getiriyor muydun

Bir köşecik yeterdi kıvrılacak
Heyhat devlet bile usanacak
Yetmeyecek hastane emekli maaşı
Şu yaşa geldi hala ölmedi ancak

Büyük usta can sıkıntısı olacak
Titrek unutulmaları konuşulacak
En muhteşem insanların dahi
Yalnızlığı inmelere karışacak

Kendi etin kendine ağır gelecek
Pisliğinde bilmeden debelenecek
Asır kafi ailen huzur ister elbet
Düşküne ölüm temizlik demek

11.12.18

Yavuz Yağcı

Kızım Kızım

Hayat belki kızım kızım
Benim düşündüğüm kadar
Emek verip çabaladığım
Gezmeyi dünyayı
İyiye güzele sağlığa
Ulaşmaya çalıştığım kadar
Zorlu değildir
Ki zaten çok çok az şeye
Kendiliğinden ulaştım
Oysa hep
Herkesten çok harcadım
Emek zaman istek
Bunca zorlu değildir belki
Belki bana denk gelmiştir
Olağandır sandım
Hep böyle çabalamak
Güçlüydüm sağlıklıydım
Mesleğim de vardı işim de
Sevdim de sevildim de
Senin de kızım kızım
Senin için de istediğim
Hep bildiğim gibi
Donanımlı ve isabetli
Ve mutlu ve güçlü olman
Hep hep konuştum
Hep istedim bekledim
Ne çok kaygı yüklenmişim
Ne çok yüklemişim
Oysa ne siz istediniz
Ne de gerekli değilmiş
Doğruyu bu bildiydim
Kendimi de
Sizi de bağladım
Oysa yaşam da
Başarı da bizim
Sefalet de
Mutluluk da bizim
Hayat da
Habersiz sevgisiz
Bırakmayın
Bu yufka yüreği
Bu da benim
281115

Yavuz Yağcı

Kızlarım

Sizin için mi herşey
Şiz için mi hep çaba
Öyle mi sanıyordunuz
Kendim için ki hepsi
İyi çocuklar yetiştirmiş
Kutlu olsun ona
Desinler diye uğraşım
Kendim içindi hepsi
18.06.17

Yavuz Yağcı

Kitap

Başkalarının şiirlerini değil
Başkalarını seviyorlardı
Başka şairleri değil
Yakınındakileri beğeniyorlardı
Fırsatı tekellerindeydi şiirin
Ya korkuyorlardı
Ya da anlamıyorlardı
Ben de uğraşmıyordum
Beni değilse bile şiirlerimi
Sevmeseler bile
Nefret ediyorlardı
İkisi de bir kamanın iki keskin kenarı
Umursuyorlardı umarım
Birilerinin titretiyordum yanağını
Önemli olan varlığımın bilinmesiydi
Göndermedim onlara
Kendim duyurdum insana
Üç kişi çıkacaktır eminim beğenen
Bir rakı masasında demlenen
Seilmemiş bir gönülle özleyen
Şehir meydanında bir haykıran
12.03.18

Yavuz Yağcı

Komşu

30 yıldır hep Herat
Kara mayını
Elsiz ayaksız
Ekmeksiz bıraktı

50 yıldır hala Hanoi
Kimyasal bombalar
Ağaçları yapraksız
İnsanı soysuz bıraktı

70 yıldır Hiroşima
Bildiniz atom ağısı
Canlıları cansız
Geleceği umutsuz bıraktı

100 yıldır Makri
Bir anlaşma dayatıldı
Oradan buraya buradan oraya
Yangın yine vatansız bıraktı

Tekrar mayın
Bir daha napalm
Asla atom
Yine mübadele

Yüz yıl bile geçse
Emperyalizmin eski yarası
Kuruyunca soyuluyor
Eski acılar taşıyor

Kayadan çıkan Nea Makri
Onun yangını bizi de yaktı
Birincide yakan sılaydı
Bugün son anılar da yandı

Kahrolası emperyalizm
Acıları unutulmuyor
Yaşa insan sevgisi
Yaralar böyle sarılıyor
25.07.18

Yavuz Yağcı

Korku

Sayırsız defa öptüğüm
Böylece öpüşeceğimiz
Tatlı yerlerle buluşsun diye
Kahve kokan dudakların
Çay içtiğim bardağı verdim sana
Ya hiç kullanmadıysan
Vitrine kaldırdıysan
17.01

Yavuz Yağcı

Köpek

Her gün kapının karşısındaki
(sinekler uçuşur yöresinde vızır vızır,
içine değil de yanına bıraktığımız
çöplerimizin ikinci barınağı olan)
Çöp bidonu atıklarını eşeleyen
Sarı köpek seni görünce her sabah
Ne diye sevinçle kuyruk sallar sanıyorsun
Pırıl pırıl ışıldayan gözleriyle sana bakarken
Alışılmışlığa ve sıradanlığa batmış burnu
Sıcak ve güzel bir koku duyduğu için bakar sana
Farklılığının devam etmesi için ilgilenir seninle
Anlamını beklemez zaten
Şöyle bir iki baktın sadece diye korkma
Bir lokma sunmadığın için kuyruk sallamalara
Merak etme ne kızıp ısırır ne de hırlar sana
Öylece sen de sıradan olursun onun için zamanla
Zaten senden önce de yaşayıp gidiyordu
İçinde herşey öylece yaşayacak yine nasılsa

Yavuz Yağcı

Kör

Çalıştım ulan ben on yaşımda
Doğdoğru herkeste olduğu gibi
Yaktı gözlerimi kaynak arkı
Kör olsa görürdü

Yirmime varmadan kazıkladı
Emeğimle aldattı patronum
Ondan düştüm mayıs yoluna
Enayi olsa taşlardı

Yirmilerimde işlik tezgahında
Çarpıldım ben elektriğe ilk
Sonra bir de gözlerinde
Tutamadım dudaklarını

Yarısında başladım anlatmaya
Herkes anlasın diye kolayca
Nefretse aşksa her neyse
Sözcükler öylece yaşatır beni

Yavuz Yağcı

Kraliçe

Yeşil iri bir kurbağaya
Öküzken dönüşsem de
Yitirmemeye çalıştığım
Güzel bir büyüsün sen
Beni başkası öpmesin

20.11.18

Yavuz Yağcı

Kriz

Ben istemedim
Böyle olsun
Ben faydalanmadım
Bunca talandan
Biz istedik onaylandı
Böyle olunca
Birlikte çekmeyeceğiz
Ben sen çekeceğiz yine
Bizle çekmeyenler
Bizi bölen ve
Bizden çalanlardır
09.05.18

Yavuz Yağcı

Kriz Var

Yine kriz varmış
Kıçlarımız kaldırımda
Sırtlarımız duvarda
Amele pazarında

Yine kriz varmış
Babam tanzimde sırada
Tüp ve cigara kuyruğuna
Bense biber domata

Yine kriz varmış
Dünkü gün istifçi
Bugün avmci
Hepsi kan emici

Yine kriz varmış
Kendini yakmış işsiz
Milyonerler azalmış biraz
Dama çıkmış borcumuz

Yine kriz varmış
Ellerim kırılınsınlar
Bir daha aslalar
Gırla tencere tavalar

Yine kriz varmış
Düşecek mişiz aşağı
Zemindeyiz yok bize acı
Rezidansdan düşene acı

Yine kriz varmış
Yaklaştırır birliğe
Yokluk varır imeceye
Emeği yüceltmeye

Yine kriz varmış
Çocukluk hastalığı
Kapitalizmin aşısı
Bitsin sınıf aymazlığı

15.02.19

Yavuz Yağcı

Kronos

Kutlayın eğlenin
Bir yaş daha
Yaşlanmanın hüzünü
Azaltırsınız

Belki
Unutursunuz
Bu yıl verdiğim
Acıları

Yok edin
Bilinmeyene
Yeniye korkunuzu
Sislerin arasından

Sevinin
Eğlenin coşun
Bir yıl daha
Yaşadım diye

Nasıl olsa
Gireceğim
Geçireceğim
Sizi sizden
31.12

Yavuz Yağcı

Kurban

Nasıl aldırmasın gönül
Görecek günler vardı daha
Paylaşacak sevinçler vardı
Fethedecek uzaklar vardı daha

Geleceklerimizi kuracaktık birbirimizin
İhtiyarlık mezesi anılar oluşturacaktık
Kurulup, anılarımızı yudumlayacaktık
Zaman kadehlerinden dolu dolu

Bak ben yaşıyorum gitgide
Olmuyor yapmayacaktın, bırakmayacaktın
Sen hala aynı yaştasın, gencecik
Ben bencil, yaşayanların telaşlarındayım

Çidişine nasıl aldırmasın gönül
Özledim konuşmadan anlaşabilmelerimizi
Söylenmemişi gözlerinden duymayı
Kardeşçe arkadaşça dayanışmayı

Yine de sen bir rüşvet oldun tanrılara
Esenliğimiz için kurbandır dedik onlara
Sağ olmanın hainliğindeyiz, ölüm bizi ıskaladı
Ağlarız arkandan göz yaşlarımız timsahça

14.06.2002

Yavuz Yağcı

Kurtuluş

Anlaşılamadım
Uzak olduğumda ancak
Kendimden
Başkasıyken
Ulaşılamaz ötekiyken
Mutluydum
Ben de
Orda kaldım
Yabancılaştıım
Kurtuldum

Yavuz Yağcı

Kus

Bazısı seviyor seni
Bazıları da kopkoyu
Nefret ediyor
Hangisi ezer düşlerinde
Hangisi yüceltir
Ben mesela
Söyleyemem
Duygularımı
Atarım içime bekletirim
Mayalanıp yıllansın
Kırk gün bir gün
En kutlanası o günde
Şarap gibi içip
Kusarım yüzüne
Tükürür gibi anlatırım
Sana nefretimi
Hem sen gidersen iyi olur
Umutsuz ve yalnız kal orda
Pis dilinin çukurlarında
Sevgisizlik kutsasın seni
Ben sana ağız dolusu
Öleme diye dua ederim

Yavuz Yağcı

KuŖ

Kapkara
Kara kargalara
Daha bir yer açılsın diye
Gagalamaya
Daha rahat deŖsinler diye
Yurdumun rahmini
Sekiz beyaz güvercin öldürüldü
Haziran kuytularında
Ŗimdi de cıvı cıvı
Bir mavi kuŖ
Bütün dünyanın önünde

Yavuz Yağcı

Kuşlar

Parça parça ufalanıyor aşk
Düşen iri parçalar alıcı kuşlara
Ve küçülüyor aşk ufalandıkça
Öfke nöbetleri yürek tıpırtılarıyla

Oradan bir ötücü kuşun ağızından
Bir tohum düşer toprağı atığından
Yeniden biter aşk sonra İstanbul olur
Beslenir durur yaşam ölümden

Ve dost dedi ki bitmeliymiş bu şarkı
Züleyhalarca sevsen de Aslı yokmuş
Kargalar oymaktayken kara gökyüzünü
Kabahat varmış zevk de zaten yokmuş

Yavuz Yağıcı

Küs

Amcaoğlum söyledi
Küçükken ağlakmışım
Hayatımın ilk anısı
Yıkıntı gibi üzülmeler
Bir telin kopması
Üç dört yaşımda çattı
Küstüm sana demiştim
Kurumuş çeşme yalağında
Otururken iki arkadaş
O an çöktü içim
Ağladım küstüğüme
Yitikti artık yoktu
Çok korktum
Bir daha kimseye
Hiç küsmedim
08.01.18

Yavuz Yağcı

Liseli

Biz de kurtaracaktık batık ülkeyi
Yangın yerine dönmüş dünyayı
Liseliyken delikanlı yüreğimizle
Silecektik yaşamdaki kaygıyı

Biz yaşadık en güzel yıllarında
Sonsuz tazelik ve coşkunluğunda
Koşturup küfredip dövüşüp
Önümüzdeki hayatın aydınlığında

Onbeşindeydik küçüktü arz
Onaltısındaiken zulmü yıkmaktı farz
Taşı sıkıp suyunu çıkarırdık içmeye
Onyedimizde söyledik aşkımızı biz

Üniversiteli değildik ama umutluyduk
Şehirde çirak kalfa emeğimiz mutluluk
Köyde tarlada ahırda sorumluyken
İşsizlik savaş yokluk ile korkutulduk

Araya girdi postal sarık faşizm
Tam kırk yıl unutulup gitti halim
Liseliler umut çınarları bir daha
Riyakarla cahil yine gençliğe teslim
15.06.2016

Yavuz Yağcı

Lümpen

Salak bir güne
Alacakaranlıkta bile
Mutlu başlamanın adımı
06:22 de sessizce kapatırken
İlk sağ ayağını atmak
Ama eşige basmadan
Sonra 06: 26 da
Bakkalı ve kepenklerini
Anlamsız sesleriyle selamlamakla
Köpek boklarına basmamak
Yol boyu
Apayrı bir maharet
Geç boş caddeyi
Moruk taksici ordadır
06:29
Onbeş yaş büyük ama
Şapkana selam durur
Alırsın gıcık azametle
Kesin tezgahıdır
Ve mağazayı açandır
Koca kıcıyla yürüyüp giden
İşte geldi 06:36
Şöföre de bir günaydın
Kazasız taşırsın umuduyla
Zaten bir kavunla
Ödüllendirmiştin dün
Kibirli ruhunu
Kapıcıya verdiği

Yavuz Yağcı

Maastricht Göğü

Sana söylenecek öpücükleri
Kalemlerle yazamaman
Kalem iz bırakır üstüne
Herkes görür yazılanı
Dil sadece gülümsemende
Tutulacak o narin elleri
Kiraz dallarına koymalı
Dokunmak için uzanmalı
Kırmızı meyvayla karışık
Mayıs sonunda erikler düşmeden
Ve ekinler biçilmeden sırtüstü
Akşam bülbülleri henüz öterken
Gökte iz bırakan uçakları izlemeli
Öyle dalmalı ki göğe
Kutup yıldızından kayan
Bir ışığın gürültüsüyle uyanmalı
Hemen birer dilek tutalım
Sen beni iste içinden
Ben duyayım gülyüzünden
Peki diyeyim peki
Aklım üstüne gönlüm üstüne peki
Artık kalkmalı çiğ düşmeden
Taş döşeme alçak kaldırımlı
Kedisiz sokaklarda kaybolalım
Sıcak çayın gölgesine varalım
28.05.18

Yavuz Yağcı

Mahalle

Hep hayal etmişti bizim kuşak
Evlerimizin az ötesindeki
Çelikten sert ve kömürden
Kara işçilerle bir çalışılan
Mahallemizin içindeki
Fabrikada usta çırak olmayı
Grev günleri anne anne eş eş kız kızan
Sırtımızda gözcü gömleği
El ele pankart ve bayraklarla yürümeyi
Yumruğum çekiç bebeme kadife
Şimdi uzak iş kazalarında ölüm bize nafile
Kimse duymaz adımız üç kişi beş kişi
Fabrikalar şehir dışına götürüldü
O zamandır yok paydos düdüğü
Şimdi emek insana hasret
Şesimizi duyurmaya yenilik gerek
Ben de hayal etmişim
İkiçeşmelikteki tektekçide
İş çıkışı iki duble az ciğer
Eve coşkuyla dönmeyi meğer
Her yerden uzakta olmayan
Meyhanelerde ruhunu temizlemeye değer
Şimdi uzak toplu mekanlardır
Restoran ve birahaneler
İnsanlara vergiyle el ayak çektirdiler
Hepsinin içinde kaldı gamı kasaveti
Kötülük değil aşkıdır içindeki
Şöyle okkalı bir heyet çekmektir isteği
Köşeyi dönüp iki basamak evinde
Huzurla bölüşmek yuvasında ekmeği
01.01.2019

Yavuz Yağcı

Mal

Kelimeler satmakla meşgulüm
Ucuzlar bitti tezgahta
En iyilerini ön sıraya koymuşum
Müşteriler hep kızdı
Arkalardaki çürüklermiş sattıklarım
Külliyen yalan
Bendeki mal bu
Beğenmeyen marketten alsın
Hem zaten
Her kör satıcının
Bir kör alıcısı yok mu

30.06.18

Yavuz Yağcı

Masal

Yeşil iri bir kurbağaya
Öküzken dönüşsem de
Yitirmemeye çalıştığım
Güzel bir büyüsün sen
Beni başkası öpmesin

20.11.18

Yavuz Yağcı

Mavi

Mavi

Öfke duyuyorum
Öğrendiğim için seni
Medeniyet.
Ve kıskanıyorum seni
Öteki.
Sayende yabancıyım
Kendime.
Bilmiyordum maviymiş kanım,
Elitmişim ben,
Seçkinmişim.
Düşünüp üretiyormuşum ya
Aydınlığın kıyısında,
Cahilin iktidarında.
Oysa yurdumu benden çok severmiş
Ölüm ve silah;
Altmış yıldır demokrasi mermisi
Beynimizde.
Ve sevgili olabilen,
Aşkından pervane olunan
Tanrı olamazmış,
Sana ne ulan!
Sözün bittiği yerdedir emek,
Ayrıdır sınıf sevdasından.
Sustuysa
Bencileyin
Korkak!
Edilgen!
Ve kırmızıkan satmışsa
Bir torba kömüre
Üç çocuğunun geleceğini,
Ve görmüyorsa
Daha
Aydınlığı
İşim çok.
Evet,
Tamam,
Olsun!
Ben mavikan...

04.01.11

Yavuz Yağcı

Mazi

Koskoca kağıt kaplanlarıyla
Gaz tenekesi tank
Su borusu tüfekleriyle
Dolarları margarini viskileriyle
İşbirlikçileri ve tetikçileriyle
Darbeleri onlar yaptı
Çelik gibi iradem
Mermi gibi uzak
Uzak görüşlerimle
Ve bir dünyayı alan
Sevgiyle kaplı yüreğimle
16 17 18 19 20
Ve 21 22 23 24
Yaşarımda ben öldürüldüm
Pis sehparınızda
Kanuni hukuksuzluğunuz
Ve vicdansız adaletlerinizle
Ya maaşlı mermileriniz
Ya da 657 sopalarınız
Hedef gözeten örgütlü
Çeteleriniz ve korkaklığınızla
Öldüm öldürüldüm
Ha madende ha meydanda
Ulan hepiniz oradaydınız
Hep beraberdiniz
İğrençliğinizle.
Yaşlanıp buruştukça siz
Bunayıp felç indikçe
Bir yanınıza
Biz hep genç kalacağız
Bilinçte ve bilinçaltınızda
Biz korunuyoruz ha-l-k bağrında
3 5 7 9 40 binler onbinler
Yüzbinler milyonlar içre hü...

Yavuz Yağcı

Mdmk

Suçlusu tanıdıklarımı
Onlar
Etilye sütlüye karışmazlar
Otçudurlar
Suya sabuna dokunmazlar
Pistirler
Ota boka karışırlar
Çahildirler
İnsan sorumluluğundan
Kurtulurlar
Tereyağından kıl çeker gibi
Karıncanın belini incitmez
Höykürürler karanlıkta
Hep beklerler başkalarından
Ne kokar ne bulaşırlar
İşemezler bile yaralı parmağa
Ki yakmamıştır mangaldan
Ve hidrellez ateşinden başka
Yanmamıştır hiç
Bronzlaşmak dışında
Çevremin insani
Ortamının zenginliğinde
Paylaşma derdi yok
Rabbena hepbana
Dayanışma desen
Şeye sürececek bilinç yok
İyidir hoştur ve boştur
Tuzu kuru fıstıkçının
Tek derdi rahat yaşamak
Rakısını içip
Havasını atmak
Suçludur olanda olmayanda
Faillerle birlikte
Hiç itiraz etmeyen
Bu tanıdıklarım da

02.Temmuz

Yavuz Yağcı

Mehmet

Demirci Mehmet

Açar dükkânını

Sabah

Erken

Ateşini yakar

Evine

Ekmek

Döver

Fırıncı Mehmet

Açar fırınına

Sabah

Erken

Fırınına yakar

Evine

Ekmek

Yoğurur

Tenekeci Mehmet

Açar atölyesini

Sabah

Erken

Pürmüzünü yakar

Evine

Ekmek

Lehimler

Savcı Mehmet

Açar odasını

Sabah

Erken

Ciğer yakar

Dama

Mehmet

Götürür

Hakim Mehmet

Açar salonunu

Sabah

Erken

Hayat yakar

Evine

Hüküm

Götürür

Mehmet demir döver

Mehmet ekmek yoğurur

Mehmet soba lehimler

Mehmet toplayın der

Mehmet der atın içeri

Öbür Mehmetler

Ne

Yapar

03.03.2010

Yavuz Yağcı

Meram

Yokken ben buralarda
Şimdiki gibi miydi
Yaşamın günlerin
Bekliyor muydun
Yeni gelecek bu haberi
Bir insan sesleniyor hey
Şimdi duyuyor musun
Duyursa diyor musun
İnsan sesleniyordu hey
Bırak beni zaman baba
Bi yanına girip göreyim
Yakından bakayım
Sonra hemen çıkarım
Söz zaten az kalırım
Girdi çıktı gitti yitti
Oysa seviyordu
Gönlü içerde kaldı
Hayaller kendinin
Hayallerin kendine
Harikalar diyarında
Birilerinin yaptığı
Belki birinin tapınağı
Kimseyi önemsemez
Kendi için kendine gelen
Adımlarını sakınan
Tavını tutturmuş çelik
Buz mavisi derinliğinde
Çöl sarısı sonsuzluğunda
İslak kuru günler geçer
Narin hindibalar uçarken
Yine serilirken önümüzde
Yeni gün bana getirecek
Bir söz bir isteyiş
Bir işmar yetecek
Aman ha yaptığın her şeyi
Kendin için yap
Beni falan düşünme
Yaptıklarında bulayım
Bendeki kendini
Tamam artık
Git başımdan
Yorgun yüreğime
Yükleme dizlerinin ağırlığını
Gözlerim hafifletir
Uçurur belki seni
Ama git başımdan
İçim sıkılıyor
Kaygılar yüklüyüm
Bekliyorum sabahı
Kimi karıştırayım
Değil
Değil

Değil
Ne karanlığın biteceği
Ne sabahın geleceği
Aydınlatmaz ki önümü
Bir çare olmalıyım
Yansam aydınlanır mı gün
Tek başına yanamam
Tutuşursam bir orman
Yanarsam bir köy
Hayaller umutlar da
Küllere karışır
En güzeli etrafımda
Soluğumda izimde
Uzaktan da olsa
Yanımda olman
Dokunabilmekse
Kelebek kanadı ellerine
İyi bir haber almak gibi
Bekleniyor tabi
O bir arasa kendiliğinden
Sorsa nasılsın diye
Şikintimizi dağıtalım
İlgi ocağında tütelim
Dese
Ah
Fakat anladım
Tek başına şiir yetmiyor
Ve biz şairler çatlıyoruz
Söz şakımdan
Sabahın ayazında
Gecenin köründe
Ateşten gülün aşkına
Her kelimedede oysa
Örseleniyor ruhları
Keçeleşiyor dimağları
Sesimiz duyulsun diye
Yüreğimizi bıçaklıyoruz biz burda
Belki yiteriz de bu ormanda
Belki mutlu bir el
Tutup yüreğimizden
Oper bizi
Bin yıl sonra
Öylece yaşar
Yaşatırız
Anılar korusunda

02.01.19

Yavuz Yağcı

Mey

Altı üstü altı masası
Dargeçit meyhanesi
Müşteriler müdavim
Duvarında Ata portresi

Dostluklar baki
Muhabbet kallavi

Mezeler muayyer
Feylosof atyarışçı siyasi
Burda herkesin sığınağı

İki sohbetin gölgesi

Bir de gülecinden
Meyhanecinin 140 lik gövdesi

Mutfak izbe
Gönlüm gibi felaket
Koş diyor hayat
Menzil mey meze bitmekte
Sen ki ömrün gazabı
Günahım sevabım
Taze çiçeklerim boy vermekte
Zaten şiir de sönmekte
Çok gelmeyin buraya
Para diyor lüzumsuz
Meyhaneci uğraşamam diyor

Gönül dinlemiyor
Sevgili duymuyor
Beni beni beni
Bekliyor
Bekliyor
Bekleme artık

Yavuz Yağcı

Meydanda

Oysa ne çok istiyorum
Kayalık dalgalı denizi
Doğurmak ve ölmek arasına sıkışmış
Erkek suratlı cahil karılar meydanda
Şiddete tapan oğullarıyla coşmakta
Benim ne işim var burada
Oysa yollar dolu bayraklarla
Koca meydan boş yalnızım
Ağzımda hatibin kekremsi tadı
Kulaklarımda hep aynı zırlıtı
Beş tomurcuk gül düşmüş toprağa dün
Canım sikkın yüreğim yangın yeri
Bilincim kör aydınlatmıyor beni
Duymuyorum öfkemden başka sesi
Oysa ne çok istiyorum
Kayalık dalgalı denizi
03.05.2010

Yavuz Yağcı

Mezar Taşına

Gebermiş ha!
Ruhu arada kalıp
Toprağa karışamayasıca
Seni ölüm temizlemez
Ortada kalasıca
Yendim mi sandın
Onyediliyi asınca
Bir ordan bir burdan
Taş ol gayya kuyusuna
Sana özenenler de
Derhal gelsin yanına

Yavuz Yağcı

Miras

Ben gidince
Bencileyin
Çokça atık çıkacak evden
Bir ömrün birikimi
Vida kutusu
Çocukluktan kalma
Çekiçlerim tornavidalarım
Şiirlerim
Küfürlerim öfkelerim
Hepsi çöpe
Gençlikten kalma
Sevgililerim
Platonik aşklarım
Hah epeyce
Kahrolsun faşizm
Biz görmesekte
Bir de ey özgürlük var
En çok pişmanlıklar
Keşkeler üzüntülerim
Ve bolca kaygılarım pisletecek
Kalanların çöplüğünü
Benden sonra da
Epey bir süre
Maalesef kullanılmaya
Devam edilen

Yavuz Yağcı

Muhtar

Köprünün alt tarafından
Sekiverince taşlardan
Sana bakıyorum diye
Sevinip şenleniyorsun
Düşmeni bekliyorum çoban
Ne sanıyorsun sen
Muhtarın kızırım ben

Bilse neden geçiyorum
Köprünün alt yanından
Suya düşme tehlikesi de var
Bilmiyor ki muhtarın geçkin kızı
Ona çalım yapmıyorum
Muhtarın köpeğinin ipi uzun
Ondan uzaktan kaçıyorum

Şu pencereyi açıp açıp
Işığı gözüme sokana mı
Saldırıp hırlayıp ısırısam
Köprünün alt yanından
Şap şap gürültüyle geçene mi
Muhtarın itiyim uyumalıyım
İpim uzun ama ihtiyarım
04.09.18

Yavuz Yağcı

Mutluluk

Yaşayacağımız günler
Nasıl bir üzüntüdür
Siz bilemezsiniz
Çınlayan seslerinizi
Duyamadığımda
Zaten duyamayacakken
Gürleyen sesimi
Şiz duyabilemediğinizde
Özleyecekken beni
Şimdi mutluluğa bakalım
11.03.17

Yavuz Yağcı

Müphem

Dün yürüdüğün
Arnavut kaldırımlarında gezindim
Bir başkasının göremeyeceği
Ayak izlerini aradım
Buldum
Ama yine hiçbiri benim yönümde değildi
Dönemedim
Sen de tutup döndürmedin
Yön belliydi

Belki biraz korktum da
Seni aradı gözlerim
Ne derim nasıl derim
Diye planlar kurdum
Kafamda
Biliyordum
Gözlerinle karşılaştığımda yine
Ölecektim
Hava soğuktu
Denizden esiyordu
Kaçmayı seçtim

Ökçelerimizin kıvılcımında karşılaştık
Yanarak geçtik
Ne yağmur yağdı üstümüze
Ne de öpüşüp söndük
Seni senle yalnız bıraktım
Çaresiz
Yardımsız
Ayakta
Bir hayal belki
Yürüyeceğiz seninle elele
O sokakta

18.12.18

Yavuz Yağcı

Müphem.

Dün yürüdüğün arnavut kaldırımlarında gezindim
Bir başkasının göremeyeceği ayak izlerini aradım
Buldum ama yine hiçbiri benim yönümde değildi
Dönemedim sen de tutup döndürmedin yön belliydi

Ökçelerimizin kıvılcımında karşılaştık yanarak geçtik
Ne yağmur yağdı üstümüze ne de öpüşüp söndük
Seni senle yalnız bıraktım çaresiz yardımsız ayakta
Bir hayal belki yürüyeceğiz seninle elele o sokakta
18.12.18

Yavuz Yağcı

Müsrif

Kaybedenlerin türküsüyüm
Boş ceplerin içinde hemde
Sektirilen bir taş yüreğim
Satıldım fırtınalı koyu gölge

Dar cüzdandan, geniş düşünce
Hep en zengin sermayen düşün
Özgür kıl hayalleri görülünce
Biriktir bozuklukları harcarsın

Yine duyulur o türkü genizden
Yalnızsın, uzakta gecenin havlamaları
Yağmur döner köşeden
Kulaklarımda dünyalık şıkırtıları

Yavuz Yağcı

Naif

İngiltere eski başbakanı Blair
Irak savaşında yapılan
Hatalardan dolayı özür dilemiş
Hassiktirsin
Yazar Murat Belge
2010'daki referandumda
Kandırıldık demiş
Hassiktir fikirsiz
Solcular gibi direnmeyi öğreniyoruz
Diyor Nazlı Ilıcak
Faşizminize direniyorduk oysa
Hassiktir ordan
Şair naifliğim yetmiyor bunlara
Nereden estiyse
Bez mi alem mi
Kaba mı taş mı
O geldi aklıma

Yavuz Yağcı

Nazım

Benden çok acı çekmiş
Benden çok aşık olmuş
Benden çok inanmışsın
Bütün bunlar ve başka
Daha lüzumlu sebeplerden
Benden çok güzel yazmışsın
Yazmasam kıskançlığımdan
Ayıp etmeyeyim hatıranı
Eksik ve yarımım yanında
Benzerliklerimiz sevincim
Mavilerle bakmışsın sen
Ben de mavileri gördüm ilk
Beni yurttaş yapmış o haziran
Seni alıp götürmüş sonsuza
Doğduğun gün bugün
Seni anıyorum mısralarla
Sevdalı milyon yoldaşınla
15.01.18

Yavuz Yağcı

Ne

Çevren ne geniş
Uç beş kişi
Olur mu
Kalsın nitelikli üç dost

Aman ne zenginlik
Yok
Yok abi zenginsiniz
Pisliğe basıyorum rüyalarımda

Üniversite okumuşsun
Sevmeden
Adam olmuşsun ne güzel
Bir kazaydı kazanmam

Şairlik de var
Sönük
Yazıyorsun ya işte
Köpek osuruğundan değerlidir

E ailen

...
Hep berabersiniz de
İstediklerinden mi beklediklerinden mi

Yakışıklı adamsın
Adam mı
Ya ne
Kalan duvarları çatlak yıkıntı

Sağlığın da yerinde
Solum sallanırken
Siyaseten
Sulu beyinli yaşlanmış

Hala genç sayılırsın
Ancak sayarlar
Hadi ama
Sayarlar evet yedi kırk elliiki

Yavuz Yağcı

Ne Çok

Ne çok din var etrafta
Başiboş nefret dolu
Ne zaman patlayacağı
Belli olmayan
Herkes tanrı bir derken

Ne çok dindar var
Hiç sevmeyen söven
Okumayan gezmeyen
Yaşamı es geçip
Ölümü alkışlayan

Ne çok şehit var
Bütün ortadoğuda
Hepsi aynı dinden
Vurup vurulup ölen
Asla barış demeyen

Ne çok hayat var etrafta
Hepsi başka yol izleyen
Toprak deniz gökyüzü
Sevgili ana evlat
Başlangıçta eşitken

01.09

Yavuz Yağcı

Nedir

Bağın kopmaması için
Meydanlarımızda
İlkgenliğimizin
Genliğimizin
Bugünden yarına
Unutulmasın dayanışma
Diye
Nedir nasıl yapılır
Ağaç nasıl büyütülür
Ekin nasıl ekilir
Ekim
Dayan
Unutma
Dayanışma nasıl olur
Nasıl olsa aç bırakacak
Kıracak kıracaklar
İçeri atıp
Sakat bırakacaklar
Nasıl doyurulur sağaltılır insan
Nasıl onarılır isyan edilir
Nasıl devrim yapılır
Duyurmak için
Göstermek için
Duyduklarımızı
Bir de
Öğrenilsin unutulmasın
Diye yolda kalanlar
Meydanlardayız
Bugün bir mayıs

Yavuz Yağcı

Nerde

Biz sual ettikçe biteviye
Gelmedi hiç havadis
Sahi ne oldu dedikçe
Sorduk alamadık netice
Evet ne oldu o mesele

Kadın kız sıbyan zelil
Mektepli oğlan bebe
Medresede ulema dalâl
Belanı ki verecek lemyezel
Unutulur mu hiç müptezel

Şehadet şerbetini istismar ederken
Çehl alkışlarken babaya küfrünü
Sahi sanma ki vareste tutuldun
Nazarı ehemmiyete alınmaktan
Nerde pespaye şehadetnamen

22.11.2016yy

Yavuz Yağcı

Nerdeyim

Nerde benim gözlerim
Gülen ışığını yansıtır
Acısıyla inleyen anamın
Nerde
Şeytan aldı evet
Karanlığa götürdü
Dün kimdeyse sıra
Yarın kime ne
Bilinen buydu
Satamadan o gülüşü
Kim mi bu resim
Bir insanın kayboluşu
Şeytan kim
Kaç kişi
Bu kimbilir
Kaçınıcı işi
Biliriz biz
Biliriz
Buluruz
Bulup buluşturup canla başla
İsteriz insanlık onuruyla
Hemen
Hem de şu anda
Getirin

Yavuz Yağcı

Nişan

Ateşlerle gelen
Yıldırım okları
Ve öfke bulutları
Sana her baktığımda gördüğüm
Senden bana nişan olsun
Tamam
Haksız sayılmazsın tamamen
Peki böyle diye ben
Her ışığını gördüğümde
Niye bıçaklıyorum tüm bedenimi
Niye vuruyorum kendimi
Hepsi kuruntu bunların
İlgisi hiç yok
Oradan geçmedin bile
Ben akıp gidiyordum
Oradaydın durakta
O kadar
Hangi sözün öfkesi bu enerji
Her yanıma yakıp toz eden
Elimi ayağımı karıştırıp
Süklüm püklüm bırakan
Ne mi istiyorum
Kızma bana
Söndür artık
Yeter

21.05.18

Yavuz Yağcı

Nihilist

Bir Şeye sıkılmıŐsan
Bir eŐyan kırılmıŐtır
Yemeğin yanmıŐtır
HiÇ yoktu dersin boşver

Birine sıkılmıŐsan
Belki gúcendirmiŐtır
AĞır gelmiş de olabilir
Artık sevmezsın boşver

BoŐluktan sıkılmıŐsan
Yapacak bir Şey yoktur
Sokaklarda yürüyüver
Anlamsız gelir boşver

Durumdan sıkılmıŐsan
Umurunda da değildir
Beklentilerini küçültüver
Olacak olur boşver

Kimse gelmeyecek yardıma
İyi galip değil kötü de yenik
Her Şey dayatılmıŐ irade yok
Bütün değerler çöplüğe layık

14.06.18

Yavuz Yağcı

Nostaljik K. Burjuva

Eski İstanbullu olmak...
Nihavent dinleyip, karcığardan
Tad almak boğazdan, olmadı.
Biz uçamadık galatadan kadıköye

Ya da izmirden olsaydık, levantenken
O da olmadı, duyumsadığım...
Eskilikler var. Dibekbaşından koşup,
Tilkilikte fotoğrafçıdayım mum gibi.

Yine de özde eskilik özlemi.
Ya bu günden hoşnut değiliz
Ya da yeterince eskimedik hala.
Zaten köy eskisi de değildik.

Hatırlanamayan en eskim
Tahta sandalyede tokalı, naylon pabuçlu.
Kimliksizlik yığıldı üstümüze, onca
Okuduğumuz, öğrendiğimiz, özlediklerimizle.

Yavuz Yağcı

Odalar

Öylece kalacak mı sandın
Göçülmüş boş evdeki
Tahta kırık sedirin altına
Fırlatılmış süpürge gibi

Hiç bir şeyi silmedim
Her ses her bakış duruyor
Pencereden hala görünüyor
Mavi dalgalar yeşil zeytinler

Sadece çıkamıyorum odalardan
Eşiklere vuruyorum ayağımı
Kollarım kapılara çarpıyor
Eşyasız odaları karıştırıyorum

Pencere önüne geçiyorum
Mavi yeşil denizi görüyorum
Selviler kavaklar uzakta salınıyor
Çarpan kepengi bağıyorum

Akşam oluyor sesler değişiyor
Tahta divana uzanıyorum
Tavandaki lamba kör ediyor
Öfkeyi örtünüp dönüyorum
10.04.2017yyavoo

Yavuz Yağcı

Okul

Grev okuldur
Bin kez söylesem
Anlatsam sana ne çare
Bir jop final sınavı
Bir gözaltı mezuniyettir
Tvler senin kelepçen
Avmler gözbağın
Asgari ücret zincirin
Beş para ettiremediğin
Üç çuval fındık
Ömrünün sonunda aldığıın
Hayat dersindir
Ben söylesem
Görev addedip
Tuzu kuru entel
Boş çene derdin
Başfiyat okuldur
Tarlada öğretilen
Tütünde zehir dersi
Hayvanda tezek
Balıkta ayaz
Fabrikada grev okuldur
Okuyup da öğrenemeyeceğin
Benim de cehaletim bu
Okuturlar bunları
Oku da anla
16.09.2018 yavuzyagci

Yavuz Yağcı

Olsa Olsa

Bir yıldırım mıydı
Tam tepemize düşen
Ya da doğanın çağrısı
Yok, bu değil

Olsa olsa bu,
Tanrının güçlü sesi.

Sanma ki seni düşünmüyorum
Düşüncemdekiler kösnüllük değil
Sanmıyorum beni düşünmediğini
Yok, bu kadar kolay değil.

Olsa olsa bu,
Bir arayış, bir kaçış.

Hala gözlerindeki hüzün
Hep sarılışındaki şefkat
Daima öpüşündeki içtenlik
Seninki şehvet değil bir masumiyet.

Yoksa bu kadar kolay değil
Seni unutmak mümkün değil.

Yavuz Yağcı

Oluş

Madem ki varolduk
Seçimlerimiz bağlar
Dörtbir yanımızı
Seçimlerimizle mağlup
Seçmediklerimizle muzafferiz
Sorumlusu bizleriz
Hah işte bu nedenle
Kendin için seçimlerin
Bendekilerle çatışıyorsa
Taşı sorumluluğunu
Ben mutlu yaşamım içinim
Bencileyin canları
Bunun için isterim
Senden vazgeçtim
Yoksayıyorum çatışmaları
Seni sendeni yok ediyor
Kendi benimi varediyorum
Çalışıyor üretiyorum
İnsan gibi üleşip
Huzur ile yaşıyorum
10.08.17

Yavuz Yağcı

On Kasım

Şimdilik beceremedik.
Bizi affetme
Senin bizler için terkettiklerinin
Binde birini terketmedik
Emanet ettiğinle çok rahattık
Onun içindir şimdi bu zelil halimiz

Yavuz Yağcı

Ortak

1071'den beri birlikte
Döktük kanlarını
Düşmandır dediklerimizin
Bu kadim topraklarda
Bugün de geçmişimizin
Ortak ahı tuttu

171216

Yavuz Yağcı

Otobiyografim

Sen benim ilk gençliğimdin
Delikanlılığım oldun
Gençliğimsin
Orta yaşlılığım da olmalısın
İhtiyarlığım
Ve sonsuzluğum olacaksın.

Yavuz Yağcı

Öl

Barış isteyenlere
Saldırıldığı gün
-dövüldüğü de diyebiliriz-
Öldü bebek
Dünyanın en güzel denizinde
-dünyanın bittiği yer de olabilir-
Suda boğuldu
Bu dört yaşındaki
-üç de olabilir-
Her nerede olursa olsun
Mutlu olan aylan
Arkadaş bulan çocuk
Belki anasının sıcacık
-soğumuş da olabilir-
Belki babasının güçlü
-sıksa zayıf da olabilir-
Kollarından kaydı derinliklere
Ben biz o şu bu istemiyor savaşı
-çocuk da istemezdi-
Zulmü nefreti
-kin de olabilir-
Sen öl sen geber hiç itirazım yok
Yok oluşuna
Evet sen hemen derhal acilen öl
Merhum diyelim sana
-rahmetli bile deriz-
Yeter ki çok bekletme öl
-seni yaşatmalıydık çocuk-

Yavuz Yağcı

Ölü Evi

Bir yaş büyüğüm senden
Sen yıkılan evin
İç odasındasın
Vadiye bakan
Üstün örtülü
Duvar saati gecenin içinde
Korkunç bir sesle
Gün sonunu bağıyor
Durmaliydi aslında
Yine orda yaşlı komşu
Öncekinde de dediği
Çok öfkeliyim ona
Şahi niye o değildi ki
Şendin içeride yatan
Üstünde bıçak
Boylu boyunca
Ben oğlun
Şimdi senden
Bir yaş büyüğün
23.10.2016yy

Yavuz Yağcı

Ölümsüz

Onun bir anı olduğunu düşünüyorum
Mutlu etkinliklerle dopdolu bir tatilin
İki gün bir gece süren şen yolculuğun
Mütemadiyen tekrarlanan hatırası içinde
Ve sürekli hatırlanan mutlu bir anı
23.06.18

Yavuz Yağcı

Ömür

Benim ömrüm
Böyle geçecek
Büyüklerle saygı
Küçüklerle kaygıyla
10.12.17

Yavuz Yağcı

Önce

Ölümü kanıksadık
Savrulmuş cesetleri görmeye
Sorumluların pişkinliğine
Suçluların cezasızlığına
Cahilin çirkeflğine de
Sonra
Yalanı ayıplamadık
Talanı görmezlikten geldik
Oysa kanunlar tam
Kurumlar sistem güçlü
İşleriniz tıkr tıkr
Peki neden
Nefret ateşi yaktınız
İçimizde gürül gürül
İktidarınız sürsün
Sonsuza kadar diye mi
Neyle temizleneceksiniz
Ölüm arındırmaz ki sizi
Son karanlık çağın
Modern iblisleri

10.10.2015yyagci

Yavuz Yağcı

Önermeler

Belki de sevmiyorsun keşkeleri.
Ama hiç olmazsa diyelim, bir yarış olsaydın;
Kazanmak, umudum olurdu.

En önce varan olurdu bitişe,
Hedefe tam isabet yapardım,
En uzağa fırlatan olurdu.

Belki bunlar olamayabilirim ama.

Sırttaki ter içinde atlet olurdu,
Kirişteki ok olurdu,
Kuş gibi süzülen cirit olurdu.

Belki bunlar da olmayabilirim ama.

İstekli bir yarışmacı olurdu.
Hiç olamazsa bir araç olurdu,
Bir umudum olurdu anlayacağın.

Kesin ulaşırdım sana her nasılsa

Yavuz Yağcı

Öp

Dikkat et üşütme
Hava soğuyacakmış
Yine balkanlardanmış
Geçmiş gün o ayaz
Ayaklarımı ısırmişti
Postal içindeki
Dikkat et öpmesin seni
İstanbul dudakların
Kurur çatlar üşür
Uzaktayım veremem
Sıcaklığımı ve nemimi
Dikkat et öpmesin seni
Güz ayazlı İstanbullum
14.11.18

Yavuz Yağcı

Örfi

Öyle şeyler var ki zihnimde
Söylesem yazsam çizsem
En kötü engizisyon
Ve faşist işkenceleriyle bile
Arınmaz
Hele duysa onu sarı üniformalı
Baştan bakan direk içeri
Apoletli turuncu kareli ceketli çiğ çiğ yer
Ustalaşmaya başlamak bile suç teşkil eder
Sözden ötürü
Aklımdaki sözlerimden korktum yine
Bi söylersem yok mu
Sistem şak diye çöker
Hapishaneler boşalır fabrikalar dolar
Maliye batır bankalar biter
Ama söylemem
Söyleyemem
Zihnime lafım yok
Dilimden korkuyorum
Bi söylesem
Dua edin susuyorum
Sevinin yiğitçe korkuyorum diye
Tırsak olmasam görürdünüz siz
Ne para ne hisse senedi
Ne altın ne döviz
Hepsi pufff yok olur
Ayrıca o ahlaksız ahlakınız
Alkolsüz esrikliğiniz
Eşsizliğiniz ve sekssizliğiniz karışır
Pis sessizliğinize
Çirkinliğiniz daha çirkin görünür
Kapanmış çirkin çıplaklığınız da
Görünür apaçık
Beyninizin içinde
Boşluktayım
Susuyorum burda bağıra bağıra
Nah duyarsınız beni
Duyarsız
Şükret korkağım içimde
Yeni bir ulus
Yeni bir halk olduğumu kimseye demem
Diyemem
Dedirtmezsiz
Hele hak diyemem eşitlik diyemem
Emek özgürlük hiç diyemem
Zorlamayın beni
Zaten anlamam ben bu işlerden
Ebemkuşağının tam altındayım ben
Ne ötede ne beride
Geçmem geçemem iki tarafa da
Söylemiycem işte
Hem duymayıverin

Yumun gözlerinizi
Kendi içinize bakın
Bakın geliyor postal sesi
Elli yıldız acıktı
Tüh be
Konuşmayacağım işte
Yazamadıklarım onca çok ki
Ben de toplamalıyım
Pılımı pırtımı valizime
Korkuyorum
Köşemde
Demem
Duymadım ki
Kör gözüm parmağıma

Yavuz Yağcı

Öylesine

Önce Urfa'ya gidip, ustasından
Kebap yapmayı öğrenmek isterdim,
Sonra Konya'da semah dönmeyi
İlle de zeybek oynamayı Aydın'da

Soğuk ülkesinde, sıcak gözlerine
Bakmak isterdim Eskimo çocuklarının.
Yüzündeki sineği kovmak Afrikalı bebelerin.
İlle de ellerimde olmasını kızlarımın ellerinin.

Sıcak koynunda güzel sevgilimin
Ona kendimi sunmak isterdim.
Ondan da verdiği kadarını almak.
İlle de öpmeyi eşimi her sabah dudağından.

Havaiydim, uçmak isterdim çocukluğumda,
Coşkundum akmak isterdim gençliğimde,
Şimdi de hep aşk içinde olmak istiyorum
Güzel anılar biriktirmek için yaşlılığıma.

Yavuz Yağcı

Öz

Her savaşçı öldü meydandaki
Birden çıktı saklanan baştan beri
Zaferin kırıntısını hak etmeden
Muzaffer buldu korkak kendini

Çiçekli baharı getirse de zaman
Onun hak edeceği sopa ve saman
Altın semer de vursan sırtına
Yememeli arpayı emek harcamadan

Ey yüce gönül ulusu
Seni hak edecek ne yaptı ki bu
İnsan aymaz kötüye sapmadan
De dilersen üç beş yedi hu

Gözündeki muzafferi sil o bir çapak
Güzel görünen insanı yok bil o bir eşek
Doğrulmaz o iflah olmaz bir iblis
Isırdı işte üç beş gün sonra köpek

29.06.06

Yavuz Yağcı

Özet

Çocukluğumda dedelerim ninem
Genliğimde amcalarım babam
Vay canına, vay canıma!
Şimdilerde ağalarım beylerim
Yavaş yavaş akranlarım
Hay canıma!

03.02.2015YY

Yavuz Yağcı

Padişah

Şimdilerde de o hem padişah
Hem muktedirken gibi şah
Erkek kedi misalidir eder feryat
Telef olurken halk ki elinden ferîştah

Derde deva arar oldu lokman
Müdde-i umum derdest yeri zindan
Saray ferc ediyor hem bağılıyor
Kolağası miralayı perperîşan sekban

Atide umulmaz lakin ulemadan em
Bugünü kurduk ki özgür halkız hem
Fecr koyu karanlıktan çıkar sabaha
Yeis yok istiklal emek ister her dem
YYagci 28.08.2015

Yavuz Yağcı

Parti

Rakı var iyi ki
Şiir mezesi
Kim duyar kokunu
Ezmezsen kendini

Yine şakıyorsun
Bana kanıyorsun
Oluk oluk kokuyor
Gül gibi akıyorsun

Partim sensin
Tangoda adayım
Versem düşümü
Beni seçer misin

21.05.18

Yavuz Yağcı

Plan

Mesela bir ev alamadım hiç
Uzun süre sahibi olamadım bir arabanın
Dünya turuna da çıkamadım
Tüm çabamı sadece yaşamaya harcadım
Birkaç kez durduruldum bu yolda
Dönmedim, dönemezdim
İstemedim de
İnatla yürüdüm
Zorlu yollarda aksayan sol yanımla
Ama planlarım oldu hep
Hayallerim umutlarım çocuklarım
Gidecek meydanlarım var benim
Denizlerim dağlarım
Yüzbinlerim milyonlarım var benim
Bir gün mutlaka birlikte gideceğim
14.11.2012

Yavuz Yağcı

Red

Niye unutayım ki
Kalbim atıyorken hala
Niye düşlemeyeyim
Neden istemeyeyim ki

Niye soğuyayım
Cesedimin içinde
Canım varken hala
Neden sevmeyeyim ki

Neden özlemeyeyim
Neden sarılmayayım ki
Kanım avuçlarımdayken
Aşkım yüreğimdeyken hala

Çiçekler renkleniyorsa
Kuşlar ötüyorsa hala
Sen neden sevmeyeceksin
Ben ne diye öpmeyeceğim ki

19.05.2003

Yavuz Yağcı

Rejim

Rejim değişmişmiş
Umurumda mı
Bir elimde çapa
Bir elimde yular
Kaç nesildir bu bağlar
Aynı kağnıyı duyar
Kaç defa değiştii sahi
Ne kalemim hafifledi
Ne de tornavidam
Ne çekicim
Davar daha özgür
Sabah çıkarlar çayıra
İstedii otu yerler
Bizse aynı tabldotu
Kaşıklarız her gün
Rejim değişmişmiş
Yaşam bu zaten
Her şey değişir
Ama hep gelişmez
Korku egemendir
Açlık ve açıklık üzre
Hiç olmadı özgür irade
En çoğumuzdan azımıza
Hep aynı tüketmişlik
Umurumda mı bi sor
Vallahi değil
Ali Rıza aşkına
Mehmet Ali aşkına
Umurumda değil
Biz hep bilmeden
Duyulmadan öldükten sonra
Bir azalır bir çoğalır vergiler
Açlar da öyle toklar da
Bir iki kez dedik hadi len
Kurtuluştta ve gezide
Hala konuşulur
Unutulmaz yaşanır
Benden hep korkulur
Kime ne yapmışım ki
Kışkırtan da belli
Korkutan da
Kendim olduğum
Ya bir ya iki yarenlik
Ya iki rekat ekmek
Ya da iki tek balık
Bizim kafalar böyle alık
Rejim değişikmiş öyle mi
Hepsinin vakti bir sefalık
03.12.18

Yavuz Yağcı

Renk

Zorluklara yardım diye
Tanrı sürerken cennetinden
Kadına renkleri de vermiş

Adları bilinmez bizce
Onca güzel rengin
İyi ki yanında getirmiş

Toprak rengi haki ve
Gri ile siyah erden
Dünyayı acıya bulamış

Cıvıl cıvıl renkler de
Giysisinde kadının
Teni yuvasına yakışmış
03.01.15

Yavuz Yağcı

Renksiz

Fante'ye Bukovski ekledim
Okudum;
Hayatımı düşündüm.
Mermer bir ilkçağ heykeli gibi;
Pürüzsüz, beyaz, estetik kaygının ağır bastığı.
Oysa, evet mermer; soğuk, renksiz
Ve katıymış...
04.02

Yavuz Yağcı

Rubai 1

Bunca yıl aşkınla çarpan zayıf kalbime acımadın
Aşkınla coşup ölümsüzleştirdiğime sevinmedin
Düşünle eskiyen biçare yıllara da acımadın
Bari ateşinle köz olmuş çirkin bedenime acı

Yavuz Yağcı

Rubai 10

Anlamıyorsun tek kelimesini
Nesini seviyorsun bu müziğin
Güle seslenirken seher vakti
Bülbül de ne der bilmem ki
23.11.17yyavoo

Yavuz Yağcı

Rubai 11

Mevcuda nazar değmesin diye
Büyük dilekler bile dileyemedik
Yokların boş korkusu ağır bastı
Azları çoğaltmanın isteğinden

Yavuz Yağcı

Rubai 12

O kadar kanlı ki elleri çok ah yüklü yürekleri
Günah sevap olsaydı hesap bu dünyaya iner
Huzur sıcaklığı uğramaz su bile temizlemezdi
Burda yaşarken kururdu pis elleri kötü kalpleri
12.03.18

Yavuz Yağcı

Rubai 13

Biz içiyorsak üzüm için
Sarhoşluktan değil
Ezilenden yanayız hep
Dostla içip badeyi
Mest oluruz yürekten
Hay huy deyip sallayan
Boş esriklikten değil
04.05.18

Yavuz Yağcı

Rubai 14

Niye üzülyorsun
Yaşamışsın güzel
Niye üzülyorsun
Yaşanmamışa güzel

Yavuz Yağcı

Rubai 15

Tüm paradigmlar ağır yük
Hepsi yüz yıldır ölü zaten
Terketmeli bir şehir meydanına
Dileyen eskici alsın kullansın

Yavuz Yağcı

Rubai 2

Gönlümce sevdim ömrümden parça verdim
Sana yetmedi canım istedin benden
Can gittikten sonra geri kalan beden
Onu da sana sundum sen beğenmedin

Yavuz Yağcı

Rubai 3

Aşk da bitti işte
Kavgasız sevişmesiz
Olan hep sözcüklere oldu
Şiir surlarında kırık dökük tuğlalardır

Yavuz Yağcı

Rubai 4

Ortalıktaki her ağır sözünde
Muhataplığın şüphesi bile
Büyük mutluluk kıvılcımı
İçimdeki umutsuz aşkında

Yavuz Yağcı

Rubai 5

Birazdan uyku bastırarak, uyuyacağız rahatlıklarla
Oysa kan sızması sürececek, dindaş birbirine kıyacak
Dört din barış içinde kaldı, o şehrin en uzak yerinden
Gelip anlatan dinlenmedi bombalar dinletti kendini

Yavuz Yağcı

Rubai 6

Seni göremem dokunamam
Keşke bir mabedin olsaydı
Arındırabilseydim huşu ile
Günahkar bedenimi içinde...

23.08.15

Yavuz Yağcı

Rubai 7

100'süz kaldık. Bense zaten
Yüzsüzdüm dayanamazdım
Gittim sonra Ankara garına
O kadar bile dayanamadım

Yavuz Yağcı

Rubai 8

Mağdurum da mağdurum
Soğudu artık bu yemek
Bıktık usandık yavanlıktan
Artık kalkmayı bilmek gerek

12.03.17

Yavuz Yağcı

Rubai 9

Aşk iki kişilik
Bir kandırmacadır
Ben hep kendimi
Tek kişilik aldattım
21.05.17

Yavuz Yağcı

Rüyam

Düğünlerde oynarken
Halaylarda semahlarda
Seyredip ağladığım
Anıların soğuk koynuna bıraktığım
Gençliğimi anımsatan
Gençleri öldürdünüz
Kırk yıldır
O zaman şimdiki katiller gibi
Babalarınız öldürürdü
Yeşerip gelen gençliği
Şimdi de siz
Biz de nefretlerimizi besledik
Siz devlet giysisi içindeydiniz
Biz sevdamızı giyerdik üstümüze
O yüzden yok edemedik sizi
O kadar iğrençleştiniz ki
Kendi kuyruğunu yutan yılan gibi
Artık kendi çiğ etinizi yiyorsunuz
Kendi kendinizi bitiriyorsunuz
Kırk yıllık bir rüya olsa bu
Uyansam ve siz yok olsanız

31.10

Yavuz Yağcı

Safahat

Evvela subaşılar
Bilahare müdde-i umuılar
Nihayetinde de kadılar
Çullanıp tecavüz eylediler
Adalet ki mazlum
Umum karhaneye döndü
Muhabbet tellalı kim
Şahı hovarda kim
Veziri meczup kim
26.12.2014

Yavuz Yağcı

Sana

Dokunma bana
Kelebeğin kanadıymım
Dokunma
Dökülürüm üstüne
Renk renk pul pul
Çok sıcaksın
Uzağımda dur
Ben yeni yağmış
Savrulup koşan
Beyaz karım
Dokunursan
Gözyaşı gibi sızıp
Dudağına karışırım
Seni arayayım
Bütün gözlerimle
Büyük ellerimle
Bulmak şart mı
Dokunma bana
Pamuk havıymım
Kıvılcımlı nazarının
Külü yeter bana
Parlar yanarım
Tek öpüşünle
Uzağımda dur
Isınsın içim
Kamaşsın gözüm
İçlensin gönlüm
Güzel endamınla
Dokunma bana
Buz ol çelikli
Göreyim keskin ışıltını
Çeksın sana beni
Doğransın ciğerim
Elim ayağım
Susmasın dilim dudağım
Devam etsin sözlerim
Söyleyeyim
Yazayım
Sana
16.04.18

Yavuz Yağcı

Sanal

Ey facenin twitterin
Mıhşıçtıları
Bu sanal alemin
Tavşan bokları
Keremeti kendinden makbul
Yaralı parmağa işemez
Sevmez onaylamaz
Sinameki uyuzları
Ne kimse senden aşağı
Ne kimse senden yukarı
Varsanız timelineımda
İnsan saydığımdan
Bilgiye açlığımdandır
Beğenmeyeceksen
Kendinden gayrısını
İşeme artık duvarıma
Ecelin gelmiş senin
Etmeyeyim suratına
29.10.16

Yavuz Yağcı

Sanat

İşin sahibi
Malın sahibisiniz
İstediginizi istediğiniz ücrete
Layık olanı değil
Sizden olanı tercih edebilen
Yurtdışına ölsün diye
Asker gönderen
Hasret çeksün diye
İşçi gönderen
Adaletin sahibi
Kanunun sahibisiniz
Dilediğinizi asar
Sevmediğinizin kesersiniz rızkını
Güç sizde
Kocaman hemde
Sorgusuz denetimsiz
Kimse bir şey soramaz size
Zaten herşeyi bilirsiniz
Onyıllar süren
İktidarınıza rağmen
Bunca gücünüze
Bunca paranıza pulunuza rağmen
Biliyorsunuz
Sayemizde mutsuzsunuz
Onun içindir saldırganlığınız
Tetikte duruşunuz
Hep savunmada oluşunuz
Çünkü mutsuzsunuz
Şanatın kadim cezası
Mutsuz bırakmak sizi
Bu da bizim gücümüz

Yavuz Yağcı

Sarkaç

En büyük ikilem
Gerçekler ile
Sorumluluklar arasında
Gerçeklerin farkındaysan
İtirazın olmalı
Bir eylemin olmalı
Onca şey var ki
Şiddetle bağırmaya
Ve kahretmeye
Lanetlemeye yakışan
Fakat kahredicilik
Lanetlilerin elindeyken
Geride kalanlar
Zincirlerimiz
Kafeslerimiz
Eli ayağı bağlıyor
Haykırmayı susturuyor
Zincirleme bir acının
Zulmünden çekiniyorsun
Sorumlu değilsen
Yoksa umarın
Hepsi kolay
Çelişki yok
Bas böğrüne
Fırlat taşı
Çek kolu
Sarkaçtaki sinek gibi
Gidip geliyoruz
En ötelere
En berilere
Bilmek ile
Sorumluluklar arasında
Onun için beklendi
Gençlik bitince
Emeklilik gelsin hele
Oysa geldiği halde
İkilem sürmekte
Bitmedi edilgenlik
Birşey yapmanın
Sorumluluğu ağırmış
Asıl sorumluluk yaşamakmış
02.06.17

Yavuz Yağcı

Savaş

Babasının düşün
Yemeyip yedirmiş
Gönlünün yücesinde
Gücünün üstünde sevmişsin

Anasının düşün
Tam dokuz ay
Geceler sabahlar boyu
Nasihatlar sevgiler boyu

Şimdi hangisi yerdekilerden
Hangisi kimin kolu
Ulaşamıyorsa
Kim getirir sana onu

Mis kokusu gider diye
Çayır gibi çay gibi
Toprak temizliktir ölüye
Gömme dondurucuda gizle

Düşün ana babasını
Hangisini alırsın
Beğendiğin el bu mu
Bu kokuyu mu istersin

Hangi ana daha çok ağlar
Hangi baba derin susar
Ölçebildin mi
Yüreğini açabildin mi

Nefretin yanılda
Sevdan da
Savaş çıkmaz yol
Umut barışta
YY 08.09.2015

Yavuz Yağcı

Sayılar

6. Filo defol diyorduk
Siz bıçaklıyordunuz
Ne ABD ne Rusya diyorduk
Boğuyor vuruyordunuz
Tam bağımsız Türkiye diyorduk
Siz işkence ediyordunuz
Tüm bu zamanlar boyunca
Siz millici geçinip
Tetikçilik yapıyordunuz
Bize düşman diyordunuz
Ne oldu yılan bu kez sizi mi
Dolar çakınca 5lik
Birden antimerikancı
Birden anti emperyalist
Vatansever kesildiniz
Onurlu ol sıkı dur diye
Yüz yıldır anlatıyoruz
Tane tane herkes anlasın diye
Elli yıldır bas bas bağıriyoruz
Sağır sultan da duysun diye
Sahi şemsiye açılıyor mu
Dur daha gitme 6lı sırada
Beygiri geç eşeklik kaldı geri
Ama saman da yok 7recek
07.08.18

Yavuz Yağcı

Saymayın

3
21
43
Bakın ne güzel
Siz sayabiliyorsunuz
Ben sayamıyorum
Sayılır mı Ali
Sayılır mı Mehmet
Sayılır mı Kemal
Hakan Acar Enis Efe Bayram
Burak Aziz Cafer Davud Dinç
Ecmal Alp Emrah Faris Dâver
Gaffar Göneneç Fikri Abdülali Cem Hamza
Tanıyor musunuz bunları
Ben de tanımıyorum
Rakam değil bunlar insan insan
Bunlar da
İbrahim Sinan Yasin
Kadir Levent Tahir Utku
Mahir Şerif Mert Öner
Nail Zihni Nedim Oktay
Osman Mesut Özer Pertev
Rafet Veli Rıza Üzeyir
Sadi İdris Selim
Nusret Şinasi Korkut Tolga Tufan
Ulvi Zeki Ümit Sedat Lütfü
Vedat Yahya İzzet Yunus
Zafer Perver Ramazan
Sıkıldınız mı
Bitmedi daha binle çarpın
Onbinle çarpın
Bu birbirine çarpılmış cesetleri
Yüzbinle çarpın
Kadınlarımızı kızlarımızı da ekleyin
Yurtları belli değil
Nereli oldukları belli değil
Onlar vurulup öldüler boğuldular
Yandılar parçalandılar öldürüldüler
Öyle numaradan değil
Göz göre göre
Ortadoğunun ortasında
Biri daha mutlu hissetsin diye
Öldürüldüler
Öldü saymayın

Yavuz Yağcı

Seçim

Her şeyi aktarabilecek
Bir kelime düşünüyorum
Onlarcası geliyor aklıma
Birini bile seçemiyorum

Tutuyorum bir hayat seçiyorum
Sonra birçokları diziliyor önüme
Yeniden seçmek istiyorum
Hiç biri kalmıyor elimde

Yürüyorum öylece
Bir sürü yol çıkıyor önüme
Birine sapıyorum kendimce
Sonra bunu ben miydim seçen diyorum

Yeni kelimeler yeni hayatlar yeni yollar
Yeniye isteyişlerin özünde eskimişlik
Seçmenin özünde de yenilenmek
Ya da şansını yeniden deneme isteği var

05.08.2002

Yavuz Yağcı

Sekiz

Ne kolay değil mi

Sekiz

Can

Can

Can

Can

Can

Can

Can

Can

Sırf sen

Car car car car car car car car

Edesin diye

Dur çiçek

Dur gökyüzü

Dur insan

Dur emek

Dur kötü

Dur ma

Zulmün artsın

19.08.2015

Yavuz Yağcı

Serenat

Pervanenin dileği belki
Işığa varmak değil.
Yanmak!
Kül olmak da değil,
Sevdalanmak.

Uçurumun kenarındaki kaya
İster mi hiç düşmeyi.
Onun derdi,
Uçmak!
Hemen varmak sevdasına.

Bir de sen gelsen yanıma
Gel deyiversen bana
Uçuversen ulaşsam sana
Sevdañla yanıversen
Dudağında!

Yavuz Yağcı

Sesini Duyamadığım Anlar Yüzünden

Dörtnala toz duman içinde koşan
Doru at sonsuza uzanır gözü yönünde
Sen bir de geri bastır yüzünün tersine
Topal eşeklere döner en güçlüsü bile
Kırbaç darbelerinden korumak için
Koşup sarılsan boynuna nafile
Çok mu yaklaştın sandın ateşe
Elektrik çarpacak diye dokunamıyorsun
Ondan mı ani duruşun çekilişin
Ellerin ve boynun istemezce geride
Kalabalık şenlikli yolunda yığınla insan
Durma aniden çarpar yetişmek isteyen
Gerinde çin seddi yok ağlama duvarı da
Ters adım atarsan düşersin boşluğa
Bir adım çekilsen kayar gidersin
Anılar heybesi doldu taşmasın dersin
Her defasında ilk seslenişle başlarsın
Sen de haklısın bu saatten sonra
Bizim hayatımızın güzellikleri ölüyor
Ya ne kaldıysa elde kalanlarla yetineceğiz
Durmadan bir İstanbul bir izmir olacağız
Ya da en çok yollarda geçecek ömrümüz
En güzeli izin vermiş olman aklımdalığına
Bir İadesten çok bir başkaldırı eşliğindesin
Seni uyumanın kuytusunda yakalıyorum
Uyanmanın şafağında maviye çaliveriyorum
Götürüyorum gizliden zulama öpmeye
Bir tek ben biliyorum içimdeki aydınlığını
Sen de biliyorsun hınzır gülüşünden belli
Sesini duymadığım anlar yüzünden affet
Ayaklarımda kanat gözlerimde sonsuzluk
Gramofondaki bir plağa iğneyi koyar gibi
Titiz dikkatli ve beklenti içinde olmalıyım
Sesini duyarım belki çok eskilerden gelen
Kumlu genizden ve melankolik lilimarlen
Herkesin içinde ellerine sıkıca sarılarak
Dün bütün gün çevrem seni andı huşuyla
Ne güzel olurdu ışığının içinde uyumak
Sesini duymadığım anlar yüzünden affet
20.01.19

Yavuz Yağcı

Sev

Konuşurken
Güzel cümle kuramam
Öfkem ağır basar
Bağırım çaresiz
Yazarım bu yüzden
Kelimelerimde de harfler eksiktir
Unuturum sonraki sözü düşünürken
Hayallerim ağır basar
Okuyup yazamazsın beni
Ama sev beni
Yürüyebilirim
Güzel koşamam ben
Aksamam engel olur
Sol sesle ilerlerim yolunda
Takılır ucu tökezlerim
Kalkar ben yine sana gelirim
Çağırırsan sen
Çağır tabii ve sev beni
Çok severim çok öperim
Çok sev beni
Pişman olmazsın
Hayalperestim
Hala delice inanırım devrime
Proletaryanın beni de ezeceğini bile bile
Bir gün mutlaka sev
Ama her gün hep sev beni
Hala uçarım rüyalarımda ve düşerim dipsizliklere
Sen yine de sev beni
Sen de sevilirsin
Çalışmayacağım o günü beklerim hep
Bunca yıl başka şey yoktu aslında
Sabah erken düşerim yollara
Sen çok çok çok sev beni
İşten düşünüşleri de ben seveyim
Seninle bir
Sahip olamadığım bahçeli -bahçesiz-
Evimizde
Bizim evimizde karşıla beni
Hanımeline leylağı sulayalım
Böylece uzayıp gitsin düşümüz
Ben çok severim hep
Sen de sev çok
Ben de göreyim
16.10.17

Yavuz Yağcı

Seviye

Sendikalının ne çokmuş yitirecekleri
Yirmi gün önceydi öyle yirmilikler ki
O gençlerin oldu taksim meydanı
Zaten yoktu kaybedecek zincirleri

Ne üç beş ağaç ne taksim gezi
Onun ağzında ayyaş oldu gazi
Haktır penguenlere makarnalar
Çekmiyor artık halk bu muhterisi

Bükük kaldı boyunları belleri
Seviyesi olunca kıcıyla müsavi
O kadar eğildiler ki yalayıcılar
Göt kılı oldu kültürün seviyesi
17.06.2013YY

Yavuz Yağcı

Sevmedin

Benim aşamadığım dağlar
Gölgesin düşürdü yoluma
Yüzemediğim deniz
Balıklarını verdi çoktan
Geçemediğim nehir kurudu
Uçamadığım gök
Öpemediğim göz
Sarılamadığım endam
İstemediğim her şey sende
İstediyimse çok az
Ama yine de feleksiz
Sevmekten yorulmadım seni
Çünkü sevmedin beni
29.04.16

Yavuz Yağcı

She

İnsanlar okumuyor
Romani geç
Şiir bile zor
Herkesin eli ayağı
Ői de dolaniyor
İki mısrası bile
Etkileyecekken O'nu
Zor geliyor
İlk ikide kalıyorlar
08.02

Yavuz Yağcı

Sıkışma

Umut kirlenmemiş ışıklarını ulaştıramayacak
Derindeki köklerime veremeyecek müjdeyi
Güneş tohumlarımın çatlamasına yetmeyecek
Öylesine cılız ve soğuk ışıldıyor ki
Kendi gündönümümü başlatmam gerekecek.

Prometheus bana da versin çaldığından
Üşümez yüreğim belki o zaman;
Yalnız yatakların soğuk ürpertisinde
Kızgın ve kırgın kolum biricik temas için
Boş yere kamçılansa da yatakta.

Azamet ve isabet tanrısı varsa
Verdiği gücü istemiyorum bundan böyle
Geri versin bana masumiyetimi
İktidarla birlikte verdiği zorba gücü alsın
Kendimle kalayım saf ve iyi yürekli,
döneyim evime.

Yavuz Yağcı

Sıla

Sırf o üç yıl yüzünden buralı değilim
Sıfır bir iki üç
O üç yıl yüzünden oralı değilim
Sıfır bir iki üç
23.07.18

Yavuz Yağcı

Sınır

Ben bir oyuncağım
Plastik bez
Renk renk rengarenk
Palyaço araba sevimli kedi

Ben bir çocuğum
Oynadım oyuncağımla
Doydum ona
Abime verdim götür olmayana

Ben bir canım
Kın kemik et
Öfke şiddet nefret
Yok ettim kendimi seninle

Biz üçyüz umuttuk
Gelecek güzel günlere
Hayat vermeye sur ötesine
Gizli el sırlara attı bizi de

Benimle oyna oynama
Benimle büyü küçülme
Bana hayat ver alma
Beni de anla sev kolla unutma

Yavuz Yağcı

Sıra

sen susarken
istanbulda başladı
ankarada sürdü
izmirde yürüdü
maraşda büyüdü
sivasta ürüdü
diyarbakır bugün
yarın sil baştan
hala susuyorsun
sıra sana yeniden
gelmez mi sanıyorsun
141215

Yavuz Yağcı

Sırça

Ulaşmanın çok yolu var sana
Ama çıkar bir yolu olmalı
Ne semaya sapmalı ne cezaya
Sadece aşka çıkmalı sevdaya

İmkânsız aşk için ağlamaksa
Pembe serinliğiyle çarpar yüzüne
Yaz sıcağı değildir yakan içini
Pembekuş kanadında gelmeli sana

Sırça sarayın sırça kuşu yüreğim
Uzanırsam kanatlarım beni sana getirir
Bilirim içimde özlemim düşü getirir
Düşünmezsem benden geriye ne kalır
21.04.06

Yavuz Yağcı

Sinema

Nasıl düşünmem gerektiğini bilmeyi isterdim
Ve nasıl istemem gerektiğini
Daha az yorulurdum o zaman
Ve sana ayıracak daha çok zindeliğim olurdu
Harcadık onu bozdura bozdura
Bir kısmını paylaşır dondurma alırdık
Kalanı dağıtırdık omzu düşüklere
Bizde kalmayınca
Çocuklardan isterdik
En güçlü yanları
Hiç yorulmamaları
Her yerde arkadaş bulabilmeleri olan
Bizi de bulurlardı eminim
Beraber koşardık engellide
Havuzuna düşerdik
Her yan çamur derya deniz
Ama bereket ve verimlilik kokardık
Ben buğday başağı olurum
Sen gelincik
Al sarı dans ederdik
Akşam rüzgarında
Uzaktan seslenirdi köpekler
Koyun çingirakları
Ve cırcır böcekleriyle
Uzak bir gün batımını özlerdik
Evet onu hep özlerdik
Ya bir çorba sıcaklığı
Ya da yazlık sinema minderi
Yumuşaklığındaydı hayat
İsteyecek ne kaldı ki
Bunları birlikte düşlemekten başka
12.02.19

Yavuz Yağcı

Siyaset

At beygir yetiştirmeirse
Timarsa kaşağılamaksa eşeği
Bilen yapmalı elbette
Tepilmemek ve ısırılmamak için
Seyis olma işidir siyaset
Sözkonusu benim hayatım
Geleceğim ve hayat oysa
Fikir beyan etmek hizmettir
Düşünce üretmek emektir
Hakkını istemek akıldır
Seyisin eşeği beygiri miyiz
Sırf sen konuş
Ben sadece dinleyeyim
Mühendis de doktor da
Asker de nüfus memuru da
Hakim de savcı da
Hayır da diyecek evet de
Müteahhit tüccar avukat
Bayii ve kabzımala serbest
Sana bana derdest
Yok öyle yağma
Emek de konuşacak
Tüccar kadar
Bu toplumun yok ihtiyacı
Fikir üretmeyene
Bir avuç müşterihe
Siyasetçi doğmadı o
Siyaset için eğitilmedi bile
Eğitimi de umursamadı
O konuşacak
Ömür boyu eğitimi süren
Susacak öyle mi
Hadi ordan boşboğaz
Hadi yalancı
Edepsiz terbiyesiz
Önce sen sus da
İşinin itibarı yükselsin

Yavuz Yağcı

Siz

Siz hepiniz
Alkışlayanlar ölümü
Ölün öldürün
Birbirinizi gömün
Belki kalanlarla
Mutlu bir hayat
Başlar
Ölümün kutsandığı
Sevisi kıt
Bu kıraç topraklarda
Hayatın övüldüğü
Umutlu gönüllerle
İnsan hayvan bitki
Canlarla bir
Huzur içinde
Birlikte biz
Kalalım yarınlara

Yavuz Yağcı

Sohbet

Yapmaya dair tüm iddiamın bittiği
O puslu yıllara ulaşabildiğimde
Olursa, sallanan sandalyeme oturup
Şansımı iyi değerlendiremediğimi
Kendime söyleyebilecek miyim
Oysa neler yapabileceğimi saymakla
Geçiriyorum günlerimi
Yeter mi her şey için zeka
Uygun bir beden
Üstüne bir miktar yetenek
Belki çoğu için fazla bile
Ama bu doğru değil
Bunların hiçbiri bir denizyıldızı
gibi beş parçaya bölünüp
Her parçandan yeni senler
yaratmaya yetmez
Hiç kimseyi de suçlamıyorum
Yok, yalan yok
Kimsenin suçu yok bu durumdan
Elime aylardır sazımı almayan ben
Haftalardır bisikletime atlayıp
Rüzgara karışmayan ben
Yıllardır tuvale bir renk çizmeyen ben
Kanatlanıp uçmayan ben
Yıldız olup parıldamayan ben
Bunda suçu var mı başkalarının
Oysa yapabileceklerimi düşünüyorum da
Suçlu içimdeki küçük istekler
Aceleci istekler
Bunları sakinleştirip sulayıp
Büyütemeyen de ben
En iyisi dünyamı küçültmek belki
Ama küçücük bir dünyada
Uçmak neye yarar ki
Beni büyütmeyen ne acaba
Olgunlaşmak şöyle usturuflu olmak
Hiç olmazsa şöyle biraz olsun
Dıştan görüldüğüm gibi olmak
Yani sert, yani tumturaklı, yani ciddi bürokrat
Böyle olursam komşunun çocuğuyla
Nasıl top oynarım yakışır mı
Hele hele uçurtma uçurulur mu
Bu yaşta çocuklarla hiç yakışır mı
Elbet oynanır elbet uçurulur hem yakışır da
Güzellik tüm insanlara yakışır.
Hala neler yapabileceğimi saymakla
geçiriyorum günlerimi
Ekmek arası yıldız yiyorum yani
Şimdi sürekli kendimleyim
Günün yarısı eşimleyim
Çeyreğinde çocuklarımla
İki kuşak sonra belki bazen torunlarımla

Ya üç kuşak sonra kim bilecek
Benimde bir zamanlar yaşadığımı
Her mevsim bir kez olsun hatırlanabilecek miyim
Hem hayıflanıp
Hem de bir şey yapmamak
Acı ama kolay
Ve ben de yine kolayına
Kaçıyorum şimdi...

Yavuz Yağcı

Sol Yanım

Yürürken duyurur sol yanım
Kalp atışında sağlam şimdilik
Tutuşunda bebek
Büyümedi narinim sol yanım

Yükledim kitaplar dolusu
Deneyimler umutlar heveslerden
Biz görmesek de, bir gün! Sol yanım
Kimselere anlatamadım vuruldum

Korkularımı doğurdu ağladım
Aşklarımı büyüttü yüreğim
Benim kalp ağrım ciğerim
Sol yanım, sol yanım

Yavuz Yağcı

Soma

Sırf ağaç mı
Sadece kömür mü
Yürek de ateşler içinde
İşte böyle
Ben gibi yanar

Yavuz Yağcı

Somallar

Siz ma seyredip
Kafanızdan aşağı su dökün.
CoŐku içinde ve titreyerek
Huzurla girin yataklarınıza

O artık ciğerini hissetmezken
Benim ciğerim söndü
Yatağım yorganım kömür
Ne kısa bir ömür

Bizleri siz değil tarih hatırlayacak
Yüzyıl öncesinden bugüne yarına
Bas bas bağıracağız
Krizlerinizde boğulun diye

Dünya öğrendi
Bizde de öyle olacak
Ve öle öle var edeceğiz
Yitip giden hayatlarımızı
YY 24.08.14

Yavuz Yağcı

Sonsuzluk

Siz muhteşem bayan
Muhtemelen siz değilsiniz
Düşlerdeki o doğru kişi
Aşka düşünce kim arar ki
Adınız kelebeklerdir içte
Siz etkileyici bayan
Böyle biri olmayabilirsiniz
Belki doğru kişi de
Ama aşk olsun size
Onu hiç kandırmadınız
Nefret bile etmediniz
Şanslı sayın kendinizi
Seviyle bir olsaydınız
Siz olmayacaktınız
Siz güçlü erdemli kadın
Güzel sözü ilgiyi geçin
Hakaretiniz bile o köre
Dikenli gülün darbesidir
Ama doğru kişi değilsiniz
Fakat bilin bu sayede
Ölümsüzlüğe eriştiniz
19.10.17

Yavuz Yağcı

Sorun

Sorun açlık değil
Sorun eşitsizlik
Üretimsizlik sorun borç
Ahlaksızlık ile arsızlık
Toplumsal çürümenin
Devrimi nedir
Sorun yoksulluk değil
Eğitimsizlik ve cehalet
Kalitesizlik ve zevksizlik
Hangi isyan yükseltir
Hangi devrim yüceltir
Estetiği ve güzelliği
Sorun demokrasi değil
Sorun seçmek değil
Seçmek özgür olmak ise
İrademin tepesinde terazi
Böğründe körün kılıcı
Hangi başkaldırı getirir
Temsiliyetimin özgürlüğünü
Bir sorun olmalı
Bu sorunu bulmalı
İtiraz suç sayılacaksa
Alın sizin olsun seçimleriniz
Sizin olsun sokaklar
Sizinle dolsun meydanlar
Sorun adaletsizlik
Sorun haksızlık ve liyakatsızlık
Çözüm falan aranmıyor
İnsan çözüm istemiyor
Kendi umarsız dilenciliğinde
Asgarisinden yaşamla uyusuk
Bundan böyle sizlerin
Oyununuzda yokum
Arayın beni biraz
Sorun farklılığın mahkumiyeti
Sorun sadece tek seslilik
Sen gibi olmam şartsa
Ben olmamın anlamı ne
Artık yokum oyunuzda
Yokum kirli oyununuzda

13.07.18

Yavuz Yağcı

Sorunsal

Sorun ekonomi cahil herif
Gelecek ipotekli
Sorun demokrasi aptal herif
Düşünce kelepçeli

20.03.18

Yavuz Yağcı

Söz

Ben de bilirdim
Sözcük dantelleri
İşlemeyi biryerlerde
Gönül pahasına
Ömür parasına
Direnenler olmasa

02.06.17yyavoo

Yavuz Yağcı

Stadda

Köpük saçıp höykürerek
Şarap acılığında kekremesi
Öfkenin sarhoşluğuyla yaktığın
Gerçek düşmanın mı
Sen nereden bileceksin
Onlar mevzilerinin
Safahatlarının zaptının mahkûmu
Zincirlerinden ziyadedirler
Tabutlarını korumanın peşinde
Ki onlar umudun toprakta
Ve kürekte ve çekiçte olduğunu
Okurlar yalnızca, bilmezler
En özgür olansa
İşte o kuracak yeniyi
Asgariye
İki çuvala bir poşete
Mahkûm edilendir
Taşı sıkısa suyunu çıkaran
Demiri dövse kıvılcım saçtıran
Ovada dağda ayırık otunu söküp atandır
Vatan toprağından
Sen nereden bileceksin
Sonsuz sanılan iktidardan
Stepte kovan
Bozkırda, ormanda saraydan
Ve asıl senle sandığından kork
Açlık ve işsizliğin mahkûmundan
Onlar unutulmuşları
Öğrenip bildiklerinde
İlk taşı attıklarında
Yarılınca alını çatın
Belki beni de kovacaklar
Halk olacak haklı çıkan
Ki sen ben rezil mevzilerimizi
Korumanın peşindeyken

20.01.11

Yavuz Yağcı

Sus

Sesin sözün
Çok duyulur olmamalı
Ya da
Ancak ancak
Kutuplarda bembeyaz giyinmek
Madende ışısız yürümek gibi
Ne kadar bu
Nereye kadar böyle
Konuşma yaşamın aynası
Kimse kimsenin sesi değil
Ulvi konuşur geleceği
Münevver aktarır özünü
O susunca duyulur
Yılan tıslaması
Eşek anırtısı
Anlaşılan ağır yük
Hafiflemeyecek daha
En iyisi
İçip içip küfredelim
Karanlığı taşıyanlara
Düğömlere üfleyenlere

Yavuz Yağcı

Süreç

Dün yokluk çekerken niye
Niye mahçuptun yürekten
Yardım edenle edilen
Habersizken birbirinden

Hepten yoksulduk hepimiz
Muhteşemdi o günlerimiz
Kutluyken züğürt birlikteliğimiz
Utanırdı varsıl zenginliğinden

Koparıldık birbirimizden
Kendimizden ve mahallemizden
Çalanları yalanları göre göre
Arsızlaştık çirkinleştik hepten

Umuyoruz yolsuzun çaldığından
Belki dedik bize de düşer pay
Kopabilecek bir parça leş için
Vazgeçtik tüm benliğimizden

Sadakayı da sevdik ayan beyan
Okumadık ne gerek var gerçeğe
Bereket ateşimiz sönmekte
Yüzsüzün salya ve tükürüğüyle

Oysa ne pay kaptırdı hırsız
Ne de dünkü muhteşemliğin kaldı
Biri devrederken saltanatı
Diğer muhterise bıraktı sırayı
13.10.17

Yavuz Yağcı

Şair

Sen Şimdi Őairsin ya
Sevinçsiz ve acısız
Güya aydınlatıyorsun
Ben de aynını yaptım
Ben işsiz bir
İnşaat işçisiyim
Lara plajı karanlıktı
İçim gibi
Çok karanlıktı
Karanlıktı işte
Önüm arkam
Yaktım kendimi
Yaktım
Harladım
Parladım
Aydınlattım
Ben de Şairim artık
Tek Őiirlik
09.02

Yavuz Yağcı

Şarap

Şarap kimle içilir
Ne zaman nasıl
Hangi meyle içilir
O muhtelif sorular

Bi kere, içersen iyidir.
Sen ona bak arkadaş.
İster de ki ab-ı hayat
İster de İsa'nın kanı

Giderken yasak etmemiş
İçen ki ağzına içmemiş
Öldürmüş deveyi
Dönüşte yasak etmiş

Neymiş efendim
Ağzına içenle içerim
Zevke tükürenle olmaz
Can çektikçe içelim

22.12.17

Yavuz Yağcı

Şehit

Ağla be kalleş odun
Ađla ulan yűređim
Ah verdiđim onca  dűn
Zaten  lűm kalleş adın

Kırıl kafam dűşűnme
Ciđerim s kűl yırtıl be
Esnaf polis beni d vműş
Siktiretmiş doktor eve

 lűyorum anamdan uzakta
Kafam kırıl  mrűm ađla
Yakıřır mı bana zulűm
Kaçıyorum fırın sokakta

Ellerinize bulaştı kanımız
Biz sekiz yiğit cengaveriz
Sanma hazıranda  lmek zor
Mahşere kalmasın  cűműz

Yavuz Yağcı

Şehit Elektrikçinin Ağdı

Sevgilim öpemezsin;
Lambayı kimi açışında
Dokunursun bundan böyle,
Kömür olmuş dudaklarıma.
Güçlü kollarım saramaz seni
Ateş kucaklıyorum şimdi.
Ciğer dolusu alev yuttum,
Koklayamam nefesini.
Anahtarın çıt sesinde,
Yıldırımların gürleyişinde duyarsın
Merhaba diyen sesimi.
Umutla yollamıştın daha bu sabah.
Sana bakan gözlerimde gördüğün
Artık birer kıvılcımdır,
Yüz bin voltun ettiği.
Oğlum kızım tamamlasınlar eğitimi.
Et, kan, can girdik hücreye
2 sayı çıktık diğer şehitlere ilave.
Arıyordum emeğimle alın teri karşılığımı.
Arıyordum.
Ne elim vardı, ne alnım.
Her yer ışık, her yer toz, her yer duman.
Işıklara karışmışım.
Yandıkça ışık,
Unutma beni arkadaşım.

20.05.09

Yavuz Yağcı

Şeytan

Şeytan,
sen bu aralar sola fazla yattın,
bu nedenle duymuşsundur;
Küfür,
proletaryanın ağzında bir kırmızı karanfildir.
Onu bile vermem sana.
Ha bu arada o parka sana girsin!

15.12.17

Yavuz Yağcı

Şiir

Soruyorlar
Şiir sever misin diye
Cerrah sever mi cerehatı
Onca akmalı sadece
Sözler içimin sızısı
Düşlemimin acısı
Bence akmalı söz
Siz esen kalın diye
O keser eti
Ben iyileşmem
Geçmez acılarım
Hep içimi kanatırım
Siz düşünün diye
Olan biten bu sadece

18.04.2015YYağcı

Yavuz Yağcı

Şiir Silahtır

Şiir silahtır,
Yazanı da okuyanı da yaralar.
Yaraladım kendimi,
Geri dönülmez...
Yaralandın sende,
İzi görünmez.

Söz vermişlerin aşkı,
Zor bir savaştır.
İki tarafın da yenildiği...
Kazananı yoktur anlayacağın.
Meydanda kalanlar,
Yıkıntılar ve ölüler.

Ya kır çiçekleri,
Ya uçurtmalar, elele tutuşmalar...

...
Aşkın gözyaşı bile geçemedi,
Zirhlıları.
Verilen sözleri.

Şimdi komutanlar.
Boğazlarında bir düğüm,
Arkalarında ezilmiş sevinçler,
Yıkılmış ağaçlar.
Elleri böğürlerinde,
Gerçek istediğimiz bu değildi derler...

Yavuz Yağcı

Şiirim

Başkalarının suçudur
Benimse özgürlüğüm
Kafatasımın içindeki
Aydınlıkta volta atan

28.01.19

Yavuz Yağcı

Şimdi

Ama hiç üzmem olur mu seni
Arkadaşım
Sen bana emanetisin aşkımın
Küllenen
Sen de hiç sıkmadın beni
Kaçmadın
Hiç de gelmedin yanıma
Sevmedin
Bunca yıl terketmedi sevdam
Beslemedin
Bilmem ben kırdım mı seni
Yüklendin
Ağır ve zahmetliydi benim aşkım
Atmadın
Taşımadın gönlünde biliyorum
Acımadın
Keşke bir kez olsun sarılsaydın
Güzeldin
Başlangıcı da bitişi de yaşadın
Güçlüydün
Zaten çıkar yolu yoktu bunun
Akıllıydın
Kutlu duruşun sayesinde halen
Arkadaşım
24.02.18

Yavuz Yağcı

Şiraz

Bütün ışıklar söner bir gün
Mum ışığı kendi suyunda
Yakamozlar sabah kayığında
Bıçağın menevişi çelik tavında
Söner bir gün istenç söner
Hayat yalnız kalır yolunda
Birden düşersin iki diz üstüne
Daha dün tek diz üstünde zeybekken
Aniden kartal kanadına biner
Bizden uzaklaşır gidersin
Belki unutulmaz ama
Çok sık da akla gelmezsin
Anıldığın var mı bilemezsin
Kalırsın köşende anlasaydım dersin
Bütün mavi ışıklar söner bir gün
Sen de çekip gidersin
Şapkam ve ben kalırım
Bir de yarım şişe şiraz
Yanar söner yanar yakut
İçer içer seni beklerim sızıp
Dizlerde sızılar çoğalır
Gözlerindeki vefecr kaybolur
Efsunun işlemez artık bana
Anarım anarım seni yalan yok
Taa ki ışıklar tümünden sönüncüye
Yalan yok
11.09.18

Yavuz Yağcı

Ŗŭphe

Nasıl hemen içselleŖtirebiliyorsun
Hem de onca Ŗekilsiz ve boŖken
Neresinde yer bulunuyor fikrinin
Tenha yalnızlıkları korunmasızken

Olmamanın olduğundan Ŗŭphedeyken
Bildiğim Ŗey bilmediğini bilmediğin
Ne Ŗŭphesiz ve kesinliktesin kendinden
Ki Ŗŭphe ferahdır kesinlik korkutucuyken

Hiçbir Ŗeyi benim kadar bilmiyorsun
Bildiğim Ŗey bilmediğimi bilmekten
Ben eminim ama yine aldatılacaksın
Çŭnkŭ bilimden uzak cehle yakınsın
26.09.17

Yavuz Yağcı

Talep

Önce sesler silinirmiş hafızadan
Sonrasında görüntü
Nefesinin sesi oysa
Unutamadığım, uyurkenki yüzün.

Nedir başıma gelen
Çok şey sığdı bu güze
İhanet, aşk ve siktir edilme
Hak etmediğim tek şey hüzün

Artık tek beklenti bana kalan
Bir eski eşya olmak kalb evinde
Ara sıra tozumu almak için geldiğinde
Duyacağım sesini, bir mezat evinde

Yavuz Yağcı

Tamirci

Eskiden bozuldum mu
Onarırdım kendimi
Şiir ve resimle
Yenilenirdim fikirlerimle
Bugünlerde olmuyor bu
Yapamıyorum
Devreler iyice yandı
Ayarım bozuldu
Karardı iç dünyam
Işığım yanmıyor
Sesim çıkmıyor hiçbir şeye
Işıldayayım istiyorum
Sesim duyulsun yine
Durun ben tamirciyim
Bakayım bi anlarım bu işten
Akıl devresi çok yüklenmiş
İstenç ve huzur da öyle
Yürek hattı yanmış
Bu civarda yok parçası
Dışarı sipariş etmeli
Orijinal malzemeyle olur bu
Yeniden akar cereyan
Kalbinden gönlüne
Tamir edince ben
İstemem para pul
Sadece ses versin
Uyarına gelirse renk de
Sevda türküleri söylesin
Alını gülünü göstereyin
Bunlar yeter bana

01.11.18

Yavuz Yağcı

Tanışma

İlericilik, senin insan hakları dediğine burun kıvıranların yıllar sonra liberal olmasıdır.

İlericilik, hayvan hakları dediğinde hadi canım sen de diyenlerin yıllar sonra hayvan hastaneleri kurmasıdır.

İlericilik, sen emekten yana tavır almaktır dediğinde yıllar sonra onların sendikal hakları savunmasıdır.

İlericilik, çevreye saygı dediğinde onların uzun yıllar sonra adına bakanlık kurmasıdır.

İlericilik, sen ikramiye dediğinde bütçe batar diyenlerin çok sonra iki ikramiye vermesidir.

İlericilik haramilerin yiyip yiyip patlamasından sonra gelecek kuşaklar için borçları ödemektir.

İlericilik, solculuktur dediğinde onların bir ömür sonra eşitlik, özgürlük, kardeşlik demesidir.

İlericilik insan mutluluğuna dair o gün için garipsenecek yepyeni projeler üretip yıllar sonra sağcıların bunları kullanıp iktidar olmasıdır.

Devrimcilik bunların ellerinden iktidarı almaktır.

03.05.18

Yavuz Yağcı

Tarih i Tekerrür

Doğumunu görüyorum
Kan içinden sevdanın
Akıllıym diyen aymazların
Düşüşünü siyasetçilerin

Olacak olan olur
Ölecek olan ölür
Şimdi biraz geç ve genç
Dağdan bir ulus yükselir

Beğen beğenme sen
Bugün tel abyat bir balkan
Şimdi kobani galiçya
Ayrılıyor et tırnaktan

Dünkü katillerin yeni dönüşü
Yedi düvel dün de vardı
Bu gün toplama katil sürüsü
İşit yeni bir yemen türküsü

Önce zafer kazanılmalı
Sonra gemiyle kaçan gibi
Kovalanmalı halkın ökse otları
Çölden bir gül tomurcuklanmalı

Yavuz Yağcı

Tarihin En Uzun

Bin yıl geçse de
Doğduğum yüzyıldan
Hatırlanacak bunlar
Tarihin en uzun ömürlü kuşağıyız
Herşeyden önce
Yirminci yüzyıldan
İkincibini geçtik
Üçüncübine yerleştik
Tüm yazılı sözlü
Bilinmeyen karanlık
İnsansız hayatsız
Tarihlerden bu yana
Biz yaşıyorken basıldı aya
Kırkbir gün sürdü ilki
Onu görmedik ama
Yıkılışını gördük ikincinin
Altmışdokuz yıl sürdü
Son komün
Yedibin yıllık
Özel mülkiyet ormanında
İki yalnız kızıl çiçek
İkibin yıllık devlet
Tarihimizde tek kez
Biz yönettik kendimizi
Sona ersin diye zorlanmakta
Tarihin en uzun ömürlü kuşağıyız
Dokuz bin yıldır
Ekin ekilen topraklardayız
Yoruldu toprak
Yoruldu insan
İlk kez bunca çok
Şehirlerdeyiz
Büyük nehirler gibi
Ağır akardı hayat
Şimdi bir günde
Diğer tarafındayız dünyanın
Kendimizden uzak yaşarız
Asrımızın huyu lastik
Hayatımız naylon
Çöpü bile bin yıl sürecek
Tarihin en uzun ömürlü kuşağıyız
19.12.2015 yyagcı

Yavuz Yağcı

Taşlı Tarla

Seviyorum dediğin ben değilim aslında
İlkbaşlarda belki
Sonrası esenliğin ve güvenliğindi
Sevdiğin değildim
Bir küçük motorsikletin
Terkisine yan oturup
Onca riske karşın
Sevdiğinin beline sarılan kadındaki
Güveni kıskandım ben
Kıskanmadın diyordun ya
Bir kavgada adamın
Düşmanına panter gibi
Gözü kara saldıran
Ki savrulacağını bilse bile
Kadınını kıskandım ben
Böyle yüksek beklentileri geç
Araba kullanan yahu
Pazara giden kadını kıskandım ben
Bunca yıl geçti
Artık esenliğinin boyunduruğundayım
İster modulla ister kamçıla
Zevksiz ve isteksiz
Sadece sorumluluk diye
Süreçeğim taşlı tarlayı
Umarım bıçağa yetiştirirsin de
Cesedim de işe yarar.

Yavuz Yağcı

Temiz

Ben öldüm siz
Beni öldürdünüz
Binlerin önünde
Göz göre göre
Bağırıyordu çelik
Tertemizdi gönlüm
Taşa toprağa yorgan ettiniz kanımı
Sürdünüz pak alnımı
Sokağımın toprağına
Bilmiyordunuz hiçbir şey
Gömdünüz tohum ettiniz
Geleceğe ektiniz beni
Hala beni konuşuyorsunuz
Çekiştiriyorsunuz
Ben öldüm lan işte
Geç kaldınız derimi yüzmeye
Elektrik işkencesi vermeye
Bok yedirmeye
En zoru ille de siz gibi
Düşündürmeye
Ama ben sevdalıyım
Ben gibi düşündürmeye
Düşündüğünü söylemeye
Ektim kendimi
Vatanımın toprağına
Artık size göre
Zararım dokunmaz size
Hiç umutlanmayın
Küçük diliniz yapışacak
Hep boş gurura sığınacaksınız
İsterseniz daha derine gönderin
Ne kadar derinse mezarım
O kadar yakınım köklerime
Siz suladıkça toprağımi
Akan başka kanlarla
Beslenip kök salacağım dünyaya
Siz katillerimi koruyun
Kanunlar keşifler
Celseler kurşunlarla
30.11

Yavuz Yağcı

Tepki

Tüm ortadoğu
Çokca da biz
Ölaylar karşısında
Sessiziz
Çok sıkışsaksak
Çözüm üretmez
Önbin yıldır
Göç ederiz

05.02.18

Yavuz Yağcı

Terbiye

Yaşayan ölüleri hapse atsan ne
Nefreti akar kessen kan yerine
Boş gözlerle bakar tükürülesi yüzüne
Geçen oğula bu benimki der ağlar

Açlığı silahtır canlarını okul yapanın
Senin demokrasi dediğinden bıkanın
Onun gibi düşünen onmilyonların
İşe gidende mutluydum der çağlar

Görevini yapman ekmek paran şerefine
Yaparken yöntemin kendi karakterin
Zaten kimse sevmez nefrettir yükün
Analar yolda sürüklenir ilenir ahlar
24.05.17

Yavuz Yağcı

Tercih

Kimse inanmıyor her şeyin kötüye gideceğine
Kötüye gidiyor
Canımız yanacak
Çok üzüleceğiz

Kimse umursamıyor zaten her şeyin kötü gidişini
Kalandan olacaksın
Kurtulursun sanma
Yılan seni de bulur

Kimse beklemiyor bir şeylerin daha iyi olacağını
İstemiyor
Çalışmıyor
İtiraz etmiyoruz

Her şey kendiliğinden oturur sanıyor rayına
Otursa bile
Çalışmadan yürümez
Altı boş olanların

Herkes zaten tasdik edilgenliğinin umarsızlığında
Aday sorulmadı
Yöntem sorulmadı
Miktar sorulmadı

O zaten hep dibek dövücünün hınk deycisiydi
Alkışladı
Destekledi
Güç verdi

Hiçbir şeyin karar vereni de olmadı ona da sorulmadı
Hakkını bilmedi
Hakkını istemedi
Hakkını almadı

Bana ne diyor şimdi, ne haliniz varsa görün
Hep eksikti
Hep küçüktü
Hep zayıftı

Keşke bilinçli bir tercih sonunda olsaydı tüm bunlar
Bilinç
Tercih
Son

22.11.18

Yavuz Yağcı

Ters

Niye güneş yüzüne
Doğmasın ki şimdi
Kaldır başını onurla
Işık niye öpmesin
İki kara gözünden
Onurun yükselsin
Sirtın karlı dağlarda
Kökün yurdundayken
Ters lale güzelim
İşin bu kez düz gitsin
22.09.17

Yavuz Yağcı

Toprak

Ben bu ülkede büyümedim hayır
Benim ülkemde söz söylenir
İstek dillenirdi
Padişah'tan kız bile istenirdi
Ve gün karanlık değildi
Her an güneş doğardı ufuktan
Gelecek güzel günlere
Bin çiçek açardı her gün
Bin fikirle birlikte
Onikibin yıllık ana kucağıydı
Toprak
Sıcak ve güzeldi burada
İlk tanrı doğdu ve ilk güzel seçildi
Şimdiki gibi aldanmıyordu seçimci
Ve Paris Fransa'da değildi daha
Bin tanrılı halklardık
Ben işte böyle bir ülkede doğdum
Birden Bire ulaştık birdik
Ulustuk halktık umuttuk
Sonra öğreticiler gittiler
Bir sabah uyandım ki başka yerdeyim
Karanlık ve umutsuzluk
Ayrıldık ben sen o öteki
Kaygusuza ve Hayyama küfrettik
Hades yine çıktı geldi
Üzdük birbirimizi öldürdük
Oysa aynı bayırda iki mor çiçektik
Birer sümbül ve kardelen
Aynı toprakta filiz veren
Hepimiz kır çiçekleriydik
Adı bilinmeyen
Bin renkli
Bin kokulu
Yok hayır
Bu yer değil doğduğum ülke
Kötünün elinde naylon gül
Kötü kokusuyla uyutur
Zehri ilaç sanılır
Savunmasız bedenlere
O gül ki aslına bülbül Mevlana
Yunus demir çarık demir asa
Onun kokusunu aramakta
Doğduğum topraklarda
Koca bir yalan toprak anam
Ayrık otu kaplamış yüzünü
Dallarını boğmuş ökse otları
Söküp atamadığım

Yavuz Yağcı

Toz

Şehrime krematoryum yapın
Madem ki yıldız tozundanım
Küçük bir vazo yeter bana
Ağlama tören falan istemem
Geldiğimi kimseler duymadı
Gidişim de gürültüsüz olsun
Abim dedi ki öyleyse
Vazoya ne gerek var
Savursunlar küllerini rüzgara
Döksünler tozunu denizlere
Seven var sevmeyen var
Sevmeyen tükürsün içine
Seven kokulu çiçek diksin
Toprağıma tozuma
10.06.2018 yyagci

Yavuz Yağcı

Töre

Yarın yüzünü öne eğmeden
Evlatlarına sarılabilmek için
Tükür şu şerefsizin suratına
Açık alınları ve dik bedenleriyle
İleriye güvenle yürüsünler diye
Vur kıçlarına en sert tekmeni
Gazi dedeni yad et unutma
Kararlı bilinçleriyle dolu
Kavel grevini hatırla
Yazarı gibi gür sesinle
Demirci Mehmet efeyi oku
Sıcak ve güzel toprağı
Sevmek için ona dokun
Kutsamak için özgürlüğü
Yasaya uymayanı uydurmak
Senin de sorumluluğun
Gücü sendedir onbin yılın
Değıştiren yücelten ellerinin
Sende sevginin şiddeti
Sende aydınlık gelecek
Töre örf adet sende
En kutsaldı iki bin yıldır
Anası da yasası da öyle olmalı
Devlet de sensin
Koruyucu da yaptırımcı da
Doğruyu bildir düzensize
Töre kanun ahlak bilmeze
Vur balyoz gibi yumruğunu
Haddini bilmez densize
Yapacak kimse bekleme
Daha önce de yaptın
Umudunu elden bırakma
Umudu elden bekleme
11.01.17

Yavuz Yağcı

Traledi

Aşklarını kan içerek tazelediler
Faust sözleşmesiydi bu
Kolayca kurban bulundu bu yeme
Kaç can verildi aşka
Ölü sesiyle çağırırdı siren
Ölü ama sağır eden
Git
Senin kanından tazelensin ölü tenleri
Düşükçe sen
Yükselsin öbürleri
Eğil basıp yükselsin orunları
Bir çentik atılsın dedin kabzaya
Vuruldun
İlgisizlik zehri deva ararken
Çıkıver karşısına dişlerini geçirsin
Senden alsın değerlenmeyi
Ne gerek vardı varsa değerini aramaya
Yanında yörende yoktu ya
Tene deymeyi bağlanma sayana
Öptün diye malın sayana
Üzülünür eteğini toplayamayana
Aşklarını kan içerek tazelediler
Mefisto sözleşmesiydi bu

Yavuz Yağcı

Tuncel'e

Bizim artık isteyecek neyimiz kaldı ki?
On'dan sonra öldük mü şarap yok!
Hayatımız roman ama film etmez.
Hala medet ummaktaysak şeyhten şıhtan
En iyisi ayakta gömsünler.
Dünya doldu mezarla.
Yerden kazanırız...
YY27.09.13

Yavuz Yağcı

Tuz

Ne güzel şey
Hep haklı çıkmak
Ben demiştimden taraf
Tuzu kurudan suyu durudan

Kozada güvendedir larva
Oysa işi bu mu
Bir gün için kutsamalı yaşamı
Pırılısını bekleyen hayata

Bari vergi verme
Ders veremiyorsan ona
Naifliğinden, sofrasına otur
Bir kıl kopsun domuzdan

Her zaman güçlüdür
Emri verenden
Uygulayan
Halka yakın olan

Korkuyorsun
Zincirlerin çok
Öylesine bağılısın
Yine de aklın özgür

Osur bari odasında
Bir şey yap dostum
Senden iz kalsın
Geleceğe yarına

Ne güzel şey
Hep haklı çıkmak
Ben demiştimden yana
Tuzu kurudan olmak
07.02

Yavuz Yağcı

Tuzla

Gelme bu denizlere
Bizim tersanelerimizde gemiler
Adam öldürüyorlar
Daha doğmadan birer birer

Oysa soğuk çeliğindedir elinin izi
Zehirli boyasında kanın
Ah o gemide sen de olsaydın
Uzak denizlere yol alsaydın

Leylim ter umut içindedir
Omuz omuzadır kardeşçe
Katık ettik canı ekmeğe
Emek burada ölüme gebe

03.11.2009

Yavuz Yağcı

Ucuz

Dayı diyor ki
Bir daha yeniden
Elim kırılıydı da vermeyeydim
Bulmuş aslında doğruyu
İşin kötüsü
Sanatçiyım münevverim
Muhaliif aydınım diyenlerden
Değil
Burnu sürte sürte
Eli böğründe keşfetmesi
Ben dahil
Hepimiz sülük sürüsüyüz
Etiketi soyulmuş
Markası belirsiz
Rakı şişesi içinde
Kasaba pazarında satılan
Bir işe yaramaz
Kan emici
Ve ucuz
21.12.16

Yavuz Yağcı

Ulus

Son ikiyüzküsur yıl
Biz çok korktuk
İdraksizken korktuk
Etrak olarak
İstiklalsizlikten korktuk
Öldük öldürdük
Ulus olduk
Ünvanımız halktır dedik
Altmış yıl önce de
Korktuk yoksulluktan
Yağmaladık talan ettik
Zengin olduk
Onlar ki
Kültürlü zanaatkar ve temizdiler
İşbilir girişimci ve eğitimliydiiler
Bizim aşımız dış dökerdi
Arpa buğday daneler bizden
Radika sarma boyoz onlardan
Yöneten sınıftan akıllı
Becerikliydiler sizden
Oysa sadece savaşmayı
Korkup itaat etmeyi
Korkutup öldürmeyi öğretmişlerdi
Ölüp öldürüp millet olduk
İçi dışı çul çaput
Sanat zenaat yok
Züğürttük cebimiz delik
Çepkenimiz partaldı
Üretim satamıyorduk
Bilmiyorduk öğreten de yoktu
Okuttuk köylerde
Ve nihayet onu da kapattık
Tekrar yeteneksiz
Pervasız ve cahil kaldık
Birbirimize sarılıydık iyiydi
Korktuk yine
Komşumuzla dayanışamadık
Tek halk olamayız deyip
Kalanı yok ettik
Şimdi halt olduk
Hala debeleniyoruz
Medeniyet kubruna
Biziz dediler diye korktuk
Halk olamazlardı bizsiz
Yine birbirimizi vura öldüre
Onları halk ettik
Bin yıllık katliamlardaki
Bin yıllık suç ortaklarımızı
Ulus ettik
Tarih onurumuzu
Yok ettik
Şimdi yine korkuyoruz

Şarap içip şiir okuyandan
Manen zaten bittik
Meddeten batıyoruz

08.10.16

Yavuz Yağcı

Umut

Her taraf kokuşmuş
Yararsız ve atılmış
Sahipsiz çürük
Umut çöpleriyle dolmuş

Boğazına kadar batanların
Acısını sürekli kılan
Zamanı harcatıp
Çözümü unutturan

Vadesi dolmuş umutlara
Üste vermeden para
Hakca güncelleme yapan
Kaç tane var banka

Eski ayları yıldız yapan atalar
Söyleyin ne olur
Boş umut depozitleri
Kaç dolu hayat eder

En çok satılan mal cahile
Üstelik istemez sermaye
İki dünya için satış yapan
Tacirin daima zengin bizde
04.01

Yavuz Yağcı

Unut

Ya unutun ya da onlar kadar kötü olun
Usanmadınız mı hala sadece üzmekten
Yaşamak bildik bileli böyle, bıkın bundan
Yetişir eğitimli naif korkak edilgenliğimiz
Bir daha asla diyecek gücü bulmak şart
Bu güç ne kaf dağının ardında ne de hac
Ya unutun tüm olan biteni ya da kötü olun
Onlar kendi büyüklüklerinde boğulsunlar
Kalanlar kendi küçüklüğünde mutlu olsun
Umut zehirdir yatıp bir gün mutlaka diyene
Unutun her şeyi ya da onlar için kötü olun.
02.07.17

Yavuz Yağcı

Unutmayacağız

Ha Şimdi geçer,
Ha Şimdi geçer
Amma çok sũrdũ.
Ne zaman duracaksın yer?
Bende mide bulantısı,
Uzakta lũmler...
17 Ağustos 2011

Yavuz Yağcı

Usanç

Usandım sizden
Beynini kullanmayan akıl vericiler
Şizden bıktım
Üç kitabı üstüste okumamışken
Çokbilmişler uzmanlar stratejistler
Gina geldi bayağılığınızdan
Yalancılığınızdan utanmazlığınızdan
Ananız yok muydu sizin ağzınızı biberleyen
Ya atanız yok mu önünde arlandığınız
Köyünüzde kaldı demi hepsi
Ebeniz dedeniz sizi paylamıyor
Siyasetin her günü çıkarsınız meydana
Haltınızı bilirsiniz nefretin gençliğisiniz
Şehirde töre de yok adet de
Şizde terbiye de yok
Edep de
Kırda doğdun ondan mı
Düşmansın şehirde yeşile
Kerpiç damdan bıktın orda
Şimdi betona tapıyorsun burda
Bir arada da değilsiniz iş çıkışı
Ne lokal bildiniz
Ne kiraathane
Zaten haram ya meyhane
Ama illa ki kerhane
Usandım kör inadınızdan
Bıktım iki arada kalmışlığınızdan
Ya benim ya sizin canınız cehenneme
Belki mutluluk kalır arda kalana
11.06.13YY

Yavuz Yağcı

Ustalar Geçiyor

Karıncanın su içtiği kadar kıpırtısız
İnce Memet kadar heybetli
Dağlar denizler kadar gür sesiyle
Bir yaprak bir sayfada dūşerdi yere
O balıklar ki allı morlu sanki çiçek
Sen geçtin ukurovadan adın sūrecek
Bu ūlkenin ōdūlū sendin būyūk usta.
atlayayım yerine sayılanın tepesine

Yavuz Yağcı

Uzaklaştık

Maçlara giderim ben
Seni göreyim diye
Çarşı pazar dolaşırım
Bazen de balık haline
Hastanelere giderim
En çok gitmek isterim
Fabrikalara işliklere
Seni göreyim diye
Gururlu açık alınları
Kirli güçlü elleriyle birlikte
Fabrika işçilerini görmeye
Zor bulunur olmuş
Sordum soruşturduğum sonra
Nerdeler diye
Akşamları göremezsin, sabahları da
Dediler servisle gelir giderler
Ne zamandır asri olduysak
Artık işlikler şehir dışında ya
Yitirdik fabrika düdüğünü
Paydos saatlerini de
Bulunca birisini dedi ki
Yabancıyız artık şehrimizin
Ve emeğimizin
Artık yarımız hizmettedir asgariye
Kalanın yarısı işsiz
Sonrası biz
Maçlara gidiyorum artık ben
Kapalıçarşılara kemeraltına
Bir mayısta şehir meydanlarına
Sadece onun gür sesini duymaya

31.01.2011.08,20

Yavuz Yağcı

Üçleme

Sen hiç duymadın ki sesini,
Benim duyduğum gibi.
Hiç karşılaştın mı kahkahanla,
Birden denizi görür gibi.
Ya en umutsuz zamanda anladılar mı seni,
Yok olmuşken anlaşılmalarda.
Peki, çok mu haklısın yok olmayı istemekle.

---0---

Sen ne dersen de bildiğim bir şey var.
İçinde bir kafes, kafesin içinde de "Ben" var.
Aman ha sakın tutup bırakma.
Bilmiyor özgürlüğü acından ölür sonra.

---0---

Benim için en zoru ne desem,
Bilirsin...
Seni tamamen kaybetmektense
Ama yapacağım bilirsin...
Her zaman dostça birlikte olmak bir tek seçeneğe...
Çiçeklerim de solacak bilirsin...
Sen benim için bambaşka birisin.

Yavuz Yağcı

Ürperti

Çocuklarımın geleceği
Bunayabilirim
Kavga ettik yine
Aşk ne güzelsin sen
Çocuk yalnızsa balkonda
Yağmurlu havalarda
Karşıya geçerken otoyoldan
İğrenç bir fikir
Hızlı araba
Nefret yaratan
Mapushane içinde gökyüzü
Öpmek istiyorum
Volta atılan betonyol
Koşma dedim düşeceksin
Sağlı-ksızlı-ğım
Yetmeyecek aybaşına
Düşerken rüyalarımda
Uçuyorum
Kaç yıl kaldı
İlle de karım
Alın teri
Emek yoksulluk
Evet, bendim onu yazan
Yeni fikrim var yeni insan
Suçsuzum ki hâkimim
Bir de benim ürtikerim
Ya gelecek seçim
Nefesim
Nefsim

22.02.2010

Yavuz Yağcı

Üst

Ancak daha kalabalık
Yaşasın diye insanlık
Bütün bu kurumlar
Bu yasalar yasaklar
Birileri insan olmak için
Üstinsanlığa çabalarken
İnsanlık üstündeki yapılar
Üstün yaptığımız insanlar
Ki daha üste çıkartır
Bütün bu üstyapılar
Geride kalsın hepsi
Ne üstü gitsin en dibe
Hiçbirine gerek yok
Mutlu yaşamak için
İhtiyaç yok
26.01.18

Yavuz Yağcı

Üzme

Ey sonbahar
Ya bir duble daha rakı iç
Yada toparla şu yapraklarını
Sevgili geliyor
Takılmasın hazanın
Sevgilinin
Yürek delen ökçelerine
YY06.09.14

Yavuz Yağcı

Üzüntü

Bu insanlar üzüyor beni.
Bu toprağın insanları hem de;
Bakıp görmeyişleri, vazgeçişleri,
İstemeyişleriyle, almayışlarıyla üzüyor.

Benim insanlarım dolup dolup, damla damla
Taşmayışlarıyla, akmayışlarıyla üzüyor beni.
Yığın yığın halk olup
Bir avuca sığmalarıyla üzüyor.

Beraber eğlenmeyişleriyle kendiliğinden,
Hep birden tepki koymayışlarıyla üzüyor.
Her şeyi herkesten çok bilip
Hiç bir şey yapmayışlarıyla üzüyor.

Ağıtlarla görkemli kılıp cenaze törenlerini,
Kahkalarla gülmeyi ayıp saymalarıyla,
Başarısızlıklarının suçunu yadsıyıp,
Çalışıp da başarmayı istemeyişleriyle üzüyor.

Pay sahibiyim gibi geliyor ben de
Bütün olanda olmayanda yurdumda
Yılgınlığıma, kaçışıma kızıyorum
Onlarda üzüyor köşelerinde biliyorum.

Yavuz Yağcı

Vatan

Bu gökyüzü bu toprak Anadolu
Cezaya suçta bulanmış insan dölü
Ekinde hepimiz ortak oraktık
Öldük artık hasatta olmayacağız

Bu fabrika bu büro bakkal tarla
Sevdikçe suçta banıyoruz ekmeği
Alın terinde ortak dayanışmadaydık
Egemenle biz paydaş olmayacağız

Bu sınıf bu okul üniversite
Küfərbaza suçta dur demesin mi
Azgın cehalete ortak koşulmayız
Münevveriz onunla bir olmayacağız

Bu ülke bu vatan memleket
Mazlumun suçta isyanıyla dolu
Barış huzur ortak sevdamızken
Savaşta yana katil olmayacağız
22.01.16

Yavuz Yağcı

Veda

Gidiyorsun...
Burda ne güzeldik oysa
Bakma veda eğlencemize
Üzüntümüzü gizlemek için bu

Senden bir şeyler alıkoyuyoruz, gizliden.
Yok, dönüşüne güvence için bunlar.
Sonra emanet sayıyoruz biz bunları
Yanına almak için bir gün geri dönesin diye.

Anılarımızı burada alıkoyuyoruz
Geleceğe yönelik ortak planlarımız yok
Sanki tüm umutlarımızı götürüyorsun
Birlikte neler yapacaktık oysa daha.

Yaşlarımız da ilerledi
Yeniden başlayamayız artık hiçbir şeye
Sense gittiğine seviniyormuşçasına
İlkyaşların verdiği tazeliktesin.

Sanırım emanetlerin bizde eskiyecek
Birgün almak için geldiğinde göreceksin
Yanımızda beraber onların da gittiğini
Ama biz yine bekliyor olacağız orada da seni.

Yavuz Yağcı

Vicdan

Meydanlar kimsesiz
İşlikler şantiyeler sessiz
Ve ben utanırken
Bayram değil kurban
Kan izlerine basacağım
Yitip giden türkünün
Köleliğimin aşığımı
İçimdedir isyan ateşim
Şimdi kül bağlasa da
Kor en derindedir
Ben utanıyorum
Ellerimde kan kokuları
Yine aynı şalterin önü
Yine devrik ve kirli
Yüzümü eğiyor
Uyarmıştım demek çözmüyor
Aynı yolu yine adımlıyorum
Ah bir bayrak açabilseydim
Tek başınalığın tuzağında
Herkes bana bakıyor
Bütün gözler üzerimde
O yaptı diyorlar, o
Engel olabilirdim deyip
Suçluyorum kendimi
O ilk taşı kim attı ki

16.10.18

Yavuz Yağcı

Vur

Tek kelimende bile
Kendimi buldum yeniden
Bir içkin delilik bu
Haz içermeyen
Bu yüzden lanetliyim
Şevmedin beni
Öç söyledi belki
Kaza sözleriyle değil
Elden ayaktan düştüm
Artık yıprandı yıllar
Atları da vururlar

23.11.18

Yavuz Yağcı

Vurulduk

- Öldürenler kimlerdi?
 - Tanıdık.
 - Nerden?
 - Dünden, bugünden, yarından.
 - Sizin eliniz armut mu topluyordu?
 - Biz yaşamı seçtik!
- 081215

Yavuz Yağcı

Yakmak

Bıçağın en keskini
Kurşunun en yağlısı
Türlü türlü zırh sende
Ne çok şiddet etsen
Ne çok aşağılasan da
Kimseye duyurmasan da
Olanı biteni
Kendini yakmak
Acından öldürmek kendini
Dağlara vurmak
Sokaklara salmak kendini
Yürümek ve haykırmak
Karşısında zayıfsın
Bilinç karşısında
Cahil ve öfkелisin
Hiç bir zaferin yok senin
Sen asla kazanamazsın
Kazanan benliğini yiyen
Kendi benini öldürendir
08.08.17

Yavuz Yağcı

Yalan

Mart
Badem çiçekleri üşür
Gelincikler soluk
Çünkü yalancıdır bahar
Kanar
Donar gözbebekleri
Acır yürekler
Hep yalandır aşklar
Seçim
Usanır umarsızlık
Şaşar mantık
Söylenen yalanlar büyük
Hayat
Üretince güzeldir
Tükenir her saniye
Dünya yalan mıdır
YY 10.03.15

Yavuz Yağcı

Yalın

Gel dedim yaklaş
Gelmedi
Beraber oturalım sohbet ederiz
Dilini yuttu
Bari yüzüme bak
Gözlerini söndürdü
Gelsem
Konuşsam
Baksam
Ölürüm ki dedi
Yalnızlıktı
Tamam dedim
Yaşamalısın
Sensizken de olurum
Ama biliyorum
Başka birilerine
Sen lazımsın.

11.04.14

Yavuz Yağcı

Yalnız

İki duble rakı ile vurdum kendimi
Şakağımdan.
Şimdi yüreğimden
Sevgilisiz
Aşk sızıyor...

14 Şubat

Yavuz Yağcı

Yandaş

Sizden umudum yok
Alıp satanlar
Ve sahip olanlar

Sizden de memurlar
Ve büyük fabrikaların
Büyük işçileri

Ben şiir okumayanlardan
Ulaşamadıklarım
Dertleşemediklerimden yanayım

İşsiz asgaricinin ve ölüme tutuklu
Silah tutanlara ulaşabilmenin
Sevdalarından yanayım

Sen kaç o vursun
Böyle sürdürölüp giderken
Sahip olan yükü hep tutsun

Görmek istemeyenden bahsetmiyor
Kulağını tıkayanlar
Onları görmüyorum bile

Ben her daim barıştan
Paylaştıkça çoğalan mutluluktan
Zenginliği üleşmekten yanayım

16.01

Yavuz Yağcı

Yangın

Edecek hakaret
Duyacak nefret yok
Öfkemin şiddetini
Üzüntümü anlatmaya
Evlatlarım
Sizleri korumam gerekirdi
Sizden öncekileri de
Başka dünyaya değil
Ahım da ilentim de
Tam da bu dünyada
Ve bu dünyaya özgü
Sebep olanların tümünü
Asla bağışlamıyorum
Onlar gibi düşünenleri
Birlikte olanları da
Canım evlatlarım
Sizleri koruyabilmeliydim
Sizden öncekileri de
Nefret ettiklerim
Dumanı tüten
Çocuk kokularını
Şoluyun ömrünüzce

30.11.2016yy

Yavuz Yağcı

Yanlış

Yavandır tek başına yavanlığı yok eden tuz
Tadına karışacağı et ve ekmek yoksa
Kuraktır yeryüzünün en büyük kütlesi su
Yerin ucu kutup buzullarında olduktan sonra

Taşa savrulan bir kılıç gibi çarpıp parçalanır
Yıldırımlardan yapılmış olsa da erosun oku
Kibrit ateşi gibi söner yer yoksa gireceği yürekte
Büyük aşk içeri alınmayınca ölüm olur onun sonu

Bütün yanlış anlamalar bir gün karışınca styxe
Gurur muharebe meydanlarındaki ölü kalplerden akarken
Özür aramanın gerekçesi kalmayacak
Yürekleri dağılayan aşkı körükleyen sevginin de.

12.08.02

Yavuz Yağcı

Yaprak

Ne çok ıslatsada
Son yağmur
Artık öldü onlar
İçemezler suyu
Takırdayan kemikler gibi
Açık ufuktan esen
Rüzgar hışırdatıp
Konuşturur onları
Sonbahar yaprakları
Çoğu toprakta
Birazı ağaçta
Son bir gayretle
Nedense tutunan
Köksüz özsüz
Sonbahar yaprakları
Nedense tutunan
24.10

Yavuz Yağcı

Yara

Ben müskiratı gönlümün yaralarını temizlemek için içiyorum.
Sevgilinin sinemde yaktığı odlar sönmesin diye mey döküyorum
Yar yüreğimde ki hep sızlatır beni nazarı pençe darbeleriyle
Gamım kederim dağılsın saki neşeye dönsün diye içiyorum
Onu bir lahza bile misafir edeceksem canevimin bahçelerinde
Bakışım berrak buselerim tahir olsun diye rakı şarap içiyorum
04.11.17

Yavuz Yağcı

Yarasa

Böyle olmadı
Yaramadı yaptıklarımız
Yarasalar dı
Egemen yasaya
Biz haklıydık ama
Onlar kazandı
Yetmiş yıl savunmadıklarımıza
Ötelediklerimize
Tahammülden öte
Muhtacız
Yakında da aciz
Ne yapacaksak
Ne istediyssek
Onlarlaydı
Onlarla gitti hepsi
Kaldık dimdızlak
Yani yeni bir şey söylemeli
Yeni bir don
Yeni buz kar soğuk
Yeni bir,
İki üç
Olur a,
Be ce
Hemen
Renkler solmadan
Türkü susmadan
Tenler kurumadan
Hayat geçiyor
Kuşlar uçuyor
Yoksulun gönlü hep zengin
Zenginin gözü daima aç
Yeni bir söylem
Farklı bir eylem
Eski insanları
Eski sözleri silmeli
Artık başka rüyalar görmeli
281115

Yavuz Yağcı

Yarı

Mutsuzsan
Öptüğümü düşün seni
Ya öfkelenir kızarsın
Ya mutlu olursun
Yarı yarıya
Değmez mi

12.07.18

Yavuz Yağcı

Yarıdan Sonra

Uzaktan, kalabalığın içindeyiz.
Bir çoğuz, çarpan omuzlarca
Ama hiç birimiz fark edilmiyoruz
Her günkü insanlardanız işte.

Göğe bak, göz kırpmalarıyız.
Koca ağız dolusu gülümsemeyiz
Ne aydan tattık, ne güneşe baktık
Her zamanki gecelerdeyiz işte.

Ateş çıkaran yıldırımlar azaldı
Göğümüzün gürlemeleri yoksul.
Közden uçan kıvılcımız belki
İstençlerin de parıltısı söndü.

Her günkü insanlardanız işte
Her zamanki gecelerden geçiyoruz
Her yerdeyiz ayrı ayrı, uzak uzak.
Ama ışık, ama toprak, ama su...

Koca koca ağaçlar gibi yandık,
Milyar yıllık kayan yıldızlardık
İsımız azaldı, yavaşladık.
Her günkü insanlardanız işte.

Yavuz Yağcı

Yarım Kalan

Benim düşlerim uçuşuyordu,
Senin gelecek hesapların.
Hiç görmediğim zaman,
Tenin tenime deyiordu
Heyecanım kalbine.

Şiirler de çıkmıyor artık
Eski şevkinde.
Değirmenin suyu çekilmeyegörsün,
Önce kuşlar terk eder orayı
Çarklar sessizliğiyle kalır.

Her şey o kadar karmaşık ki
Tüm donanımını yönlendirsen de
Sevgiliye...
Ateş ettiğinde vurulacak,
Yine sensin.

.....
Duvar deliklerine sıkıştırılmış
Saç tutamları gibi aşkım.
Kullanımsız ama yok edilemeyen.
Öldükten sonra da büyümeye devam eden.

Yavuz Yağcı

Yarın

Yine yeni yeniden ah denmeyecek
Ürkek sevinçler arifesindeyiz
Gecedен gıcır pabuçlar giyilecek
Yarın bayram deyip sevinilecek

Tuzak kuranlar basacak faka
Ya ses tellerimiz gerilecek bu kez
Yırtılacak zaferin narasında
Seslenerek neşe içinde arşa

Ya da derlenin haydi yeniden
Her şeye yeni baştan deyip
Bir küfür üfleyeceğiz sunturlusundan
Efkarımızın yanan dumanından

Kıyıda sedefli ışıklar gibi parlayan
Gönül istiyor artık beklenen güzeli
Pırıl pırıl renkleri seçememenin
Dalgaları duyamamanın eşiğindeyken
23.06.18

Yavuz Yağcı

Yaşar Var Ol

Diyorduk işbirlikçilik yapmayınız
Emperyalist oyunudur yaptığınız
İhanet etmeyin emeğe bilime
Düşünen çocuklara kıymayınız

Şimdi alacaklılar destek çıkıyor
Tahsilatını garantilemek istiyor
Gidilen onca ışıklı yoldan sonra
Hızla tarihin çöplüğüne gidiliyor

Aymaz ve gururla diyordunuz
Beka ve bütünlük içindir yaptığımız
Savaşın en büyük destekçisi
Silahşörlerle silah satanlarınız

Vatan işte elden gidiyor satışta
Milletse beraberlik bitiyor yatışta
İpleri oynamıyor bizim çocukların
Kuklacı alacak çıkar hesabında

Ne pişmansınız sağlıksız kaldığınıza
Hangi gün bayramın nerde harbiyen
Yurtta sulh kalmadı yok komşuda
Boş hevesle evlatlar ölmekte sınırda
24.02.18

Yavuz Yağcı

Yaşamak

Yaşamak daha kolay
Bildiğince sürüyor işte
Zorumuz ne o zaman
Ölümlle

Ağıt, yunma, cami
Musalla, mezar, hoca
7 - 40 - 52, senesi
Bir sürü pişmanlık cabası

Şonra düşün dur sende
Ölünceye. Hata yaptık mı
Birlikteyken neden uzaktık
Daha iyisini yapabilir miydik diye

Kolayı varken
Tamir, değıştirme ve sevme
Olanağı varken. Zorumuz
Güzellik olmalı birlikteyken.

Yavuz Yağcı

Yaşamın Kara Yüzü

Dallarında birçok çiçek açtı
Korudu rüzgardan, börtü böcekten
Besledi, büyüttü, bal verdi, tohum etti.
Sonra köklerinin üstünde yer verdi
Gölgesi yüzünden çürüdü gitti tohum
Çünkü güneşi ona göstermedi...

Sarp kayalarda yuvalandı her zaman
Yurt edindi gökleri, keskindi gözleri
Aynı yıl bir yavru daha yaptı
Çok zordu beslemek, canını dişine kattı.
Sadece kendisi için, bir hafta önce doğan
Küçük kardeşini yuvadan attı.

Sürü olmak, kalabalık olmak, çokça olmak
Güçlerine güç katardı onların
Böyle başa çıkarlardı öfkesiyle açlığın.
Gel gör ki, çok keskinleşirse soğukun dili
Soyun devamlılığı için, büyükler doyardı önce,
Yavrular kalırdı pençesinde ölümün.

Yavuz Yağcı

Yayla

Hep yeniden seçiyorum
Eksik parçalarımı arıyorum
Bulmaca tamamlanmadan
Yenilerini kaybediyorum

Acaba yanlış bizmiydik
Bizde miydi yanlışlık
Bunca yılların ardından
Bizim ki mi aymazlık

Siz kazandınız ama
Biz haklıydık sonuçta
Hep dedik sonraları
Belki büyük yanılısama

Birlik deyip taptınız ırka
Dipten söküldü sizlerce
Saksıdaki unutmabeni
Kıyıda acı radika

Eldeki kaldı bizden yana
Kırk yamalı bohçayla
Dağlardaki ters lüle
Elbirlik yenilenmeli yayla

Çare yok emek ile üreten
Diriltecek çiçeğini özgürlüğün
Fabrikada tarlada büroda
Bitirecek zulmünü insanın

27.06.18

Yavuz Yağcı

Yeniden

Haziran öncesindeyiz
Son beş ayı zorlu geçtik
Çok canlar yürüdü gitti.
Aynı yerdeydi de gözümüz
Bunca hali niye yedik

Meraklanma Soma
Yiğitlerin hep içimizde
Suruç Ankara sen de
Sizler için yine üzüleceğim
Ama neden diye sorma

Kaybettiğin zaten yoktu
Buna sevinilir mi demeyin
Artık sınırdan içeriye de
İçeride de bomba yok
İşte bu hali bundan yedik
01.11.2015

Yavuz Yağcı

Yenigün

Karşılıksız aşk gibi
Bahar sen kötüsün
İçin ölümlerle dolu
Yirmibir mart genç ölümleri
Bir mayıs işçi ölümleri
Altı mayıs öğrenci ölümleri
Nevruz mu coştı geldi
Birisi bahar bayramı mı dedi
Hıdrellez mi seslendi

21.03.2016

Yavuz Yağcı

Yeşil

Her on yılda bir
Darbe yapılırdı ya
Hayatlarımıza
Umutlarımıza
Altmış
Yetmişiki
Seksen
Bitti diyorlar hani
Nah bitti
Doksanlar neydi
Ya sonraki
On yıllar
Bu çağda
Sadece değişen
Rengi yeşilin

Yavuz Yağcı

Yeter

Ne oldu sana
Ceketin kalsın
Satman gerekmiyor artık
Onun korkusu mu dağlıyordu
Eğitim denince aklını
Ayıplardın da kötü sözü yalanı
Acıbiber tadı ilk ordan
Şaygıyla önünde şapkanı sıktığın
Öğretmen bey yaşıyor hala
Hep gözün toktu bin yıldır
Neden terkettin kanaati
Daha iyisini mi aldın
Çok mu bıkmıştın
Bıraktın komşu gezmelerini
Hep mi nefret ettin ileriden
Hep bir gün hesabını soracağım
Fakirliğimin ve cahilliğimin dedin
Öldük ulan senin için
Bizim görmediğimiz
Burnumuz havalarda mıydı
Biz bilmiyor muyuz
Yapamaz mıyız sen gibi
Yandaşlığı yağcılığı
Ondabirinle senin
Dönemez miydik köşeyi
Pis sakalına tükürdüğüm
Sökün edip köyden kasabadan
Beğendiğin yere konarken
Babalarımız birlikte yaptıydı evini
Bizle omuz omuzaydın
Ne çok meyilliymişsin taassuba
Yoz yobazın yalan sözü
Bal geldikten sonra sana
Çok laf bırakmadın bana
Oysa sadece sana
Sadece senin için değildi
Destegim dayanışmam
Fabrikada işçi tarlada çiftçi
Güçlü ellerin
Mutlu hayallerin
Gelecek umutların lazımdı bana
Birlikte yeşertecektik
Geleceği derken
Yine yuttun afyonu
Anlamını bile bilmediğin
Zihninde üç beş beylik söz
Verenler götürürken parsayı
Bedavaya alıştın tüm aile
Beleş bekler sen hele
Biz yerimizdeyiz hala
Yüzümüz güneşe bakar
Seninki zalimin ağzına

Ayağımız basar toprağa
Senin gözün fırsatta
Benim umudum
Senin umuduna karışacak
Bir nesil sonra
Bizler göremediysek de
Onlar gidecek
O güzel yarınlara
Üzölmüyor muyum sanıyorsun
Hergün kahroluyorum
Boğazda da yaşamıyorum
Göbeğimi de kaşıyorum
Bir ömrüm daha yok
Senin için üzölmeye
Sana seni anlatmaya
Şana dünyayı anlatmaya
Öbür dünya bezirganları
Bağlamış gözlerini
Cebinde asgari artıklarıyla
Yarı aç yarı çıplak
Gezerken sen
Mağaza fastfood
Pavyon kapatır gibi
Kokoş kılıksız
Kapatıyor modacı dükkanı
Okudun mu yazdıklarımı
Biraz daha oku bidon kafa
Okuyor musun hala
Ben de bilirim
Ruhları bomboş bırakan
Ne nefret uyandıran
Ne de sevinçle coşkulandıran
Boş getirip boş döndüren
Zırva kelime parçalarıyla
Anlamsızlıklar yaratmayı
O hamur işi beynini zorla
-Korkma acımaz-
Belki anlarsın söylediklerimden
Biraz akı yor
Çünkü ben bıktım artık
Anlattıkca
Anlatamıyor olmaktan
Kazandığında sandığında kaybettin
Erdemini onurunu
Dünyaya nam salmışken dün
Özgür halklar dünyada
Senin için üzölüyor bugün
07.11.2015

Yavuz Yağcı

Yeter Ki

Ne çok gözyaşım var
Biriktirmem de oysa
İş ki su içeyim
Yeter ki aklıma düş

Ne çok gelecek var
Çoğu harcandı oysa
İş ki nefes alayım
Yeter ki istek olsun

25.06.18

Yavuz Yağcı

Yetişir

Canınız cehenneme demek de gerek
Yeter ne haliniz varsa görün deyip
Çekilip kenara izleyip üzölmek de
Kimse diyemez senin için yanmadık
Ey millet
Hiç kimse söyleyemez bunca sertliğine
Bunca haşın ana gibi seven gönlüne
Öldürüp mahkum edip kovmana rağmen
Seni sattığımızı fabrikalar tarlalar derelerce
Ey vatan
Yetişir artık kötünün cahilin peşindeliğın
Al gözüne dizine dursun ye haltını deyin
Kenara çekilmek izlemek de lazım
Ömür geçti ömür sen de gör bencileyin
Sen de gör
Sen de duy işte iyiyi güzeli doğruyu
Batsın bu huy
Ulaşalım mutlu geleceğey deyip omuz omuza
Ömür geçti, ömür
Kenara çekilip izlemeli düştüğün hali
Kimse diyemez dilersen uzatmayacağımı elimi
Kimse diyemez sevmediğimi seni
Vermeyeceğimi senin için emeğimi
Senin için düşünüp iyiyi güzeli
Seninle bir var etmeyi ülkeyi yeniden
Biraz durmalı gevşeyip güç toplamalı
Azıcık sabır
Bak bekliyorlar batırdıklarını çıkaracak birini
Hemhal olsunlar ettikleriyle yesinler asfaltı
Binanın girişini köprünün ayağın
Kimse seçime girmesin sürsün bir başınalık
Az daha bekle
Az daha sabır yetişir kitle kuyrukçuluğuy
Yetişir oy avcılığuy seçim huzursuzluğuy
Çağır gelmez ya yeşil sarıklı ak cübbeli
Lazım olursa elbet bulunur kurtaracak
Bahtı kara kaderini

06.04.18

Yavuz Yağcı

Yıkılan Duvar

Yazdığın her şeyi hayallerinle
Benim için yazdığını düşlerim
Şu günlerde senden doyuyorum
Açım onun için sahiplenişlerim
Herkes başarı hikayesini anlatıyor
Söz verip cayamayanları değil
Tek derdim ağzından dökülen
Sevgiler dolusu kelimeleri
Toplamak olsaydı ışıltılı uçuşan
Hayat böyle değil yollara düşmeli
Ağır aksak anı izleri bırakarak
Düşüp tökezleyip kalkıp yürümeli
Köylere yakın yeşil kırlarda ot
Madende cevher bitti kazılacak
Onca merdiven iskele ne olacak
Duvarlara toprağa bırakılan izler
Karanlık basamaklarda silinip gider
Savaş meydanlarında kalmasın
İnsanı seven hassas kalplerimiz
Al onu kaldır en yükseklerine
Hiç bir yer yoksa gönlüne göm
Ah sorumluluklar bitmeyen türden
Sınıf geçmek emekli olmak değil
Bıktırıyor ömür boyu bitmediğinden
Üstelik kötülüklerden uzak değiliz
O öldüğünden beri sığınmak kolay
İçerisi bomboş ve terkedilmiş
Duacılar ve sağaltıcılar gitmiş
Böyle demek daha az yaralayıcı
Sakinleşiyor ve sınıyorsun köşene
Ve zamanın çılgın hızı en çok
Ölüm duraklarından bakınca görülüyor
Kaç onlarca yıl oldu oysa gideli
Gel desen çağıralım yeniden herkesi
Gelen gelir gelmeyenlerin hepsi yitik
İster ispiyonlasınlar baskın yiyelim
İster süründürsünler kır kent
Baskıncının da süründürücünün de
Derdi benim üzüntülerimle birlikte
Zaten bizi bu duyarlılık öldürecek
İşte bunca hengamede seni saydım
Koşturup giderken sana tökezledim
Farkettim hayal kurmuyorum artık
Sadece olmayacakları istiyorum
Henüz yıkılmamış yatık bir duvarım
Tutmazsan tuğlalarımı kerpiçlerimi
Hepimizle birlikte ayaklarına yatarım
30.01.19

Yavuz Yağcı

Yıl

Yıl

Mevcut yılın da
Yeni yılın da
Gelmişinin de
Geçmişinin de
Bende
Hep hesabı oldu
Saydım bir eksik
Bir fazla
Yaşadım hepsini
Büyük hazla
Daha bir çok
İstiyorum yeni yılları
Sanmayın bir eksik
Bir fazla
Versin hep
Daha fazla
Yaşasın herkes
Mutlulukla

30.12.2011

Yavuz Yağcı

Yıldız

İkimiz uzaktayız birbirimizden.
Yıldızlar kadar uzakta
Işığın öylesine parlak ki
Uzaktan görme kamaşması
Yanına varmak
Nefessiz kalmak
Çok uzaktayız birbirimizden
Ölüm de hayat da birleştiremez bizi
Umuda hiç inanmadım zaten
Yaşamaya istek gerek
Ben seni istiyorum
Çok yukarılarda yerin
Alıcı yuvası ulaşılmaz
Durduğun yer öylesine yüksek ki
Pençelerinden kurtulmak
Diline dudağına düşmek
14.04.18

Yavuz Yağcı

Yılıkı

Çok kez olduğu gibi yine
Yanılmışım aşk değil
En başat duygum acımak
Yaşamımda yokum aranıyorum
Hep yakın başkalarının
Hayatlarını güzelleştirmek hayalim
Çoğu yalnızdı
Güzel gözlü yetenekleriyle
Birbaşınalıklarını
Kalabalıklaştıramadıklarım dandı
Kimisi küçücük
Ufak tefek mazlumluklarını
Üzerimde devleştirdiler
Ben izin verdim buna
Yoksam ne yaparlardı
Sanki perperişan kalırlar
Ve yılıkı garipliğinde koşanlardı
Sevgiye ilgiye muhtaç
Ben hepsine acıdım
Ben hepsini sevdim
Umurumda değilim
Benimki gönüllü ihmal
Hem de taammüden planlı
Başka düşün nasıl kurulur
Unutmayacaklar ki beni
07.02.19

Yavuz Yağcı

Yirmidörtonbir

Saygıdeğer öğretmenlerim,
Belki yüzde doksanınızın
Kutlu adlarını unuttum ama
Gidenler bende yaşıyorsunuz
Kalanlar benle yaşıyorsunuz
Mademki hiçbir şey yoktan var
Vardan yok olmuyor
Birer birer öğrettiklerinizden
Parçaları birleştiren
Bir bütünüm sizinle beraber

Yavuz Yağcı

Yok

Onlarda
En çok olan şey
Yok
Saymayalım yokluklarını
Bir bedenleri var
Başka birşey
Yok
Tecrit gibi karanlık
Uzun bir yol göç
Tek silahları
Bedenleri
Ölü bedenleri
Gönderilerek vicdansız
Gelerek izinsiz
Girerek destursuz
Alıyorlar intikamlarını
Göçmenliklerinin
Vatansızlıklarının
Açlıklarının
Alıyorlar intikamlarını
Yoklarının çokluğuyla
Denizde çok şişmiş
Çölde çok kavrulmuş
Kamyonda çok pişmiş
Teknede sıkı istif
Alıyorlar intikamları
Güçlü silahları
Ölü bedenleri
Can yok umut yok
Yok sayılışları çok
Yok
Çok

22.07.2015YY

Yavuz Yağcı

Yoksul Adalet

Bana yoksul gösterin
Ki ben de kurtarayım kendimi
Aşğılık kör hissetmekten
Gömleği yırtmanın gecikmişliğinden
Yoksalar gerçekten
Koskoca bir yalan mıyım ben
Düşlerim yalan mıydı
Ne kadar sıradan pembe beyazım
Ya yoksalar gerçekten
İşlemediğim suçların mahkûmuyum
Ben kovulmadım cennetten
Bana yoksul gösterin bencileyin
Kazanamadıklarımı ona vereceğim
Sürsün sefasını ummacaya düşmeden
Zaten hiç bilmeyecekler gerçekten
Alınlarımızda birer gül olacak mahkûmiyet
Ha ordan ha buradan haksız yere cinayet
Ya yoksa adalet
18.02.2010

Yavuz Yağcı

Yolculuk

Uzak...Denizlere çıkmak açılmak.
Rüzgara dost, yunuslara yoldaş.
Fırtınalar içinde, yıldırımlarla kardeş.
Kamarotu olsam o geminin kaptanlığı geç.
...İnsan gelecekten ne bekler...

Gideceğim yer kilitlenmiş bahir,
Derin, yüze yüze keşfedilmez.
Keşfettim benimdir bir parçası desen,
Senden de gemiden de yücedir, zapt edilmez.
...İnsan gelecekten ne bekler...

Kendi de inlese, kabarsa, öfkelenirse.
Gemiyi kaptan değil, sürüklese de deniz,
Götüreceği yer ancak engin güzelliği,
Hiç bilemedin derininde sakladığı hazinelerdir.
...İnsan gelecekten ne bekler...

Yavuz Yağcı

Yollu Şiir

Birini sevdim
Onun da yolu varmış bana
Yoluma çıkanlar benim
Yolludur dediler, gelmez sana...

Yoldum saçlarımı
Yol yol oldu göz yaşlarım
Başka çıkar yolum kalmadı
Sonsuza uzadı yolum

Yolum düştü gurbete sonra
Yürüdüğüm yollar yılan oldu
Tek yolum oydu, onaydı oysa
Doğruydu yolum, yürüdüm ona doğru

Yoluna baş koyduğum yok olunca
Bütün yollar kapandı tek tek
Acıktım onu yedim, içtim susayınca
Yolsuz kalınca beslendim onu tüketerek

Yavuz Yağcı

Yorgan

Kırkpare yorganız
Tarih üstüne örtülmüş
Deliklerinden ışık görür
Oracıktan aydınlanırsız
Atılmayınca çürümüşlük
Üstümüzden lime lime
Kara kokular sarar her yeri
Miskinlik rehavetindeyiz
Üşümüş ve bıkkın
Uyanmak istemeyen
Yorgan altında yorgun
Herkes bize vurgun
Bizse kurşunlara

Yavuz Yağcı

Yorum

Korku-yorum
Yeni kanun çıktı
Yeniden çocuklar ölecek
Biri ben halkım
Diğeri ben devletim
Diyecek korkarım
Yeni çocuklar ölecek
Geleceği kalmamışlar
Geleceği öldürtecek
Korku-yorum
Yine çocuklar ölecek

Yavuz Yağcı

Yük

Eski bir dostumdu dün görüştüğüm
Selam verdim, acısı tazeymiş
Yakın ölümlerinden bahsetti
Dedi en acısıdır yükün ölüm, paylaş
Ağırlığından korktum oradan kaçtım hemen

Bir sevdiğim çağırdı bugün
Koştum gittim, dayanışma istiyormuş
Yaşadıklarından bahsetti, çekip gitmekten
Daha ağırı yoktur gurbet yükünün dedim
Omuzla dedi, kendime güvenemedim siliniverdim

Karımı göreceğim akşam
Konuşup koklaşacağız, yorgunum diyecek
Evden çocuklardan yemeklerden bahsedecek
Özgüvenimi sorgulamadan girdiydim bu işe
Ben'i değil benliğimi uzaklaştırıverdim ordan

Paylaşmaktan dosttan kendinden kaçtım da
Yaşam taşıyacağı yüklerden eksiltmedi
Zaman yine her gün yenilerini yükledi
Farkım kalmadı zaten yük katarından
Can yükünü boşaltınca kurtulacağım hepsinden

27.12.2002

Yavuz Yağcı

Zafer

Ne Stalingrad Savunması
Ne de Uzun Yürüyüşür
Emperyalizme karşı savaşın
26 Ağustos ilk günüdür
Son günüyse hep yarın
Kesintisiz sürmeli devrim
Bir yanım özgür memleketse
Bağımsızlık namusla yaşanan
Diğer yanım Atatürk'tür
Onur akıl ve bilimle yaşayan

26.08.18 yavuzyagci

Yavuz Yağcı

Zafere!

Keşke diyorum olmasaydı
Öldürmek sızısı sizdeki gibi
Hani enseden vurmak gibi
Domuzbağı bağlamak gibi
Altıncı filoya secde edip
Gençlere bıçak çekmek gibi
Yok yok olmuyor olmasın da
Tam da size kalsın sizlik
Biz hayatı sevdik
Yaşatmayı özgürlüğü
Paylaşmayı zenginliği
Köpeklik etmek kalsın mesela
Haraminin sofrasına yanaşmak
Sizde kalsın bu da
Tasmanız kalsın ayrıca
Gladyonun tuttuğu
Şihiniz şeyhiniz de kalsın
Müritliğiniz biadınız da
Halkın onuru dahil
Özgürlüğü istiklali de
Her şeyini satan
İçi boş milliyetçiliğiniz kalsın
Kalsın sizde afyonunuz
Biz bugün Kocatepe'yiz
Karahisar'ız İzmir'e doğru
Afyon'uz
Bağımsızlık karakterimiz
Terimiz ekmeğimiz
Devrim onurumuzdur
Mutlu yaşamak için
Biz sizden ayrılıyorruz
Beka sorunumuz yok
Kalanlar bize yeterlidir
29.08.2016 yyavoo

Yavuz Yağcı

Zeytin

Dağı taşı ormanı insanı insanı insanı
İnsanı bitirdiler
Sıra bin yıllık zeytine geldi
Bu itoğlu itler eğilip
Zeytin toplamadılar ki ayazda
Ve yemediler kuru ekmek yanında hurma zeytini
Sürmediler zeytin değirmenini
Zeytin közünde balık pişirip
Rakıya meze etmediler yağını
İnsan yediler hayvan
Orman ağaç
Yediler dağ taş yediler
Doymadılar
Yerin dibine gömdüler cesedini
Ya piştin madende
Ya boğuldun
Ya da kovuldun
Ya da beter edildin
Ama sevindin
Sen sarayda yaşamıyorsan
Uçağa binmek yoksa
Mersedes yoksa
Dünya liderinde var ya
Ne gam
Bıktım bu halinden
Aç mezarı yok inan
071114

Yavuz Yağcı

Zeytine Kitabe

Bin yaşımdaydım
Yeşil altın ağlar
Sıgırcıklarla gülerdim
Ne canlar gölgeledim
Ne güneşler emdim
Söküldüm ciğerimden
Lidyamdan alınıp
Likyaya sürüldüm
El toprağa dikildim
Bunca yara yeter
Göreceğimi gördüm
Vazgeçtim

21.01

Yavuz Yağcı